

DOROTHY MACK

*Ai încredere
în mine*

Traducerea și adaptarea în limba română de:
CECILIA IONESCU

ALCRIS
M-94

Capitolul 1

Când intră în cabana sa, într-o frumoasă seară de la mijlocul lui iulie, pe la ora nouă, Matthew Wolf avu o impresie stranie. Sau mai degrabă o intui.... Cineva se așezase în balansoarul din salon. Intrusul îl trăsesese în fața ferestrei, ca pentru a profita de ultimele raze de soare. Nu se putea înșela, deoarece cunoștea locul fiecărui element de mobilier din lemn sculptat de străbunicul său indian. În plus, era singurul care frecventa această cabană izolată la trei mii de metri altitudine în Munții Stâncoși din Colorado. Atunci, cine?

Cu simțurile în alertă, se duse în bucătăria pe care o inspectă. Cineva cinase acolo. La lumina lămpii cu petrol zări o cutie de conserve goală, pe masă, un bol și o furculiță în chiuvetă. Din ce în ce mai intrigat, ieși din bucătărie fără zgomot, apoi urcă scara care ducea la dormitorul său. Acolo, împinse ușa întredeschisă. Cineva era întins liniștit în patul său și “ea” dormea acolo buștean.

– Trezește-te, Bucle de Aur!

Jenna Mallory, cu mintea încețoșată de somn, percepu o voce cu inflexiuni aspre, dar fu incapabilă să reacționeze. Oare unde se afla și de ce era trezită? Era atât de bine să doarmă după peripețiile ultimelor două zile.... Apoi fu cuprinsă de neliniște și deschise ochii. Oare tatăl său îi dăduse deja de urmă?

– Haide, în picioare! reluă vocea nerăbdătoare. Tata urs s-a întors acasă și nu-i place deloc să vadă pe cineva dormind în patul său!

În aceeași clipă, o mână i se puse pe umăr și o întoarse. Speriată, deschise brusc ochii și-l privi pe bărbat. La lumina de culoarea ambrei a lămpii cu petrol, distinse o față cu trăsături bine conturate. Bărbia îi era mai degrabă voluntară, gura senzuală.... Părul negru ca smoala, des și deocamdată ciufulit, era ondulat. Frumusețea sa bărbătească, pusă în evidență de lumina clarobscură, o captiva, dar dacă acest bărbat îi făcea o impresie atât de puternică, era pentru că nu-i era complet necunoscut.

– Ce faci în patul meu? o întrebă pe un ton sever.

– Eu..... credeam..... În sfârșit, mi se părea.... bâigui Jenna, agitată.

Conștientă subit că se culcase în slip și sutien, se întrerupse și-și trase cearșaful pe umeri. Făcându-și curaj, începu iar să vorbească.

– Sunt Jenna Mallory, spuse cu o voce tremurătoare. Nu mă recunoști, Matthew?

– Jenna? Jenna Mallory?

– Uf! oftă aceasta lăsându-și capul să cadă pe pernă. Ei bine,

nu te-am recunoscut imediat. Ia te uită, ultima noastră întâlnire a fost cu mult timp în urmă. Cel puțin.... Așteaptă să mă gândesc....

Se prefăcu că face un calcul rapid, deși își amintea perfect ultima lor întâlnire.

– Doisprezece ani, cred! Trebuie să fi avut paisprezece ani când familia mea a venit să-și petreacă vacanța la cabană, iar tu nouăsprezece, așa este? Lisa avea vârsta ta, cel puțin..... continuă smecherește, fără să remarce tăcerea lui ostilă.

În timp ce ea flecărea, Matthew puse lampa pe noptieră, fără să catadicsească s-o privească. Apoi își duse mâna la cămașă și începu s-o descheie.

– Ce faci? exclamă Jenna, întreruptă din elan.

– Mă dezbrac. Ca în fiecare seară înainte de a mă culca.

– Să te culci? Dar unde? replică tânăra fată neîncrezătoare.

– Sunt obosit și vreau să dorm.

Lăsa cămașa să-i cadă pe podea, descoperindu-și bustul athletic și bronzat.

– Nu, asta nu! exclamă Jenna văzându-l acum îndreptându-și mâna spre curea. Situația este foarte stânjenitoare.... Ascultă, este patul meu. Știi că tata te lăsa să folosești cabana noastră când nu eram aici, dar....

– Mă lăsa să folosesc cabana voastră? o întrerupse bărbatul, cu o față mai dură decât piatra.

O dezaproba și tânăra fată se înfioră sub focul aprins în privirea sa, apoi își reveni. Dacă încerca s-o impresioneze, nu reușise! Pe un ton puțin condescendent, își reluă explicațiile.

– Da, știu că petreceam aici doar în vacanțe. Și când mama...

Pe scurt, cabana ne aparține și cum am intenția să petrec aici câteva zile, mi-ar plăcea să pleci....

– O consideri cabana familiei Mallory? repetă Matthew cu o voce amenințătoare.

– Da, și..... ce? bâigui tânăra fată

– Cabana aceasta aparține familiei Wolf! N-a fost niciodată a familiei Mallory, chiar când aceștia veneau aici. Așa că n-ai ce căuta în ea. Mai ales că ai neglijat un amănunt.....

– Care? replică Jenna cu un aer sfidător.

– Să-i ceri proprietarului permisiunea de a locui aici.

– Tatălui meu? Visez!

– Nu, adevăratului proprietar!

– Dar....

– Cabana aceasta îmi aparține de ani de zile, spuse bărbatul, cu un zâmbet pe buze, dar cu o privire de gheață. Și-ți amintesc că ești în patul meu, Bucle de Aur. În cazul în care nu accepți să-l împarți cu mine, te sfătuiesc să-ți muți fundulețul de acolo....

– Este intolerabil! exclamă Jenna, din ce în ce mai furioasă.

Sări în picioare. De ieri, viața sa care până atunci mersese șnur, se schimbase în haos și devenise un coșmar.

– Tata nu ne-a spus nimic, niciodată, protestă ea. Vreau să spun.... n-am venit aici ani de zile, deoarece....

– a vândut-o, rosti Matthew din vârful buzelor.

Vândută? La această veste, Jenna își simți inima strângându-se.

– Nu știam.... reluă ea cu toată sinceritatea.

Pentru a da crezare spuselor sale, îl privi drept în ochi. Fascinată subit de ochii frumoși de culoare închisă care-i

aminteau de trecut, își pierdu siguranța. Ei bine, această emoție era ridicolă. Nu mai avea paisprezece ani!

– Și ai cumpărat-o tu? continuă cu gura uscată.

– Spune mai degrabă că am smuls-o din mâinile acestui escroc. Onorabilul tău tată a furat-o pe mama și i-a înșelat încrederea. Dar până la urmă am recuperat cabana noastră, răspunse bărbatul cu un aer mulțumit.

Siguranța sa o impresionă. Cât i-ar fi plăcut să fie și ea la fel. Acum, dacă o arunca afară, oare unde se va duce? Unde să găsească singurătatea necesară pentru a lua cea mai importantă decizie din viața sa?

– Așa că, ai intrat aici fără permisiune, reluă bărbatul, fără să-și ascundă disprețul.

– Dar nimic nu-mi dovedește că spui adevărul....

Se întrerupse, speriată de expresia feței sale.

– Te cred, reluă repede. Dar dacă sunt aici, este pentru a fi singură și..... a mă gândi.

– Ghinion! replică Matthew, glacial.

Totuși, în spatele intransigenței sale, Jennei i se păru că întrezărește puțină înțelegere.

– Lasă-mă să petrec doar noaptea aici și mâine.... vom mai vorbi, îl rugă.

Când se va face zi, cel puțin nu va mai avea impresia că este prinsă într-o capcană. Urmă o scurtă tăcere, apoi îl simți că se relaxează.

– Atunci, doar o noapte.

– Mulțumesc.

Ușurată, se așează pe pat.

– Știam că nu mă vei da afară în mijlocul nopții.... Dar se întrerupse, văzându-l ducând din nou mâna la cureaua.

– Matthew!

– Ți-am spus că vreau să mă culc, ripostă acesta, desfăcând catarama.

– Dar tocmai ai spus că....

– că poți rămâne, dar nu că voi pleca eu. Ești în patul meu. Dacă vrei să-l împărțim, nu sunt împotrivă....

La aceste cuvinte, privirea ochilor de culoare închisă se plimbă peste umerii săi goi și peste cearșaful înfășurat încă în jurul ei.

– altfel, caută un alt loc unde să dormi, pentru că în două minute, va fi prea târziu!

Panicată, Jenna se ridică și se repezi spre ușă.

– Dar toate celelalte camere sunt de nelocuit! protestă.

– Nu este problema mea.

– Dă-mi cel puțin lampa cu petrol. Nu-mi doresc să cad pe scară, pledă cu teamă, văzându-l că-și descheie nasturii blugilor.

Spre marea ei ușurare, nu-și scoase pantalonii, ci luă lampa și i-o întinse.

– Și să nu dai foc, adăugă cu aroganță.

În clipa în care i-o luă din mâini, Jenna atinse ușor degetele bărbatului. La acea simplă atingere, inima îi bătu să-i spargă pieptul.

– Ți promit să fiu atentă.... îl asigură tulburată, grăbindu-se să iasă.

– Ei bine, noapte bună!

Vocea nonșalantă și ironică o urmări până pe scară.

Să petreacă o noapte bună.... Iată ce părea pe deplin compromis. În afară de cea a lui Matthew, nicio încăpere din cabană nu merita numele de dormitor. Jenna se instalează mai întâi pe un divan. Dar se simți atât de rău, încât renunță. Apoi se gândi să găsească puțin confort în balansoarul din care admirase apusul soarelui pe munții Stâncoși, la sfârșitul după-amiezii. Dar cu toată pătura pe care tocmai o descoperise, era foarte incomod. Așa că, în disperare de cauză, își întinse cearșaful și pătura improvizată în fața șemineului din salon. După ce se întinse, suflă în flacăra lămpii și se adânci în întuneric. Oftând, încercă să-și găsească o poziție confortabilă, pentru a adormi. Se simțea atât de obosită.... Atât de multe evenimente se desfășuraseră în ultimele zile. Iar această întâlnire greu de suportat cu Matthew Wolf însemna totul. Ca și când nu avea și așa destule probleme.

Cu toate acestea, tânăra femeie zâmbi. Dumnezeu, Matthew Wolf, el deținea primul rol în visurile sale. Într-unul din ele, Matthew venea s-o ia la balul de sfârșit de an, unde eleganța lor provoca invidie și admirație. În altul, el o descoperea scăldându-se într-un izvor cu apă caldă, sus pe munte. I se alătura cu mișcări domoale de bras și o săruta brusc pe gură. În realitate, Matthew nu-i acordase niciodată atenție, în afară de ce pretindea

politețea....

Cu nostalgie, Jenna își aminti zilele fericite petrecute la cabană, apoi se posomorî. Acest străin taciturn și autoritar nu semăna deloc cu adolescentul fermecător care făcea o mulțime de servicii familiei Mallory și se ocupa de cabană în lipsa lor. Oare de ce se schimbase?

Simțind parchetul vătămându-i șoldul, se rostogoli pe o parte pentru a-și găsi o poziție mai confortabilă, dar fără succes. Tristă, se gândi doar că disconfortul fizic se potrivea cu disconfortul moral al existenței sale. Chiar îi trebuia câteva zile de gândire pentru a-și pune ordine în idei și emoții, departe de tatăl său. Evident, sora sa îi definise bine indispoziția: era tulburată deoarece se va căsători. Nicio logodnică nu scăpa fără să-și pună aceste întrebări în ajunul nunții. Dar.... dacă refuza până la urmă să-l ia de soț pe Wes Sherborn, tatăl său îi va accepta decizia?

Lui Drake Mallory nu-i lipseau argumentele în favoarea acestei căsătorii. Wes și Jenna formau o pereche ideală, crescând împreună, mergând la aceeași școală și urmând aceleași studii. De altfel, logodna lor data probabil din leagăn. În plus, tații lor munceau în deplină înțelegere și Wes va prelua moștenirea de la tatăl său în societate. Un viitor pe deplin trasat deja.

Dar o plictisea de moarte. Oare era cu adevărat vina lui Wes? Nici măcar ea nu știa ce-și dorea în viață, așa că în ce fel ar fi putut el împărți viața cu ea? Și subit, în mijlocul nopții, se produse o lumină și cel care dormea la etajul superior îi apără în minte. Fără să vrea, simți un fior ușor de bucurie, dar nu se putu împiedica să reacționeze.

"Haide Jenna, ai douăzeci și șase de ani. N-ai să începi din nou să te lași pradă fantasmelor în legătură cu Matthew!" Căutând să doarmă, se întoarse pe burtă și închise ochii. Dar evenimentele din ultimele două zile i se desfășurau ca un film în fața ochilor.

În rochie de mireasă, Jenna se afla pe estrada celui mai luxos magazin pentru căsătorii din Palm Beach. În timp ce se răsucea, își văzu imaginea în oglindă; cea a unei femei tinere și frumoase, zveltă, cu o expresie dezamăgită. Privi o clipă materialul somptuos și nodul de mătase din talie, brodat cu fir de aur și perle mici. De fiecare parte a estradei, două femei o observau cu o privire critică.

— Întoarce-te la dreapta, Jenna, îi indică sora sa. Da, așa... faldul rochiei mă uluiește.... Ce crezi, Karen? Întrebă adresându-se croitoresei de alături.

— Aveți dreptate, aprobă Karen Dodd. Dar viitoarea noastră mireasă a mai pierdut din greutate. Este o catastrofă, nu vom avea niciodată o rochie perfectă....

— Totul va fi bine, reluă Lisa cu infatuare. Căsătoria va avea loc pe treizeci august, mai avem încă șase săptămâni pentru a face retușurile necesare.

Apoi, apropiindu-se de Jenna, îi luă mâna înghețată.

— Într-adevăr ai slăbit, surioară. Pari pierdută în rochie.... îi șopti pe un ton mai scăzut.

După aceea se urcă pe estradă pentru a aranja modul în care cădea rochia. Nemișcată, Jenna nu spuse nicio vorbă, văzând trecându-i prin fața ochilor întreg destinul.

Provenită dintr-o familie bogată, logodită cu un bărbat seducător, care-i oferea luxul cu care fusese obișnuită din copilărie. Nu va fi oare curând cea mai fericită femeie din lume?

Cuprinsă subit de îndoială, nu-și putu stăpâni o mișcare nervoasă și șifonă materialul minunat din cea mai celebră industrie de mătase din Veneția.

– Satin organza, insistă croitoreasa cu respect, atingând materialul moarat.

Cu coada ochiului, Jenna le cercetă imaginea în toate cele trei oglinzi. Cu un aer în sfârșit mulțumit, Karen Dodd ridică trena, în timp ce Lisa o liniștea.

– Vei fi splendidă, îi spuse. Nu da atenție la ce spune. Simplă invidie....

Jenna o privi cu un aer indiferent.

– Ai totul pentru a fi fericită, chiar mai mult: frumusețe, fără să uităm o familie bogată, la care se adaugă un logodnic cu avere și seducător.... și o soră mai mare amabilă, îi destăinuie Lisa râzând. Știi că te invidiez? Ai o talie de viespe, în timp ce eu semăn cu o cutie de tutun, continuă cu umor.

Jenna judecă silueta elegantă și fină a surorii sale. Redevenind serioasă, Lisa îi mângâie obrazul.

– Mă îngrijorează mai ales aerul tău trist. Ești sigură că totul este în regulă? N-am mai vorbit de la Crăciun, de la logodna ta de fapt.

– N-am nimic de spus, răspunse Jenna puțin prea repede.

– Ești sigură? Pentru că dacă nu ești....

Văzând croitoreasa întorcându-se, Lisa se întrerupse. Jenna binecuvântă această apariție neașteptată, care o scutea de continuarea unei discuții febrile. Karen Dodd ținea în mână un voal din dantelă de Calais.

– Aspectul final! anunță.

Îl așează cu grijă peste părul ondulat și auriu al Jennei, apoi aranjă eleganta coroană din trandafiri albi de mătase.

– Gata! declară dându-se înapoi să judece efectul. Este splendidă, nu găsiți? reluă întorcându-se spre Lisa.

– Va fi o nuntă de vis, întări sora sa, la fel de entuziasmată.

Nuntă de vis? Jenna își întâlnește în oglindă ochii căprui. Tânăra femeie pe care o vedea, puțin prea slabă, cu un aer rățacit, care într-adevăr nu simțea o mare bucurie. Dar oare cum ajunsese aici? Iarna, acea căsătorie prevăzută pentru luna august, îi părea la ani-lumină.... Wes Sherborn o ceruse în fața celor două familii, în timpul mesei de Crăciun. Văzând fețele bucuroase care se întorseseră spre ea, Jenna bănuise că fiecare presimțise această intervenție, în afară de ea.

Rugămintea lui Wes o iritase mai întâi, apoi acel resentiment dispăru în tumultul de felicitări și de îmbrățișări. Cel mai nostim era că ea nici măcar nu răspunsese la întrebare. Dar părea că asta n-avea nicio importanță. Oare răspunsul nu se știa de la sine? Și apoi, vederea tatălui său radiind de bucurie îi înlăturase îndoielile. Toată viața încercase să-l facă să fie mândru de ea, iar în acea zi se părea că în sfârșit reușise. Și dacă ezitățile sale vor

persista, va avea destul timp să se răzgândească.

Dar timpul trecuse mult prea repede și ziua nunții se apropia. Simțind menghina strângându-se zi după zi în jurul ei, Jenna se simțea la fel de neputincioasă ca o eroină de tragedie în fața destinului.

Gândurile întunecate îi fură întrerupte brusc de soneria telefonului pus pe estradă.

Era tatăl său.

– Bună ziua, Jenna. Sunt fericit că ești încă acolo! exclamă Drake Mallory cu o voce răsunătoare. Te aștept acasă, diseară la ora șase. Cu Wes, bineînțeles.

– Dar prevăzusem deja altceva.... obiectă slab Jenna.

– Cu atât mai rău, și oricum Wes a fost anunțat. Pe curând, vorbi hotărât tatăl său, închizând imediat.

Năucită, Jenna așteptă o clipă înainte de a lăsa telefonul.

– Tata vrea să mă vadă cu Wes la ora șase, spuse cu o voce fără timbru. Pare enervat....

– Nu-i nimic, știi că afacerile sale nu sunt foarte stabile acum.

– Credeam că totul s-a aranjat.

– Nu chiar. Tata trebuie să rezolve acea problemă de speculații imobiliare, înainte să afle ziarele, spuse încet Lisa. Așa că, mucus....

– Nu eu voi vorbi despre asta. În tot cazul, tata avea vocea sa de zile mari. Nu pot face nimic, dar când vorbește așa, mi-e teamă.

– Nu crezi că dramatizezi puțin? o întrebă Lisa privind-o pe sub sprâncene.

Alertată de expresia evazivă a surorii sale. Jenna o privi

suspicioasă.

– Și tu? Nu știi secretul? Spune-mi, ce ne așteaptă diseară?

– Vei vedea, răspunse Lisa eschivându-se. Vino aici, este un amănunt care chiar mă deranjează la trenă, continuă schimbând subiectul.

– Încetează, totul este perfect. Spune-mi ce se pregătește!

– Imposibil. Dacă tata află că i-am trădat secretul, va fi furios.

– Te rog. Sunt atât de nervoasă, insistă Jena, gata să plângă.

– Bine, de acord, oftă Lisa, la capătul răbdării. Tatăl nostru și al lui Wes vor să facă diseară cadourile de nuntă. Tata vă va da cheile casei voastre. O vei a-do-ra! Și domnul Sherborn va oferi fiecăruia cheile unui Mercedes și în plus, luna de miere: o croazieră în Grecia, pe un iaht privat. Genial, nu?

Fiecare din acele cuvinte o sfâșia pe Jenna. Două automobile identice, o lună de miere aleasă de o terță persoană, o casă pe care n-o văzuse niciodată, dar în care va trebui să-și petreacă restul vieții cu Wes, viitorul său soț? De neconceput. Însăși ideea de a deveni soția lui Wes îi făcea cu siguranță groază. Era imposibil.... Dar n-o simțise niciodată cu atâta acuitate până în acea zi.

Era târziu, dimineață, când Jenna și Lisa ieșiră din magazin, după terminarea probei.

– Să nu uii să vii diseară, altfel tata mă va ucide! Îți înțeleg neliniștea, dar ești puțin surmenată de toate aceste evenimente. Va trece. Crede-mă, toate femeile trec prin asta.

– Tu nu.

– Ar trebui să-ți povestesc temerile mele prenuptiale! glumi Lisa.

– Promiți?

– Promit. Pe curând.

Jenna urcă în mașină și demară. Mereu constrângeri.... Dar de data aceasta, era picătura care umpluse paharul. Trebuia să se mărite cu un bărbat ales de tatăl său, numai pentru a-i face lui plăcere?

Îndepărtându-se, n-o luă pe drumul spre casă, ci coti pe un bulevard umbrit de palmieri. Îi plăcea sudul Floridei, unde trăise aproape toată viața. De la divorțul părinților, locuise mereu la tatăl ei, în afară de un scurt timp în apartamentul mamei. Aprecia căldura din Miami, palmierii și plajele cu nisip galben. În schimb, nu-i plăcea autoritatea tatălui său, sporită de când se logodise cu Wes. Cu cât se apropia nunta, cu atât mai mult simțea că viața sa îi scapă. Totul mergea prea repede.... În aceeași clipă, își dădu seama că rula cu toată viteza pe autostradă, într-o direcție necunoscută. Similitudinea dintre gândurile sale și acea situație, o amuză. Un panou indica o ieșire spre aeroportul internațional Palm Beach și Jenna viră imediat la dreapta. Nu știa unde va merge, dar un avion o va duce mai repede și mai departe de tatăl său decât mașina.

Ajunsă la aeroportul din Dallas, Jenna telefonă acasă și așteaptă

cu teamă să i se răspundă. Acum era trecut de ora douăzeci și unu: erau zece ore de când părăsise magazinul pentru nunți. În sfârșit, răspunse o servitoare. Jenna inspiră și spuse imitând vocea lui Karen Dodd.

– Sunt doamna Dodd, croitoreasa domnișoarei Mallory. Aș dori să vorbesc cu Lisa Mallory Clarke.

– O clipă, vă rog.

În timp ce aștepta, Jenna se întrebă cum îi va mărturisi surorii sale ce făcea la Dallas. De fapt, de ce la Dallas? Ajunsă la aeroportul din Palm Beach, luase primul avion disponibil care mergea la Dallas. Nu cunoștea pe nimeni aici și nici nu avea unde să locuiască. Dar aeroportul nu-i era necunoscut. Acum doisprezece ani, familia sa petrecea toate vacanțele de vară într-o cabană din Munții Stâncoși. Itinerarul o ducea invariabil până la Dallas, iar de acolo la Colorado Springs. Apoi tatăl său închiria o mașină pentru a-și continua drumul până în munți. La această evocare, deveni nostalgică. Atunci, mama sa trăia încă și părinții erau fericiți. Își aminti și de plimbări, de băile într-un extraordinar izvor cald și de prima sa dragoste, Matthew Wolf. Era frumos ca un zeu.... Și astăzi, amintirea lui o făcea să se înfioare. Ce de lacrimi vărsase când tatăl său decretase că nu se vor mai întoarce în cabana lor din Colorado. Dar Matthew Wolf.... oare ce se întâmplase cu el?

Vocea Lisei îi întrerupse brusc șirul gândurilor.

– Bună seara, doamnă Dodd. Ascultați, momentul este mai degrabă prost ales....

– Lisa! Eu sunt.

– Jenna! exclamă sora sa. Domnul Sherborn este furios. S-a întors acasă, cu soția sa plângând. Tata este nebun de furie.... Vrea să trimită poliția pe urmele tale dacă nu te întorci imediat! De altfel, prefer să nu știu unde ești, dar spune-mi cel puțin dacă totul este în regulă.

– Este în regulă. În sfârșit, este un fel de a spune... Lisa? Este imposibil.

– Dar, despre ce vorbești?

– Nu vreau să mă căsătoresc cu Wes.

– Ești sigură? murmură Lisa.

– Aproape.

– Aproape nu înseamnă complet....

Urmă o scurtă tăcere.

– Ce face Wes? o întrerupse Jenna, simțindu-se vinovată că nu pusese mai întâi această întrebare.

– Egal cu el însuși..... A așteptat, apoi a plecat să joace tenis. Jenna, îți dai seama că....

– Știu, am semănat zăzanie, dar mi-a fost teamă mai devreme, când ai vorbit despre acele cadouri.... spuse aceasta foarte încet.

– Și acum?

– Este mai bine, mai degrabă pentru că sunt aici și nu acolo, mărturisii Jenna mușcându-și buza. Dar asta nu rezolvă problema.

Înghiți cu greutate, apoi dădu brusc frâu liber disperării:

– Lisa, ce trebuie să fac?

– Pentru început, nu te sfătuiesc să te întorci deocamdată acasă, oftă sora sa. Ia-ți tălpășița o zi sau două. Îi voi spune tatei că ai telefonat, dar mâine sau poimâine doar, când va fi destul de

calm pentru a mă asculta.

– Bun, de acord.... Ai dreptate.

– De fapt.... ai intenția să-l suni pe Wes?

– Ai putea să-i spui tu că.... am plecat pentru că trebuie să mă gândesc. Spune-i de asemenea că mă simt bine și că-i voi telefona, debită dintr-o suflare, blestemându-și lașitatea.

– De acord, Jenna.... nu uita că toți te iubim....

– Eu..... Mulțumesc. Încă un lucru. Mașina mea este la aeroportul din Palm Beach. În cutia pentru mănuși, vei găsi tichetul de parcare și.....

Se întrerupse, incapabilă să continue.

– inelul meu de logodnă, spuse brusc. Pune-l undeva până mă întorc.

– Oh, Jenna! Ai.....

– Trebuie să închid. Am să te mai sun....

Ultimele imagini ale filmului trecură prin mintea tinerei femei când ațipi. Își aminti senzația de singurătate care-i strânsese inima când terminase convorbirea. Cum se întreba unde să meargă, își aminti de o cabană din lemn, într-o vale umbroasă din Munții Stâncoși. În prag, se afla un bărbat.... Înainte de a se adânci în somn, Jenna schiță un zâmbet. Matthew Wolf.... Nu-i părăsise niciodată gândurile. Întâlnirea lor mai degrabă furtunoasă din acea seară reanimase flacăra din tinerețe, transformând-o în pasiune de femeie.

Capitolul 2

Când Jenna deschise ochii, nu se făcuse încă ziuă, apoi primele raze ale soarelui, blânde și aurii, luminară salonul. Se întinse ca o pisică, aproape fericită pentru ziua care va veni. Va reuși să-l convingă pe Matthew s-o lase să locuiască aici un timp! De ce să nu-i plătească masa și casa? Se înțelege, își cheltuisese aproape toți banii pentru a-și cumpăra biletul de avion, fără să pună la socoteală o noapte într-un motel, diversele cumpărături și închirierea mașinii pentru a ajunge la cabană. Avea și cărți de credit, dar se temea ca tatăl său să nu-i dea de urmă dacă le folosea. Îi cunoștea bine metodele: angajarea serviciilor unei agenții de detectivi particulari și să dea niște telefoane unor prieteni bine plasați..... Dacă din nenorocire ar găsi-o, ar duce-o acasă și ar fi obligată să-l ia de soț pe Wes. Drake Mallory era în stare de orice pentru a-și atinge scopurile. Și când te gândești că era convins că acționează pentru binele ei....

Auzind subit zgomot de pași pe scară, tresări, apoi înfășură mai strâns cearșaful în jurul ei. Ajuns în salon, Matthew privi în direcția sa. Oare la ce se gândea când ochii li se întâlneau?

– Am dormit buștean, o anunță bărbatul, privindu-i patul improvizat. Și tu?

– Minunat, replică Jenna, indignată de ironia sa.

Matthew izbucni în râs și tânăra femeie făcu ochii mari, surprinsă de reacția sa. În plus, veselia îi împlânzi trăsăturile, ceea ce-l făcea și mai seducător. Recunoscându-l în sfârșit pe băiatul frumos pe care-l păstrase în amintire, Jenna simți că se topește. Apoi, conștientă brusc de emoția sa, își reveni repede și se strădui să și-o ascundă.

– Vrei să iei micul dejun înainte de a porni la drum? o întreabă el.

Și fără să aștepte măcar răspunsul, dispăru în bucătărie.

Îndată ce nu-l mai văzu, Jenna sări în picioare și, înfășurată în cearșaf, se repezi în baia situată la etaj. Făcu rapid un duș, apoi îmbracă blugii și bluza cumpărate în ajun din Colorado Springs, înainte de a i se alătura lui Matthew în bucătărie.

Așezat deja la masă, acesta mânca un bol cu cereale. Un delicios parfum de cafea umplea bucătăria. Jenna simți imediat o foame de lup.

– Bolurile sunt acolo, spuse bărbatul indicându-i dulapul de vase cu bărbia. Iar lingurile sunt în sertar. Servește-te.

Stânjenită de privirea sa, tânăra femeie îl ascultă și se așază în fața lui. Cu o mină ușor dezgustată, privi pe rând cutia cu cereale și sticla cu lapte rece de pe masă.

– Poate sunt nepoliticoasă, dar asta este tot ce ai?

– Cu riscul de a-ți părea lipsit de inimă, n-am nimic altceva, replică Matthew fără să înceteze să-și mănânce cerealele. Nu-ți place?

– Deloc. Parcă ar fi scoartă udată cu lapte.... Chiar îți place?

– La nebunie....

Descumpănită o clipă, tânăra femeie nu știa ce să-i răspundă. Când îi întinse cutia, o luă cu un aer degajat și-și turnă cereale în bol. Dar nu se atinse de ele.

– Cafeaua este gata, spuse Matthew pe un ton morocănos, privind cafetiera.

Jenna se ridică pentru a merge să-și umple o ceașcă. Oare de ce o trata în acest mod îngrozitor? Din cauza apariției sale neașteptate în cabana lui? Nu-i spusese deja, în ajun, modul său de a gândi? Îl ofensase oare în trecut? Dacă asta era situația, ea nu-și amintea. Oricum, se gândi Jenna îndulcindu-și cafeaua, dacă reproșurile sale veneau de atât de departe, înseamnă că avea un necaz statornic.

Apoi, cum tăcerea persista, se hotărî să vorbească din nou.

– Matthew, începu, făcându-și curaj. Aș vrea să-ți vorbesc....

Se întrerupse, descurajată brusc de fața sa impasibilă. Nu-i acorda deloc atenție și asta o tulbură. Inima începu să-i bată gata să-i spargă pieptul și o clipă se simți atât de dezorientată, încât rămase mută. Își făcu din nou curaj.

– Știu că n-am ce face aici, dar trebuie să mă lași să rămân câteva zile.

– Cum asta, trebuie? replică dur Matthew.

– Nu te voi deranja, îți promit, reluă Jenna, cu degetele crispate pe masă. N-am venit în Colorado pentru a găsi o companie, dimpotrivă....

– Și acesta este motivul pentru care trebuie să-ți acord ospitalitate? repetă bărbatul fără să ia în seamă nervozitatea sa.

– De acord, cuvintele au fost prost alese, murmură. Asta pentru că.... nu știu foarte bine ce este cu mine și nu știu unde să mă duc.

– Glumești!

– Și în plus, nu mai am un ban.

– Nu este problema mea. Ești o Mallory, nu? Am auzit vorbindu-se de un nou proiect imobiliar al tatălui tău, o investiție de mai multe milioane de dolari. Așa că presupun că nu este în sapă de lemn și îți poate veni în ajutor, nu-i așa?

O privi cu mai multă atenție.

– Doar dacă nu fugi de un soț gelos? Nu porți verighetă, dar în zilele noastre, asta nu înseamnă mare lucru...

Așadar, îi remarcase mâna goală! Jenna simți o mare plăcere și fu ușurată că-și lăsase inelul de logodnă în Florida. Cu toate acestea, nu se putu împiedica să simtă un îngrozitor sentiment de vinovăție....

– De fapt, nu sunt căsătorită, spuse.

Și la ce bun să adauge că era logodită? Viața sa personală, nu-l privea, la urma urmei.

– Dar.... sper că n-ai probleme cu poliția?

– Oh, nu! De fapt, este.... din cauza tatălui meu. Nu vreau să-l văd, bângui Jenna, care căuta să-l câștige de partea sa, fără să-i

dezvăluie prea multe detalii. Sunt pe punctul să.... Matthew, nu trebuie ca tata să mă găsească. Este nebun de furie și m-ar ucide! exclamă.

Brusc rușinată că se ambalase, tăcu. Niciodată n-o va lăsa să rămână la cabană. Lăsă capul în jos, în semn de înfrângere. Acum, nu-i mai rămânea decât să se întoarcă în Florida și să-și înfrunte problemele.

– Jenna? îl auzi pe neașteptate.

Surprinsă de vocea calmă, aceasta înălță capul și-i întâlni privirea. Pentru prima dată de la întâlnirea lor, se simți cuprinsă de puțină speranță.

– Da? murmură.

– Tatăl tău știe că ești aici?

– Oh, nu! exclamă tânăra femeie terorizată la această idee.

– Și dacă ar ști, ar veni să te ia?

– Sunt sigură de asta, mărturisi ea. Crede-mă, n-am plecat pentru că am făcut ceva rău. Trebuie doar să mă gândesc, să mă regăsesc. Acești munți sunt locul ideal. Odinioară, am fost atât de fericită în această cabană, încheie oftând. Dacă ai ști ce am simțit sosind aici....

– N-are rost, o întrerupse Matthew ridicându-se.

Jenna păli și-și mușcă buza. Totul era pierdut, se gândi cu teamă.

– Te înțeleg mai bine decât crezi. Munții nu lasă niciodată pe nimeni indiferent, continuă bărbatul, punându-și bolul în chiuvetă.

– Atunci, pot să rămân? îl întrebă Jenna, plină de speranță.

Simțea deja culorile revenindu-i în obraji.

– N-am spus asta, o corectă Matthew, fără s-o privească.

– Dar pot să-ți plătesc, dacă rămân aici. N-am bani lichizi asupra mea, dar poți să ai încredere în mine, o știi.

– Evident, pentru voi cei din familia Mallory, totul se cumpără! spuse bărbatul aruncându-i o privire disprețuitoare.

Apoi ieși din bucătărie și Jenna auzi ușa de la intrare trântindu-se în urma lui.

Matthew coborî scara și merse în pas rapid spre pădurea de tineri plop-tremurători, acolo unde cu câțiva ani mai înainte se declanșase un incendiu. Drake Mallory, prin neglijența sa, era răspunzător și tocmai acesta era unul din motivele pentru care îi purta pică. Prin frunzișul de un verde-fraged al copacilor, contempla pajiștile. Razele soarelui mângâiau pădurea și vegetația strălucea. Fără să înceteze să se gândească la cuvintele Jennei, Matthew contempla spectacolul naturii. Așadar, ea voia să evite cu orice preț o întâlnire cu tatăl său. De ce n-ar ajuta-o, deoarece dorința îi părea justificată? Desigur, nu dorea deloc să vină în ajutor fiicei bărbatului pe care-l ura de mult, dar i-ar fi plăcut să-i atâțe puțin mânia. Matthew ocoli cabana. Mașina închiriată nu era parcată în apropiere și de aceea n-o remarcase în ajun, seara. Motivele fugii Jennei nu-l interesau deloc, până la urmă, chiar dacă le bănuia serioase. Dar, în timp ce păstrase amintirea unei fete energice și vesele, femeia care devenise părea nehotărâtă și pradă unei profunde disperări. Oare ce se întâmplase de se schimbase atât de mult?

"În definitiv, nu mă privește!" trase concluzia, agasat. De ce să

n-o lase să stea la cabană? Prezența sa ar servi propriilor planuri....

Punând mâna pe trunchiul unui plop și mângâindu-i scoarta, admiră peisajul din vale. Desigur, de voie de nevoie, îi promisesese mamei sale pe patul de moarte, să renunțe să se răzbune. Dar nu-i promisesese să uite jignirile pe care familia sa le suferise de la acest bărbat, nici să i le ierte. Fusesse o minciună. Matthew își aștepta ora. Oare răbdarea îi va fi recompensată în sfârșit? Dacă-i permitea Jennei să rămână la cabană, îl va putea manipula pe Drake Mallory cum va găsi cu cale! Asemenea unei fiare ghemuite în umbră, se pregătea acum să sară asupra prăzii. La această idee, zâmbi. Nu mai era decât o chestiune de zile.... Ce idee bună avusese dorind să se retragă câteva zile la cabană pentru a-și face socotelile!

În ajun, când sosise din Denver, Matthew se oprise la Cripple Creek. Sora sa locuia în acest mic oraș cu fiul său, la aproape două mii nouă sute de metri altitudine și dorise să le facă o vizită. Betsy își alesese domiciliul acolo puțin după nașterea lui Julian, care avea acum doi ani. Betsy era cu opt ani mai mică decât el, dar în ciuda acestei diferențe de vârstă, fuseseră întotdeauna complici. În compania sa, reușea să se relaxeze și să fie el însuși.

Cum coborî din mașină, sora sa veni să-l întâmpine, desculță, cum avea obiceiul, cu Julian în brațe. Matthew contemplă o clipă

fermecătorul spectacol pe care-l formau: sub şuvițele părului lung negru, privirea ochilor albaștri ai lui Betsy strălucea de bucurie. Își sărută cu putere fratele pe obraji.

– Ce vânt bun te aduce? Rămâi la cină? îl întrebă, în timp ce încerca să-l stăpânească pe băiețelul care nu înceta să i se zbată în brațe.

– Mi-ar plăcea, dar am trecut doar să vă spun bună ziua.... mărturisi bărbatul, puțin șovăitor.

– Ceea ce înseamnă că te întorci la Denver diseară? îl întrebă bosumflându-se.

Văzându-l dând negativ din cap, Betsy reluă:

– Grozav, atunci îți vei petrece câteva zile la cabană?

Matthew aruncă o privire spre culmile înalte ale munților Sangre de Cristo, la vest de Cripple Creek.

– Da, am nevoie să reflectez în liniște.

Betsy se așeză pe o bancă mică și-și puse fiul pe genunchi.

– Așadar, n-ai luat încă o decizie?

– Nu, răspunse fratele său așezându-se lângă ea.

– De ce? Nu este genul tău să rămâi nedecis atât de mult timp.

Matthew o privi, frapat de justetea observației sale.

– Este vorba de o decizie importantă. Chiar dacă această ofertă de cumpărare pare interesantă și chiar dacă am obosit de această alergare după profit, trebuie să mă gândesc bine. Nu uita că am creat societatea "Wolf Cache System" cu puterea brațelor. Dacă o vând, întorc o pagină din viața mea.....

– Exact, vei putea în sfârșit să profiți de viață.... argumentă sora sa. Vinde și pleacă să faci înconjurul lumii. Sau restaurează

cabana, cumpără o fermă.... Consacră puțin timp și vieții tale personale. Ai putea să te îndrăgostești, de exemplu. Numai dacă o tânără femeie fermecătoare n-a pus ochii pe tine....

– Citești prea multe romane siropoase, declară Matthew privindu-și nepotul care-i zâmbea. De fapt, trebuie să fac niște provizii înainte de a merge la cabană. Ți aduc ceva?

– Nu, mulțumesc, făcu Betsy ridicându-se.

În timp ce se apleca să-și așeze fiul pe iarbă, Matthew duse mâna în buzunar să scoată portofelul.

– Ești sigură că n-ai nevoie de nimic?

– Da, absolut.... Mulțumesc, răspunse Betsy cam brusc.

Observând-o, fratele său ezită o clipă, cu portofelul încă în mână.

– Adevărat?

– Te rog, Matthew, faci deja atât de mult pentru noi! Du-te, pleacă, îi spuse făcând un gest spre Land Roverul parcat în curtea din fața casei. Sper că sejurul la cabană îți va face bine!

Preocupat, bărbatul se îndepărtă întrebându-se cum s-o facă pe sora sa, care-și creștea singură fiul, să accepte un ajutor financiar. Reușise să-i cumpere căsuța în care locuia acum. Deschisese chiar un cont în care depunea pe numele lui Julian, în vederea studiilor sale. Dar Betsy insista să se descurce singură. Într-un fel, o înțelegea. Oare nu era mândria o trăsătură de caracter a familiei Wolf, moștenită de la străbunicul indian și de la străbunica irlandeză?

Ajuns în centrul orașului Cripple Creek, Matthew făcu câteva cumpărături. Mom'nPop, mica băcănie-bazar obișnuită, era încă

deschisă. După ce-și făcu târguielile, porni la drum, cu zâmbetul pe buze, fericit să ajungă la cabană. Dintotdeauna, cabana construită de străbunicul său indian exercitase o vrajă tainică asupra lui și simboliza regăsirea păcii și armoniei. Odinioară, locuința aparținuse lui Drake Mallory, dușmanul său declarat.... Dar până la urmă își recuperase bunul său și se bucura de asta. Pentru el, cabana din Colorado, martor al evoluției sale și a familiei, valora chiar mai mult decât societatea de informatică, devenită treptat una din cele mai prospere din țară.

Rulând spre cabană, se gândise la suma foarte mare de bani care i se propusese pentru cumpărarea societății "Wolf Cache System". Ca întotdeauna, inima îi tresări în clipa când trecu micul pod din lemn, pentru a se opri în fața cabanei, a cărei siluetă familiară, întunecată și bondoacă, se contura în peisaj. După ce opri motorul, rămase așezat în mașină, cu geamurile larg deschise, mirosind cu încântare aerul plăcut și tare al acelei nopți frumoase. Apoi, fără zgomot ieși din vehicul, apoi rămase în loc, alertat de instinctul său. De la ultima oprire, cu două zile mai înainte, pentru a-și lăsa niște lucruri, ceva se schimbase. Simțea senzația ciudată a unei prezențe.

La umbra plopilor-tremurători, Matthew zâmbi. Acum, îl va face în sfârșit pe Drake Mallory să plătească... Această idee îi producea o mare satisfacție, cel puțin la fel de intensă ca cea simțită în ziua în care cabana revenise domeniul exclusiv al familiei Wolf. Și, înainte ca Jenna să-și facă apariția, nu se gândise că întâmplarea îi va oferi ocazia să-și pună răzbunarea în practică. Dar, în sfârșit, răbdarea îi va fi recompensată....

După micul dejun, Matthew se întoarce la cabană la fel de neașteptat cum ieșise. Jenna, care mătura podeaua, tresări la zgomotul pașilor săi. Văzându-l în picioare, împotriva luminii în cadrul ușii, nu se putu împiedica să se gândească, îmbinând teama cu admirația, că semăna cu un erou de legendă. Era superb și sălbatic, asemenea personajului munților înconjurători. Străbătu încăperea cu pași mari, supli, apoi se opri în fața Jennei și-și aținti privirea în a sa. Dreaptă în fața lui, aceasta își ținu respirația și-l privi în ochi. Lupta să nu întoarcă ochii și să nu-i arate teama. Simțea din instinct că dacă ceda, soarta îi va fi hotărâtă.

– Am să-ți propun o înțelegere, începui scurt Matthew. Poți să rămâi câteva zile aici, dar cu anumite condiții.

– Care?

– Să spunem că eu voi stabili regulile jocului, continuă bărbatul, cu ochii strălucind de plăcere.

– Ai putea fi mai explicit? îl întrebă Jenna, încruntându-se.

– Este limpede, eu ordon și tu te supui: menaj, gătit etc. Vei face tot ce-ți voi cere.

– Tot? exclamă tânăra femeie cu ochii măriți de uimire.

Oare ce voia să spună cu asta? Imaginația îi sugera un număr oarecare de posibilități, care-i făceau inima să-i bată mai tare. Amintirea iubirii sale de adolescență îi tulbura mintea, dar oare ce idee avea Matthew de era atât de ambiguu? Îl văzu că zâmbește și-și reveni imediat.

– Ai înțeles bine, reluă el. Tot. Și fără să te plângi.

– Și dacă nu mă supun? Mă vei da afară? îl întrebă Jenna cu o

voce slabă.

– Nu, draga mea, îl voi suna pe tatăl tău!

Auzindu-l proferând această amenințare, tânăra femeie simți cum i se formează un nod în stomac. Se aruncase de bunăvoie în gura lupului. Dar avea oare de ales?

– De acord, răspunse, hotărâtă. Și să nu-ți imaginezi că am fost crescută în puf, pentru că părinții mei sunt bogați. Știu să gătesc și treburile casnice mă destind. Nu-ți voi încălca teritoriul și nu te voi deranja. Vreau doar puțină singurătate....

Îi întinse spontan mâna, pentru a pecetlui înțelegerea. Matthew o privi o clipă, apoi o luă, strângând-o în a sa. Avea palma caldă și uscată, dar aspră ca a unui tăietor de lemne. La această scurtă strângere de mână, Jenna fu străbătută de un fior ciudat.

– Pot să pun o întrebare? spuse tulburată.

– Încearcă, totuși....

– De ce mă dețești atât de mult? exclamă brusc. Credeam că am fost prieteni odinioară. Oare ce ți-am făcut?

Matthew nu catadicsi nici măcar să-i răspundă. O măsură cu privirea, apoi ieși.

Rămasă singură în bucătărie, Jenna începu prin a se bucura. Acceptase s-o găzduiască pentru câteva zile. Dar atunci, de ce avea impresia că vorbește cu un perete? Uluită, se rezemă în mătură, căutând să înțeleagă motivul dușmăniei sale. Oricare ar fi fost motivul, data de cel puțin doisprezece ani.... În acea perioadă, Matthew era un băiat adorabil. Competent și serviabil, întreținea cabana, curăța grădina de buruieni, făcea reparații mărunte. Apoi

își aminti că observase la el întotdeauna o anumită distanță față de ceilalți membri ai familiei, dar era mereu fermecător cu ea, acceptându-i compania cu bunăvoință.

Drake Mallory îl tratase pe Matthew fără nicio politețe. Mai curând îi striga, decât îi dădea ordine, sau în cea mai mare parte a timpului, îl ignora. Matthew își stăpânea mânia și se supunea autorității sale.

"Dar de ce oare era tata atât de dur cu el?" se întrebă brusc tânăra femeie. Își pusese și altă dată această întrebare, dar în candoarea sa, dedusese că disprețul tatălui său îl lăsa indiferent. Altfel, ar fi continuat să lucreze pentru el? Acum știa că probabil nu rămăsese pentru salariu..... Cunoscându-și tatăl, trebuia să încaseze puțini bani. Atunci, de ce acceptase acest bărbat mândru atâtea umilințe?

Matthew mergea prin pădure, în direcția izvorului cu apă caldă. Ajuns acolo, se așeză pe o piatră mare și-l privi, cum cădea în cascadă. Jos, apa se acumula într-un bazin natural săpat în stânci și înconjurat de verdeață. Zâmbi, gândindu-se la bucuria îmbătătoare a răzbunării, curând împlinite.....

Capitolul 3

Jenna avea intenția să respecte înțelegerea cu Matthew. Oricum, dacă se gândea că era o copilă răsfățată, îi va demonstra repede contrariul! Nu devenise o gospodină perfectă după ce locuise doi ani la mama sa, ca urmare a divorțului părinților? Se înțelesese bine cu ea, până la criza cardiacă a tatălui său. Acesta, pretextând gravitatea stării sale, o obliga să revină la rezidența sa. Desigur, își reproșa că-și părăsise mama, dar putea să-și lase tatăl bolnav? De altfel, se simțea vinovată că alesese să locuiască la ea. Atunci, acceptase dorința tatălui său timp de o vară.... pentru a se întoarce apoi la mama sa, a cărei situație se degradase între timp. În acea perioadă, viața nu-i fusese decât o serie de gânduri șovăitoare, destinate să mulțumească cele două ființe pe care le iubea cel mai mult pe lume.

Pentru a alunga gândurile triste, Jenna lustrui bucătăria și salonul de la podea până la tavan. După ce preparase orez și pui

pentru prânz, se așează și așteaptă cu răbdare întoarcerea lui Matthew. Dar acesta se întoarce atât de târziu, încât mâncarea se răcise. Cu toate acestea, îndată ce-l văzu intrând în bucătărie, tânăra femeie uită așteptarea și-i zâmbi.

– Am prins niște păstrăvi, o anunță el cu satisfacție, fluturând peștele pe care-l puse apoi în chiuvetă. Ne va face o cină delicioasă!

– Bună idee, dar n-am curățat niciodată pește, mărturisi Jenna.

– Nu este niciodată prea târziu pentru a învăța!

Apoi privi prânzul de pe masă, fără să arate nici emoție, nici stânjenală.

– Orez.... rece? Pui.... rece?

– Pot să le încălzesc..... spuse tânăra femeie, însoțindu-și vorba cu fapta.

– Nu, o întrerupse Matthew, reținând-o de mână.

– Dar nu mă deranjează....

– Ia loc, îi ordonă, încruntat. Sunt sigur că vor fi foarte bune așa.

Fără să insiste, Jenna își despături șervețelul și-și ascunse tulburarea când o înghițitură de ceai cu gheață. Apoi, tăcerea devenind jenantă, încercă să găsească un subiect de conversație destul de neutru pentru masă.

– Sunt multe schimbări în cabană de la ultimul meu sejur, observă.

– Am reparat totul, reluă Matthew. Tatăl tău.....

Se întrerupse brusc și expresia îi deveni gânditoare.

– De fapt, tatăl tău mutase toate mobilele străbunicului în

magazie. Au suferit din cauza frigului și a umezelii.

– Îmi pare rău.... spuse Jenna cu un aer spășit.

– Apoi, a instalat grupul electrogen și apă curentă.... continuă cu dezgust bărbatul.

Stupefiată, Jenna îl privi fără să înțeleagă de ce avea atât de puțină stimă pentru confortul modern.

– Te întrebi probabil de ce reacționez în acest fel? reluă Matthew ca și când îi ghicise gândurile.

– Într-adevăr. Nu crezi că acestea simplifică viața? răspunse tânăra femeie, tăind o pulpă de pui.

– Este o problemă de punct de vedere. Ți voi explica, dar nu sunt sigur că mă vei înțelege. Venim din două lumi atât de diferite, spuse bărbatul lăsând furculița.

Atinsă în inimă de observația sa, reuși totuși să păstreze o față impasibilă și rămase tăcută.

După o scurtă tăcere, Matthew reluă:

– Cabana aceasta aparține familiei mele de generații. S-o recuperez din mâinile acelu....

Se întrerupse, făcând un efort asupra lui însuși pentru a nu-l insulta pe tatăl Jennei în prezența sa.

– lui Drake Mallory, mi-a produs o satisfacție de neimaginat.

– Așadar, familia ta are această cabană de mult? îl întreabă încet tânăra femeie, simțindu-se brusc foarte emoționată.

– Străbunicul a construit-o cu propriile lui mâini. A trăit aici cu străbunica. Era pe la o mie nouă sute, când regiunea era teritoriul căutătorilor de aur. Și-au petrecut toată viața aici. Și toate

mobilele pe care tatăl tău a vrut să le ardă, ei bine, au fost făcute de străbunicul.

– Dar, la începutul secolului, aici trebuie să fi fost complet nelocuit.... spuse Jenna.

– Vrei să spui, mai rău decât acum? reluă Matthew cu un zâmbet ironic. Tocmai de aceea a ales să trăiască aici. Pentru a fi departe de lume. Înțelegi, el era indian și ea era irlandeză. Probabil au preferat singurătatea companiei oamenilor.... încheie cu o voce înăbușită.

Jenna îl privi uluită, nu pe deplin sigură că înțelesese aluzia.

– Vrei să spui..... că n-au avut de ales? îl întrebă încet.

Apoi tăcu, convinsă că se exprimase prost și-l rănise.

– Posibil, răspunse bărbatul după o tăcere.

Tânăra femeie văzu un zâmbet amar pe chipul său, apoi își încrucișă brațele pe piept și continuă:

– O femeie albă și un indian.... N-am vorbit niciodată în familie despre asta, dar presupun că probabil n-a fost ușor pentru ei.

Considerând subiectul închis, începu iar să mănânce.

– Ce s-a întâmplat? nu se putu stăpâni Jenna să întrebe.

– Ei bine, pur și simplu au trăit fericiți, foarte mult timp. Ca și bunicii și părinții mei. Am sânge indian, irlandez, mexican și german în vene și sunt mândru de asta.

La aceste cuvinte, Jenna ridică ochii spre el cu o teamă îmbinată cu admirație și-l privi. Originile europene și americane contribuiseră la a da naștere celui mai frumos specimen de bărbat pe care-l văzuse vreodată. Observă chiar fiecare trăsătură a moștenirii la care se referea.

– Mai vorbește-mi despre familia ta.... îi ceru, fascinată.

– Am spus deja prea mult. Să revenim la oile noastre.

– La oile noastre?

– Fugi de tatăl tău, nu-i așa?

Jenna își umezi buzele, brusc uscate, și încuviință cu greu.

– Nu-ți dau sfaturi, dar ai face mai bine să duci mașina închiriată înapoi la Colorado Springs.

– Am plătit cu bani lichizi, nu cu cartea de credit....

– Ai completat o fișă de date, nu?

– Da, dar....

– Dacă tatăl tău te caută, va obține toate aceste informații. Când va afla că ești în Colorado, nu va mai avea decât să vină să te ia!

– Dar dacă voi duce mașina înapoi în Colorado Springs, cum voi face să mă întorc la cabană? îl întreabă cu inima bătând să-i spargă pieptul.

– Te voi urma în Land Rover și te voi aduce eu. Și apoi, când vei înapoia cheile, ai putea spune unde pleci.... Asta va încurca pistele.

Jenna tăcu, neîndrăznind să-și mărturisească cele mai profunde gânduri. Știa foarte bine că făcând astfel, îi va fi prizonieră.

– Ei da, vei fi întru totul la bunul meu plac! trase concluzia Matthew, care bănuia motivul stânjenelii sale. Îngrijorător, nu-i așa?

– Nu, afirmă Jenna cu curaj, privindu-l în față.

Nu mințea. Simpla idee de a depinde de bunul său plac, mai

mult o amuza decât o neliniștea. Iată exact ce o îngrijora!

În acea seară, prepararea cinei nu se făcu fără greutate. Cum Jenna nu curățase niciodată pește, Matthew o ajută. După cină, conform obiceiului, el dispăru fără să spună o vorbă și Jenna aranjă bucătăria. Îi făcu chiar plăcere să rămână singură. Desigur, Matthew renovase cabana, dar făcea mâncare pe mașina de gătit cu lemne și se și încălzea cu ea, ceea ce, de altfel, nu era lipsit de poezie. Jennei îi plăceau cabanele montane, romantice, fără vârstă. Aceasta, ascunsă în depresiunea împădurită de pe culmea unui munte, lângă o pajiște înflorită, unde curgea un pârâu, era cu totul deosebită. După ce șterse vasele, ieși să profite de seară, pe terasa din lemn de lângă cabană. Spectacolul munților o emoționează profund. Își puse mâinile pe balustradă și simți cum o cuprinde un sentiment de pace deplină și de mulțumire. Nu regreta că venise aici.

– Indienii îi numeau Munții Strălucitori....

La sunetul vocii gazdei sale, Jenna tresări.

– Înțeleg de ce.... Este foarte frumos, murmură.

– Sper că n-ai rău de altitudine? Totuși, suntem la trei mii patruzeci și opt de metri.

– Nu, mă simt bine....

Ținându-se de balustradă, se lăsă pe spate, pentru a fi cu fața

la el. Îl văzu clătinând din cap. Acum era foarte întuneric și de-abia îi zărea chipul. Silueta sa părea o umbră imaterială, totuși îi simțea prezența ca în prima zi.

– Trebuie să bei multă apă. Să nu faci prea multe eforturi în zilele următoare, o sfătui Matthew. Nu te doare capul?

– Nu, sunt bine....

– Ești mai solidă decât pari!

Jenna n-avu timp să răspundă, că bărbatul se apropiase deja de ea.

– Este minunat, chiar și în plină noapte, recunosc Matthew oftând.

– Este adevărat. Nu-mi aminteam o asemenea splendoare.... Păcat că sunt atât de ignorantă....

– Ignorantă?

– Nu cunosc nici fauna, nici flora munților, nici numele culmilor acestei regiuni din Colorado....

O clipă, îi învăluie o liniște profundă și mai intimă.

– Vezi acolo, munții Sangre de Cristo? începu bărbatul arătându-i niște siluete dantelate la sud-vest. Se povestește că un preot spaniol, fascinat în fața culorii de purpură de la apusul soarelui, ar fi strigat: "Sangre de Cristo".

– Sângele lui Cristos... murmură Jenna, gânditoare.

– Un nume care i se potrivește perfect. Există o mulțime de povești despre modul în care au fost botezați munții. Muntele Shavano, poartă numele unei căpetenii indiene. Există chiar un Teddy Peak în lanțul Culibra....

– Teddy?

– În onoarea președintelui Theodore Roosevelt, căruia i se mai spunea "Teddy".

În timp ce vorbeau, se înnoptase complet. Auzind un zgomot din partea lui Matthew, Jenna înțelese că schițase o mișcare. Un val de emoții îi făcu inima să bată mai puternic, ca și când o inițiativă a lui ar fi schimbat cursul relațiilor lor.... "Păcat că lecția de geografie s-a terminat deja", se gândi, justificându-și astfel dezamăgirea de a vedea luând sfârșit această plăcută intimitate.

– Ce-ai spune să dormi într-un pat adevărat noaptea asta? propuse Matthew. Pentru asta ar fi suficient să aranjezi unul din dormitoare de la etaj. Numai dacă nu preferi să dormi în fața șemineului sau.... să împarți patul cu mine?

Jenna își simți obrajii îmbujorându-se și binecuvântă întinericul care-i ascundea tulburarea.

– Să mergem să debarasăm camera aceea, bâigui.

Cum el o precedă pentru a-i arăta drumul, îl urmă docilă. Tulburată, nu se putu împiedica să se gândească la faptul că rolul de cercetaș i se potrivea de minune.

A doua zi dimineață, după micul dejun, plecară la Colorado Springs. Matthew, în Land Rover, deschidea drumul. Temându-se să nu se piardă, Jenna nu-și lua ochii de la mașina sa, ceea ce o împiedică să contemple Munții Stâncoși. Puțin îi păsa, va aprecia

spectacolul la întoarcere, pentru că el va fi la volan.

Ajunși la micul aeroport din Colorado Springs, Matthew parcă destul de departe și o așteaptă pe Jenna în timp ce înapoie cheile mașinii. Funcționarul societății de închirieri o întreabă despre sejurul său în regiune. Amintindu-și sfaturile lui Matthew, declară cu un aer degajat că va zbura acum la Albuquerque, în Noul Mexic.

După ce părăsi agenția de închirieri, se prefăcu că se îndreaptă către ghișeul de înregistrare al aeroportului. Apoi coti și i se alătură lui Matthew în mașină.

– Am făcut cum mi-ai spus. I-am spus că plec în Noul Mexic! Haide, la drum! exclamă veselă.

Matthew demară, izbucnind în râs. Dar după ce trecu prima clipă de încântare, Jenna se întreabă dacă făcuse bine înșelându-și tatăl.... Oricum, nu mai putea da înapoi....

După ce părăsiră aeroportul, tânăra femeie contemplă peisajul, în timp ce Matthew străbătea orașul vechi din Colorado Springs, mărginit de case în stil victorian. Continuă apoi pe Maniton Springs. Jenna, care tot drumul nu încetase să ofteze de dorința de a vedea totul, se hotărî în sfârșit să vorbească.

– Lisa și cu mine l-am rugat întotdeauna pe tata să se oprească din drum pentru a vizita totul, dar n-a vrut niciodată, spuse în timp ce Matthew ieșea din Maniton Springs și începea să urce.

– Vrei să spui că, în toți acești ani, n-ai vizitat niciodată nimic? remarcă bărbatul, neîncrezător.

– Niciodată. Mergeam direct la cabană și nu ne mișcam de acolo..... până la întoarcerea la aeroportul din Colorado

Springs.... N-am glumit când ți-am spus că nu cunosc nimic din regiune.

– Turiști veritabili, constată Matthew pe un ton disprețuitor. Tocmai am trecut prin Ute Pass. Un defileu cu adevărat periculos când bate vântul, care aduce zăpadă.

Într-adevăr, drumul abrupt urca în serpentină și părea că - fusese tăiat chiar în stânca roșie. Cu fiecare kilometru, Jennei i se părea că se îndepărtează de lumea civilizată. Flancurile colinelor începuseră să fie marcate de pini și de stejari și ieșiră în sfârșit la Woodland Park. Un panou arăta că acum se aflau la două mii cinci sute optzeci de metri.

– De ce se indică altitudinea? se miră cu voce tare tânăra femeie.

– Este o informație importantă și locuitorii din Colorado sunt foarte mândri de înălțimile munților lor, răspunse Matthew ridicând din umeri.

Ajunși în oraș, Jenna remarcă un alt panou reprezentând un măgar și un bătrân căutător de aur care urca drumul, care o făcu să zâmbească. "Bine ați venit la Cripple Creek", descifră cu voce tare.

– Acolo mergem, remarcă Matthew fără să-și ia ochii de la drum. Cum am o gură în plus de hrănit, trebuie să fac niște cumpărături.....

Apoi îi aruncă o privire, ca pentru a o cântări.

– Probabil că ai un apetit de pasăre, ești atât de slabă.... Cel puțin nu voi devaliza magazinele...

În clipa în când întoarse capul pentru a admira splendidul

peisaj care defila în fața ochilor, Jenna avu impresia că era dezamăgit. "Cred probabil că n-are niciun sens să replic", se gândi. Ce putea să facă? Să trăiască alături de un bărbat atât de autoritar ca tatăl său, ucisese în ea orice simț de revoltă.... Privind munții, începu să vorbească din nou calm, ca și când părerea lui Matthew despre ea o lăsa indiferentă.

– Mi-ar plăcea să fac și eu cumpărături. Am plecat din Florida fără bagaje. Am cumpărat câteva tricouri și niște pantofi în Colorado Springs, dar atâta tot. N-am nici măcar un costum de baie.

– Te vei lipsi de el. Măcar o dată în viață trebuie să te scalzi fără el! declară Matthew.

Probabil avea dreptate... Jenna închise ochii și se imaginează înotând în apa caldă, cu Matthew alături. Ca în visurile de adolescență....

Agasată, deschise ochii. În aceeași clipă, văzând un alt panou defilând prin fața ochilor, scoase o exclamație de surpriză.

– Ai văzut, Matthew! "Sunteți într-o regiune de paradis, așa că nu rulați asemenea unui tren din infern....."

Fericită să găsească un pretext să-și schimbe cursul gândurilor, izbucni în râs. Apoi tăcu, mirată, văzând o ceată de căprioare plimbându-se în compania cerbilor sălbatici.

Hotărât lucru, regiunea era uimitoare!

Jenna de-abia cunoștea Cripple Creek, orașelul martor odinioară la febra căutărilor de aur, dar și-l amintea destul de bine. Când Land Roverul ajunse în strada principală, nu-și putu reține o exclamație.

– Dar s-a schimbat totul! se miră.

– Este ce se numește progres, spuse Matthew din vârful buzelor.

Uluită, Jenna privi construcțiile moderne aflate de o parte și de alta pe Bennett Avenue. Evident, se făcuseră eforturi pentru a păstra trecutul glorios al orașului, dar avu impresia că fusese ruptă o pagină dintr-o carte de istorie.... Imediat, Matthew coti la dreapta, îndepărtându-se astfel de centrul orașului. Jenna îl privi întrebătoare, dar el nu-i dădu nicio explicație. Apoi, după ce depășise câteva prăvălii, câteva căsuțe și o școală, intră într-o curte și parcă mașina în fața unei case frumoase.

În acea clipă, Jenna nu-și putu reține întrebarea care-i ardea buzele.

– Cine locuiește aici?

– Sora și nepotul meu, spuse Matthew, deschizând portiera mașinii.

N-avu timp să mai adauge ceva, pentru că în ușă apăru un băiețel care scotea strigăte de bucurie. Copilul făcu cu stângăcie câțiva pași spre unchiul său și-i întinse brațele. Cucerită de la prima vedere, Jenna se gândi că nu văzuse niciodată un prichindel mai adorabil.

– Ce surpriză plăcută! exclamă Betsy, apărând și ea în ușă.

Sedusă de chipul sincer și de privirea sa luminoasă, Jenna îi

zâmbi. Cât de mult semăna Betsy cu fratele ei! Aceasta îi invită să ia loc în grădină și le servi răcoritoare, în timp ce Matthew se zbenguia cu nepotul pe peluză. Fermecată de această scenă, Jenna constată cu uimire că se juca și râdea din toată inima cu băiețelul. Și câtă tandrețe în gesturile sale... Era oare la fel de blând și cu femeile? Iritată din nou de cursul gândurilor sale, Jenna privi pe lângă Betsy.

– Nu credeai să mai vezi un Mallory pe aici, nu-i așa? începu. De fapt, nici măcar n-am știut că tata vânduse cabana, altfel n-aș fi fost aici....

– De ce ai venit?

– Aveam nevoie să mă îndepărtez pentru a vedea lucrurile mai bine. Așa că, mi-am amintit de cabană.

– Era o idee bună. Te-a mirat probabil să dai nas în nas cu Matthew, adăugă Betsy cu un zâmbet.

– Da, dacă vrei, acceptă tânăra femeie, gândindu-se la șocul întâlnirii lor. Dar a fost de acord să rămân și-i sunt recunoscătoare. Înțelegi....

Jenna se întrerupse și-și mușcă buza.

– Nimeni nu știe unde sunt, mai ales tata.... Într-un fel, el este problema. Dacă Matthew m-ar fi dat afară, nu știu unde m-aș fi dus....

– Ar fi fost de mirare să-ți refuze ospitalitatea! declară Betsy, cu ochii strălucind de veselie. Nu este genul de bărbat care să închidă ușa, mai ales unei femei!

Râzând, își luă paharul cu limonadă și bău o înghițitură.

– Pot să-ți cer un serviciu? întrebă Jenna, nitam-nisam.

– Desigur....

– Aș vrea să-mi sun sora în Florida. Am o cartelă de apel la lungă distanță.

– Nicio problemă. Telefonul este în bucătărie. Nu te grăbi. În ce mă privește, voi merge să văd ce fac cele două pușlamale.

Cu aceste cuvinte, se ridică pentru a se alătura lui Matthew și lui Julian. Curând, toți trei râdeau cu poftă. Jenna îi privi o clipă cu un sentiment de invidie atât de puternic, încât îi făcu rău. Apoi se îndreptă spre telefon.

– Lisa? Eu sunt! În niciun caz să nu-mi rostesci numele!

– Jenna! În sfârșit te aud! Nu te teme, sunt singură.

Jenna oftă ușurată.

– Cu atât mai bine. Cum este acasă?

– Tata nu se calmează. Povestește cui vrea să-l asculte că ai plecat într-un centru pentru o cură de băi de mare, să fii frumoasă în ziua nunții.... Apropo....

Lisa tăcu.

– Da? o încurajă Jenna.

– Mai vrei să te căsătorești?

– Încă nu știu. N-am putut să mă gândesc serios la asta.

– Glumești? Sunt patru zile de când ai plecat! Ce-ai făcut în tot acest timp?

– Nu doresc să vorbesc despre asta, spuse repede tânăra femeie. Voiam doar să-ți spun că totul este în regulă.

– Unde ești?

– Dar nu voiai să știi....

– Pentru că am crezut că te vei întoarce după o zi, două....

Spune-mi!

– Nu, sunt sigură că te vei trăda și tata va afla până la urmă.

– Dar dacă ți se întâmplă ceva? Dacă te îmbolnăvești, cum vrei să te găsesc?

– Nu mi se va întâmpla absolut nimic! Oricum....

Pe punctul de a mărturisi că nu era singură, se întrerupse la timp.

– mi-am luat toate precauțiile necesare, se corectă.

– Dar.... nunta ta va avea loc în câteva săptămâni!

– Tocmai, mai am încă timp. Ascultă, nu mai pot să vorbesc.

Te voi mai suna.

Închise imediat și rămase o clipă nemișcată. Întoarsă în grădină, își dădu seama că nici măcar nu ceruse vești despre Wes....

Matthew și Jenna se întoarseră la cabană la sfârșitul după-amiezii. După ce parcă Land Roverul, Matthew scoase proviziile. Înăbușindu-și un căscat, Jenna mergea în urma lui. După un prânz delicios într-un restaurant din Cripple Creek, se simțea puțin somnolentă. Dar trebuia să-l ajute să descarce mașina. Oare nu făcea parte din condițiile stabilite de Matthew pentru a putea sta la cabană? Luând mai multe pachete, îl întâlni pe scară.

– Lasă, mă ocup eu.

– Dar.... am făcut o înțelegere, nu?

– Uit-o și dă-mi pachetele. Nu vreau ca o femeie....

Jenna se dădu înapoi, dar simți piciorul alunecându-i pe treaptă și lăsă pachetele să cadă. N-avu timp să pună mâna pe

balustrada scării și căzu pe spate, în brațele sale. Simțindu-i bustul tare, musculos și mai ales brațele în jurul taliei sale, își pierdu complet puterile.

– Uf! Mai mare frica decât necazul, constată Matthew cu mulțumirea unei pisici care tocmai prinsese canarul.

Apoi, aplecându-se peste fața sa, o sărută pe buze. În adâncul ființei sale, Jenna știa că trebuia să se întâmple asta într-o zi sau alta.... dar nu se aștepta la acel foc de artificii. Înnodându-și brațele în jurul gâtului său, îi răspunse la sărut cu un oftat de plăcere. În tot cazul, iată că situația se complica în mod ciudat! se gândea în timp ce în minte îi apărură brusc imaginea lui Wes. Așa că, luptând împotriva voinței sale, întoarse capul și-și recăpătă respirația. Dar inima îi bătea puternic și gura îi tremura încă. Dacă îi va da drumul, de data aceasta va cădea cu adevărat....

Revenindu-și treptat în fire, îl respinse ușor. Ignorându-i gestul, Matthew continuă să-i sărute obrazul, gâtul, ținând-o prizonieră în brațele sale. Și când îi găsi din nou buzele, Jenna se eliberă din îmbrățișare.

– Încetează....

– Dă-mi un motiv temeinic să încetez, Bucle de Aur, murmură bărbatul.

– Sunt logodită, șopti Jenna.

Se aștepta la ce era mai rău. Dar reacția lui depăși tot ce și-ar fi putut imagina.

Capitolul 4

– Cum? strigă Matthew, dându-se înapoi.

O luă de umeri și o scutură atât de tare, încât Jennei i se făcu teamă. Pe nevăzute, încercă să se prindă de balustrada scării, pentru a nu-și pierde echilibrul. O sărutase astfel încât i se muiaseră picioarele și niciodată nu simțise o asemenea emoție în brațele unui bărbat. Acum, tremura toată descoperindu-i privirea strălucind de mânie.

– Ai spus că ești logodită? strigă Matthew.

– Eu.... Da....

– Și mi-o spui în clipa în care te sărut!

– Dar.... este cel mai bun moment....

Înțelegându-și lipsa de tact, își acoperi fața cu mâinile.

– În sfârșit, vreau să spun.... bâigui subit albă ca varul. Date fiind relațiile noastre mai curând distante, n-am văzut interesul de a te informa și....

Incapabilă să se justifice, își mușcă buza.

– N-aș fi crezut vreodată.... reluă cu voce joasă.

Se simțea gata să plângă. Simțea de asemenea că acest singur sărut, răvășindu-i sentimentele, îi va tulbura și cursul destinului.

– Ascultă-mă bine, Jenna: pentru mine, căsătoria este sacră! reluă Matthew. Cuvântul dat, la fel. Pentru tine, are oare atât de puțină importanță?

– Tocmai, dacă am venit aici.....

– Este prea târziu să te justifici. O femeie tânără, pe punctul de a se căsători, nu acționează cum tocmai ai făcut-o dacă-și respectă angajamentul și bărbatul pe care-l iubește.

Incapabilă să-i suporte expresia glacială, Jenna închise ochii. Se instalează o scurtă tăcere.

– Măcar, acest rău este bun la ceva, exclamă bărbatul, în cele din urmă.

– Pentru ce? bâigui Jenna.

– Asta îmi va face sarcina mai ușoară!

Fără să înțeleagă aluzia, tânăra femeie îl privi coborând treptele și plecând spre pădure. Acum știa că atunci când era enervat, dispărea în natură, pentru a se întoarce mai liniștit. Îl invidia. Cu inima grea, adună pachetele și intră în cabană. Dar oare ce însemnau acele ultime cuvinte? Că începând din acea clipă nu se va mai apropia de ea? Ar fi trebuit să-i spună mai curând că era logodită? În definitiv, asta nu-l privea! Cel puțin până când o sărutase. Evident, o femeie pe punctul de a se căsători nu cade în brațele altui bărbat, dar Jenna nu se gândise vreodată că va avea această ocazie....

Tulburată, își atinse buzele cu vârful degetelor. Avea impresia că mai simte încă aroma gurii lui peste a ei.

"Are dreptate. L-am trădat pe Wes și angajamentul nostru", se gândi, nefericită că de acum Matthew o va disprețui.

Matthew se întoarse târziu. Așezată pe terasă, cu o pătură în jurul umerilor pentru a se proteja de răcoarea apusului, Jenna se ridică la apropierea sa.

— Ți-am păstrat partea ta de cină, spuse puțin neliniștită de reacția sa. Va trebui încălzită....

— N-are importanță, am mâncat deja, răspunse bărbatul intrând în cabană fără să catadicsească s-o privească.

Jenna rămase cu gură căscată. Dar unde și cum cinase? Era curioasă să afle, dar păstră tăcerea, temându-se să nu-i trezească mânia dacă îl întreba.

— Aș vrea de asemenea să mă scuz pentru ce s-a întâmplat mai înainte, mărturisi alăturându-i-se în cabană.

— Pentru ce să te scuzi? Pentru că ne-am sărutat, sau pentru că ți-ai trădat logodnicul? o întreabă întorcându-se rapid.

— Nu l-am trădat niciodată! exclamă tânăra femeie.

— Ah, da? Pentru că este de acord cu acest gen de extravaganta! Știe că ești aici?

— Nu, în sfârșit, nu exact.... îi răspunse strângând pătura în

jurul umerilor.

– Totuși, aveți proiecte de viitor împreună?

– Proiecte de viitor? repetă Jenna, năucită.

– Dar până la urmă, există un bărbat în viața ta?

– Depinde ce înțelegi prin asta, îl contrazise. Deocamdată împarti viața cu mine, dar nu este nimic între noi. În sfârșit, a fost....

– Nu s-a întâmplat nimic, asta este limpede! spuse Matthew aruncându-i o privire întunecată și cruntă.

Tânăra femeie clătină din cap.

– Nu nega, este stupid. Măcar acum, că ești la curent cu situația mea și.....

– Dar.... la curent cu ce? o întrerupse făcând un pas spre ea.

Îi puse o mână pe ceafă, sub părul blond-auriu.

– Nu știu nimic. Oricum, nu mă privește. Un lucru este sigur, Jenna Mallory.... deopotrivă: teren de vânatoare privat.

– Ce vrei să spui? îl întrebă, descumpănită de gestul său.

– Ești logodită și nu se face curte logodnicei unui alt bărbat. Dar dacă nu intenționezi să-ți onorezi promisiunea, atunci.... murmură și privirea arzătoare se aținti asupra sa.

Încremenită de această mângâiere și de focul din ochii săi, Jenna respira cu greutate, buzele îi tremurau. Venise în acești munți pentru a afla ce era cu ea și acum era pradă unei confuzii totale!

În tot cazul, era sigură de un lucru. Nu dorea s-o rupă complet cu Wes. Nu se putea hotărî pe loc, cu riscul de a-l vedea pe Matthew luând-o în brațe pentru a o duce într-un vârtej de

pasiune fără întoarcere.... Și apoi, se gândi brusc, n-aveau nimic în comun. Lui Matthew îi plăceau femeile cu temperament pasionat și pline de umor, nu fetele tatei!

Subit, se aplecă spre ea, încât aproape îi simțea răsuflarea pe gât.

– Ei bine? Încă logodită în suflet și conștiință?

– Da.... recunosc eu ea în șoaptă.

– Ei bine, când îți vei schimba părerea, dă-mi un semn, spuse bărbatul ieșind din bucătărie, lăsând-o epuizată de acea luptă cu ea însăși.

De când Matthew o sărutase, gândi Jenna, timpul trecea cu o încetineală exasperantă. Imperturbabil, acesta o trata cu o politețe rece, dar ea nu se simțea liniștită, sigură că acel joc de-a șoarecele și pisica se va termina rău. "Am venit aici pentru a afla dacă vreau sau nu să mă căsătoresc cu Wes. Ei bine, am reușit!" murmură în șoaptă, rezemându-și fruntea de geam. Într-adevăr, în loc să cântărească pentru și contra, nu înceta să se gândească la prima sa dragoste. Oricum, până la urmă tatăl său o va găsi, numai dacă Matthew, plictisit de prezența sa și de micul lor joc, n-o va da afară!

Această situație era imposibilă, se gândi tânăra femeie și trebuie să mă hotărâsc chiar astăzi! Matthew fiind plecat ca de

obicei, avu ideea de a merge să se scalde în izvorul cu apă caldă, din pădure. Și-l amintea foarte bine, deoarece mersese deseori cu Lisa să înoate acolo. Va găsi oare cărarea de munte care duce la el? N-avea costum de baie, dar n-avea importanță, pentru că va fi singură!

Amețită de perspectiva acestei excursii, ieși imediat din cabană și merse cu pas hotărât spre plopii-tremurători. Când ajunse acolo, trebui să se oprească pentru a-și trage respirația. Spectacolul pe care-l admiră atunci era minunat.... Brusc, se simți liberă, relaxată. Apoi începu să scruteze pădurea, încercând să regăsească memoria locurilor. Dar peisajul se schimbase și nu-și aminti acea vegetație mărunță de sub pădure, presărată cu flori sălbătice. Căldărușele albastre, roz și albe îi atraseră privirea și îngenunche pentru a le atinge petalele irizate. Se plimbă fără grabă printre ploi, bucurându-se de cântecul vântului prin frunziș. La vederea sa, un iepure speriat fugi imediat.

Pe neașteptate, se află pe o cărare care șerpuia printre pini și molizi. Sigură că găsisese drumul bun, grăbi pasul. Se grăbea să ajungă și să se afunde în apa până la gât.... Dar gândurile fericite îi dispărură când, la o cotitură a cărării, dădu nas în nas cu Matthew. Speriată de această apariție neașteptată, întinse brațele ca pentru a se apăra. Dar bărbatul rămase nemișcat, cu un zâmbet ironic pe buze.

– Matthew! M-ai speriat de moarte, exclamă ea.

– Ah da? spuse el cu un aer sarcastic.

Apoi își încrucișă brațele pe piept și Jenna îi văzu mușchii tresărind sub materialul puloverului.

– Unde te duci? o întrebă pe un ton autoritar.
– La izvorul cu apă caldă, răspunse tânăra femeie, rănită brusc de condescendența sa.

– Ești pe drumul greșit, Bucle de Aur. Te îndrepti direct spre o prăpastie în care ai putea cădea și muri. Te-ai putea de asemenea rătăci în pădure. Izvoarele sunt acolo, continuă făcând un gest spre stânga.

Rușinată, Jenna își privea vârfurile pantofilor de plimbări lungi, murdare de pământ.

– Ești complet inconștientă! spuse Matthew, fără să încerce să-și ascundă iritarea. Nu știi nimic despre munte și pericolele lui. Se apropie furios de ea și o prinse de braț.

– Știi că pe aici sunt urși și pisici sălbatice? reluă scuturându-i brațul.

Apoi o strânse lângă el, o duse puțin mai departe și se opri brusc.

– Știi ce sunt astea? o întrebă arătându-i pământul cu degetul. Jenna privi fără să înțeleagă, observând doar o încurcătură de urme în noroi. Văzând-o nedecisă, bărbatul se ghemui și o obligă să facă la fel. Cu mâna rămasă liberă, atinse urmele.

– Sunt ale unei pisici.
– Crezi că s-a pierdut? întrebă cu inocență Jenna, privindu-l.
– Vorbesc de o pisică sălbatică. Puma. Linx.
– Pisică sălbatică! Unde? exclamă tânăra femeie făcând un salt.
– Departe. În sfârșit, sper. Înțelegi de ce nu vreau să te plimbi singură? Ce-i voi spune bărbatului din viața ta dacă ți se întâmplă ceva?

Apoi o prinse din nou de braț și o duse pe cărare.

– Are un nume, suspină Jenna, care încerca să-i urmeze ritmul.

– Ah da? Nu mi l-ai spus niciodată.

– Se numește Wes, Wesley Sherborn, mărturisi ea cu voce joasă.

– Wesley.... repetă Matthew împingând-o înainte, pentru a-l preceda. Wesley și Jenna. Două nume făcute să se înțeleagă.... Un cuplu perfect...

Conștientă că o provoca, Jenna neglijă săgeata otrăvită și nu răspunse.

– În tot cazul, odinioară nu era primejdios pe aici. Cu Lisa, ne plimbam deseori în pădure și nimeni nu ne-a dat sfaturi!

– Erați mai isteți și nu erați singure...

– Ba da, cu siguranță!

– Te înșeli, vă urmăream întotdeauna de departe.

– Tu!

– Evident....

Ieșiră în sfârșit din pădure și cum se aplecară spre cabană, Jenna văzu o mașină parcată în față. Panicată, îl privi pe Matthew. Tatăl său o găsisese! Rugătoare, se pregătea să vorbească, dar în aceeași clipă, îl văzu zâmbind.

– Este Betsy! spuse cu evidentă plăcere.

Și fără să se mai preocupe de ea, coborî în grabă cărarea în pantă.

Jenna nu-și putea crede ochilor, atât de spectaculoasă fu schimbarea de dispoziție a lui Matthew. O clipă mai înainte, părea exasperat. Și acum, numai zâmbet, se juca împreună cu Julian.... Nu-și putu stăpâni un oftat și Betsy, care-și privea visătoare paharul, ridică ochii spre ea.

– Totul este în regulă cu voi doi? întrebă.

– Tu ce părere ai? făcu Jenna, evitându-i privirea. Ai putea să-mi explici de ce mă detestă atât de mult fratele tău?

– Te detestă? repetă Betsy cu un aer surprins. Dacă asta este situația, nu știu nimic. În schimb, în ce-l privește pe tatăl tău....

Se întrerupse și clătină din cap.

– Știu, mi-a vorbit despre asta, dar atitudinea sa mi se pare exagerată, declară Jenna gânditoare. Știu că tata nu este cel mai bun dintre bărbați, dar totuși....

La aceste cuvinte, Betsy schiță o mină puțin sceptică, ceea ce o făcu pe Jenna să râdă.

– Accept că este arogant și autoritar. Din copilărie, am încercat să-l mulțumesc, dar n-am reușit vreodată. Ce i-a făcut exact lui Matthew?

– Nu numai lui, ci întregii familii, reluă Betsy, cu un aer brusc serios. Știu că n-ar trebui să vorbesc despre asta, dar....

Aruncă o privire spre fratele său și Julian, încă ocupați să se joace.

Puțin jenată, Jenna se agită pe scaun.

– Ei bine.... să știi că tatăl tău....

Betsy se întrerupse și bău o înghițitură de ceai cu gheață.

– ne-a furat cabana.

Năucită, Jenna exclamă:

– Îți spui cu cruzime părerile!

– După un an de la moartea tatălui nostru, al tău a venit să-i propună mamei să cumpere cabana. Voia să-și petreacă marile vacanțe aici cu familia. În acea perioadă, Matthew trebuie să fi avut treisprezece ani.

– Ce vârstă ai acum, Betsy?

– Douăzeci și trei și Matthew treizeci și unu. De ce?

– Pe tine și pe mine ne despart trei ani... Când tata a cumpărat cabana, aveam unsprezece ani. Îmi amintesc bine pentru că săream de bucurie de a petrece vacanțele la munte!

– Așa crezi tu.....

– Ce vrei să spui?

– Deținea această cabană cu mulți ani înainte de a vă aduce pe voi. La început, venea pentru....

Aruncă o privire pe furiș fratelui său.

– pentru afaceri, încheie.

– Pentru afaceri?

– Oricum, părinții mei n-au locuit niciodată aici. Era prea mică, dar tata și Matthew o întrețineau. Locuiam într-o fermă mare, în apropiere de Cripple Creek. Când tata a murit, mama a avut probleme serioase cu banii. Mai întâi a vândut ferma. Apoi, Drake Mallory i-a propus o sumă mare pentru cabană. I-a spus că era cea mai bună ofertă pe care o putea spera. Și-a dat cuvântul că va avea grijă de ea și că dacă într-o zi va dori s-o vândă, îi va cere părerea.

– Mai degrabă cinstiți, nu? remarcă Jenna.

– Apriori, da. Dar, din păcate, n-a existat niciun act întocmit de notar.... Tatăl tău a înșelat-o pe mama cumpărându-i bunul pe nimica toată. Îndată ce a fost proprietar, a lăsat cabana să se degradeze. Dacă n-ar fi întreținut-o Matthew, astăzi ar fi fost o ruină.

– Dar a fost plătit pentru munca asta. Nu este așa.... argumentă Jenna.

– Plătit cu șase franci și șase bănuți! Și mai ales pentru tăcerea sa! exclamă Betsy. Dar fratele meu iubește cabana aceasta mai mult decât orice. Iată de ce își petrece tot timpul aici. A recuperat tot ce tatăl tău aruncase, mobilele străbunicului și amintiri. Fără el, n-ar mai exista nimic aici.

– Așadar, Matthew era plătit să tacă? întrebă intrigată Jenna.

– Îmi pare rău, nu-ți pot spune mai mult și de altfel, nici nu mă privește. Ce este sigur, este că tatăl tău s-a hotărât să vândă fără să ne vorbească despre asta și nu și-a ținut cuvântul. Fratele meu a reușit să răscumpere cabana printr-un intermediar. Se pare că tatăl tău a fost nebun de furie....

Betsy tăcu și între cele două femei se lăsa liniștea.

– Nu știam nimic din toate astea, crede-mă, spuse în cele din urmă Jenna.

– Nu este vina ta, răspunse Betsy. Dar ce-i mai rău....

Așteptându-se la alte hoții ale tatălui său, tânăra femeie se încordă și așteaptă cu inima bătând puternic.

– Exact înainte de moartea sa, mama l-a făcut pe Matthew să promită că nu va întreprinde nimic împotriva tatălui tău. Știa ca el îl disprețuia și voia să se răzbune. Dar a promis... De altfel, după

vânzare, tatăl tău n-a mai pus piciorul în Colorado, în sfârșit, după cum spune Matthew. Și ar fi mai bine să nu se mai întoarcă niciodată....

Cu aceste cuvinte amenințătoare, Betsy se întrerupse.

– Haide, nu te îngrijora. Totul se va termina bine, spuse prieteneste. Să mergem la ei, încheie făcând un semn spre fratele și fiul său. Vii?

Jenna ar fi preferat să continue această conversație interesantă, dar nu spuse nimic și o urmă pe Betsy.

– Hei, bărbaților? Totul este în regulă? Întrebă Betsy apropiindu-se de Matthew și de Julian.

– Nimerești bine.... Am o țeapă în deget.... se lamentă Matthew.

– O țeapă? Întrebă Julian, gânditor.

– Da, buba, explică Betsy. Veți putea continua când voi îngriji degetul unchiului Matthew.

– Până atunci, ce-ai spune de puțin lapte? interveni cu timiditate Jenna, adresându-se băiețelului.

– Nu știu dacă te va urma în bucătărie, făcu Betsy. Să nu te superi.... Știi, este puțin sălbatic.

Dar se întrerupse imediat, văzând copilul luând-o de mână pe Jenna și urmând-o docil.

– Ei bine... constată Betsy. Copiii sunt uimitori!

– S-ar spune că l-a cucerit, acceptă Matthew, dar ar fi mai bine ca Julian să fie atent, adăugă.

– Cum știi să strici plăcerea altora!

În aceeași clipă, Matthew simți o apăsare ușoară pe deget.

Betsy scoase în sfârșit țeapa care se înfipsese acolo.

– Asta este! exclamă ea triumfătoare.

– Voi supraviețui, doctore? o întrebă bărbatul cu un aer comic, frecându-și degetul.

– Numai dacă ești puțin mai amabil cu Jenna, șopti Betsy, privindu-l pe furie. Îmi place mult, să știi.

– Cu atât mai bine pentru tine! replică fratele său așezându-se în iarbă.

– Nu este răspunzătoare pentru ce a făcut tatăl său, reluă tânăra femeie, așezându-se alături.

– Rămâi în afara acestui lucru, te rog, replică Matthew pe un ton dur.

Dar tânăra femeie, care-l cunoștea bine, nu se lăsa impresionată.

– Jenna este o fată adorabilă, dar este și foarte vulnerabilă. Nu vreau să-i faci rău.

– Ce vrei să spui?

– Este ca Scufița Roșie care tocmai îl întâlnește pe lupul cel mare și rău, replică Betsy, luând o mină de copil speriat. Și nu vreau s-o înghiți pe nemestecate, încheie izbucnind în râs.

Apoi reluă pe un ton serios.

– Nu glumesc. Chiar este o fată cumsecade.

– Nu este cu picioarele pe pământ. Astăzi, s-a pierdut în pădure. Dacă n-aș fi găsit-o, nu știu cum s-ar fi terminat, replică Matthew.

– Este normal. Nu cunoaște muntele. Așa că fii mai indulgent.

– Pentru a o speria, i-am arătat o urmă și i-am spus că era de

pisică sălbatică, reluă bărbatul zâmbind.

– Pisică sălbatică! exclamă speriată Betsy.

– Dar era a unui bursuc.

– Dar.... laba de bursuc este foarte mică, replică sora sa, suspicioasă, în timp ce cea a unei pisici sălbatice este mult mai mare....

– Să spunem că ar fi putut fi un pui de pisică sălbatică, spuse Matthew râzând amintindu-și de panica Jennei. Oricum, nu cunoaște nimic. Genul acesta de fata tatei frecventează mai degrabă plajele din Caraibe....

– Fiecare cu viața sa, încheie Betsy ridicându-se. Haide, n-o judeca prea repede! îi ordonă îndreptându-se spre cabană.

Capitolul 5

— Încă puțină cafea? îi propuse Jenna lui Matthew, în speranța de a-i întârzia plecarea.

Într-adevăr, de la vizita lui Betsy, trei zile mai înainte, el își petrecea timpul pe munte, din zori până se înnopta. În lipsa sa, Jenna nu înceta să se gândească la el.... Logodnicul, tatăl său și toată confuzia pe care o produsese fugind din Florida, se aflau până la urmă departe de preocupările sale actuale.

Matthew ezită și tânăra femeie crezu că o va refuza.

— Da, de ce nu, acceptă bărbatul.

Fericită de succes, îi mai turnă puțină cafea și mai servi și ea o ceașcă. Așezată în fața lui, plecă ochii, incapabilă să-i susțină înflăcărarea din privire. Tăcerea continua, punându-i nervii la grea încercare. În cele din urmă, nemairezistând, puse întrebarea care-i ardea buzele:

— Ce faci în fiecare zi în pădure?

– Ce fac de obicei, răspunse Matthew.
– Și.... totuși? insistă Jenna, dezamăgită de răspunsul enigmatic.

– Iau aer, de exemplu....

– Ah da? reluă ea mirată. Și nu te plictisești?

– Niciodată, reluă Matthew, după ce bău o înghițitură de cafea. Natura mă pasionează. În general, când vin la cabană, îmi petrec tot timpul pe munte. Acolo găsesc ce să mănânc și dorm în refugii. Dacă petrec noaptea la cabană, este doar din cauza ta.

– A mea?

– Pentru că ți-ar fi frică singură aici.

– Este oarecum adevărat, acceptă Jenna. Dacă pun toate aceste întrebări, este pentru că mă fascinează atracția ta pentru natură.... Cunosc foarte puțin munții. N-am fost niciodată în excursie și nici n-am vizitat împrejurimile. Când veneam aici, ne mulțumeam să admirăm peisajul de pe terasă. Părinților nu le plăcea să ne îndepărtăm prea mult....

– Se temeau mereu că vi se întâmplă ceva.... încuviință bărbatul. De altfel, nu greșeau, deoarece tu și sora ta nu făceați decât după capul vostru. Iată de ce vă supravegheau întotdeauna.

După ce-și termină cafeaua, Matthew se rezemă de spătarul scaunului și încrucișă brațele.

– Afli multe despre oameni observându-le reacțiile în fața naturii sălbatice. Unii se simt ca acasă, alții sunt pierduți în lipsa reperelor obișnuite. Și apoi sunt cei care, ca tatăl tău, cred că pot stăpâni tot, chiar și natura.

Făcu o pauză, și din expresia sa, Jenna înțelese că-i va arunca

o provocare.

– Și tu? În ce categorie te încadrezi?

– Poate în a doua. Oricum, un lucru este sigur: nu voi fi niciodată un priceput om al muntelui, acceptă ea.

– Nu trebuie să renunți, ripostă bărbatul, indispus de aerul său resemnat.

– În acea zi, de exemplu, mi-ai salvat viața, Matthew. Fără tine, mergeam drept în prăpastie.

– N-ar fi trebuit să pleci singură, atâta tot. Recunoaște că ai apreciat totuși hoinăreala ta.

– Da, până când mi-ai arătat urmele pisicii sălbatice.

– Ah, faimoasele urme... făcu bărbatul plecând privirea.

Jenna crezu că va adăuga ceva, dar Matthew se răzgândi și se ridică.

– Dacă-mi petrec zilele pe munte, este și pentru alt motiv.... reluă pe neașteptate.

Tânăra femeie îl privi, așteptând urmarea.

– Mi-ai spus că voiai să fii singură pentru a te gândi, așa că nu vreau să te deranjez.

Cu inima grea, Jenna îl privi ieșind din cabană și îndreptându-se spre pădurea de plop-tremurători. Să se gândească... Da, asta trebuia să facă, dar înainte de orice, trebuia să înceteze să se gândească la Matthew.

Câteva zile mai târziu, în timp ce-și termina cina, Matthew îi făcu o propunere surprinzătoare.

– Ți-ar plăcea să vii să privești stelele cu mine, seara asta?

În timpul mesei, rămăsese tăcut ca de obicei, așa că Jenna fu mirată când îi vorbi. Acceptă totuși cu entuziasm.

– Oh, da, este mult timp de când n-am mai admirat cerul! Dar unde le vom observa? Ai un aparat?

– Am fabricat un telescop pe care l-am instalat la panorama din Lookout Point. Știi, faptul că am crescut în acești munți mi-a dat o altă idee despre univers... îi explică Matthew. Să-mi pun întrebări și să mă mir, iată scopul întregii mele vieți.

Apoi, văzând-o tăcută, reluă:

– Dar poate ți-e teamă să rătăcești prin pădure în mijlocul nopții, cu un bărbat pe care de-abia îl cunoști....

– Ei bine, în niciun caz, spuse Jenna rapid. Am fost doar surprinsă că mi-ai propus asta, atâta tot. Și apoi, nu ești un străin, te cunosc încă din copilărie.

În clipa în care rostea aceste cuvinte, tânăra femeie își dădu seama că nu era într-un totu adevărat. Nici măcar nu știa că-l pasiona astronomia. Oare ce studii urmasa? Ce meserie practica, de fapt?

– Ți petreci tot anul la cabană? îl întrebă brusc.

– Plec într-o jumătate de oră, spuse bărbatul în loc de răspuns. Așa că i-ați un pulover gros. Acolo sus este frig chiar și în luna august.

Jenna nu numai că se pregăti cât ai clipi din ochi, dar nu-și mai găsi locul până la plecare.

Mai întâi, noaptea i se păru calmă, dar în timp ce se adânceau tot mai mult în pădure, tânăra femeie auzi o mulțime de zgomote și trosnete. Fasciculul luminos al lanternei lui Matthew de-abia lumina cărarea și Jenna îl urma pe băjbâte. Pe neașteptate, se împiedică de o rădăcină și se prinse de umărul său pentru a nu cădea. Bărbatul se opri imediat, așteptând-o să-și recapete echilibrul. Apoi, îi luă mâna și o apăsă pe talia sa.

– Prinde-mă de curea și ține-te bine, îi ordonă. Cărarea este periculoasă pe aici.

Jenna se supuse și-și potrive mișcările cu ale sale. Atingându-l, îi prevedea gesturile înainte să le facă. Pătrunseră în sfârșit într-un luminiș și Matthew stinse lanterna. Rămase o clipă nemișcat, apoi o trase spre el.

– Este locul ideal pentru a observa stelele, dar ochii trebuie să ni se obișnuiască mai întâi cu întunericul.... îi spuse calm. Trebuie să lăsăm pupilele să ni se dilate aproximativ zece minute. Relaxează-te și vei vedea....

Urmându-i sfaturile, Jenna inspiră profund, închise o clipă ochii, apoi îi redeschise. În sinea sa, se îndoia de rezultat, dar observă că avusese dreptate! Vederea și simțurile i se ascuțiseră câte puțin; mii de stele pluteau în jurul ei. Îi păreau atât de aproape, încât fără să vrea întinse mâna pentru a desprinde câteva de pe firmament.

– Cât este de frumos... murmură oftând. Mulțumesc că m-ai adus aici, Matthew.

– Sunt fericit că-ți place spectacolul, răspunse râzând bărbatul. Dar încă n-ai văzut nimic! Vino, să mergem acum la Lookout

Point, adăugă întinzându-i mâna.

Jenna o luă fără să șovăie și degetele li se înlănțuiră. În toată viața sa, nu trăise niciodată un moment atât de pur. Și, în mijlocul îndoielilor și incertitudinilor, această certitudine strălucea ca stelele. Îl urmă încrezătoare spre necunoscut.

– Privește la dreapta. Vezi? Este Ursa Mare.

Jenna privi concentrată prin telescop.

– Nu, văd doar Carul Mare.

Matthew izbucni în râs și tânăra femeie îi simți vibrând mâinile puse pe umerii săi.

– Este același lucru! Relaxează-te, nu te forța. De acord?

La aceste cuvinte afectuoase, Jenna se simți cuprinsă de un val de căldură. În plus, simpla atingere a mâinilor sale, contribuia la veselia ei.

Printre stele, Jenna pierdu treptat noțiunea timpului. Matthew acționează brusc telescopul, explicându-i că era mobil, asta însemnând că se putea orienta în toate direcțiile, datorită unui ax vertical și orizontal. Tânăra femeie îi asculta explicațiile, fascinată de entuziasmul său. Când se aplecă pentru a privi la rândul său prin telescop, îi simți bărbia atingându-i umărul.

– Întoarce-l în partea aceea, îi spuse conducându-i mâinile. Ar trebui să vezi....

– Este Carul Mic! exclamă Jenna.

– Sau Ursa Mică, da! Acum, încearcă să găsești Casiopeea....

Admirară apoi nebuloasa Andromedei și nebuloasele altor constelații. Atentă, Jenna observa cerul înstelat cu atâta ardoare, încât trebui să se oprească, din cauza mușchilor prea încordați.

– Au! făcu, frecându-și gâtul țeapăn de tensiune.

În aceeași clipă, îl simți pe Matthew masându-i umerii și mușchii i se relaxară treptat. Cu ochii închiși, nu se împotrivi. Dar în același timp cu diminuarea tensiunii musculare, creștea alta: cea a dorinței.....

– Odihnește-te o clipă pe stânca asta. Nu te va împiedica să privești stelele, îi sugeră bărbatul.

Sedusă de această propunere, tânăra femeie se întinse, apoi cu un oftat de mulțumire, ridică ochii spre cer. Matthew continua să-l admire prin telescop.

Pe neașteptate, o lumină strălucitoare trecu pe cer.

– O stea căzătoare!

– Spune mai degrabă un fragment dintr-o fostă cometă sau dintr-un meteorit, o corectă amuzat bărbatul. Se întâmplă frecvent în această perioadă a anului.

Văzându-l tăcând, Jenna crezu că subiectul era închis, dar Matthew reluă brusc:

– Ți-ai pus o dorință?

– N-am avut timp, recunosc tânăra femeie, cu regret. Dar mă voi gândi la asta! Astfel, la viitoarea stea căzătoare, voi avea una pregătită.

– Bine apreciat! spuse bărbatul râzând, fără s-o întrebe despre

dorință.

De fapt, care va fi dorința? Să rezolve dilema căsătoriei cu Wes? Să trăiască în Colorado până la sfârșitul zilelor? Să se piardă pentru totdeauna în brațele lui Matthew?

Adâncită în visuri tot mai plăcute, Jenna se simți plutind printre stele. După un timp, rupse în sfârșit tăcerea.

– Așadar, ești un astronom autentic, deghizat în om al munților!

Auzindu-i râsul, se simți liniștită. Măcar remarca sa nu-l ofensase.

– Sunt un amator, atâta tot.... Este mult mai plăcut, deoarece astronomii profesioniști își petrec timpul mai mult făcând matematică și fizică, decât privind stelele....

– Ai de mult acest hobby?

– Trebuie să fie vreo zece ani de când mi-am instalat telescopul aici. De atunci, n-am încetat să cercetez cerul, noaptea.

– Chiar când noi ne petreceam vacanțele la cabană?

– Desigur.

– Nu știam, murmură Jenna, frapată de această descoperire.

– De ce să fi știut? Trăiai în mica ta lume, ca părinții și sora ta.

După o tăcere, reluă:

– Observarea stelelor îmi permite să văd mai limpede în mintea mea și să-mi rezolv problemele. Așa că poate asta te va ajuta și pe tine....

– Să mă ajute? repetă Jenna, indiferența dispărându-i brusc.

Matthew părăsi telescopul și veni să se așeze alături. În noaptea blândă de vară, fața îi părea mai frumoasă ca oricând.

Apoi se aplecă spre ea, ascunzându-i vederea cerului.

– Numeroși scriitori și filozofi au scris despre necesitatea întoarcerii la natură și la bucuriile sale pentru a găsi noi resurse și adevăratul sens al vieții. Pentru mine.... este oricum adevărat.

– Întoarcerea la natură? bâigui Jenna, tulburată de apropierea sa.

– Îmi plac culmile munților, sunt atât de pure și atât de sălbatice.... reluă Matthew, mângâindu-i obrazul. Aici, am impresia că domin lumea și înțeleg universul, continuă, vârându-și mâna în părul ei des și auriu.

Apoi tăcu și o privi. Dar tânăra femeie nu făcu nimic pentru a se sustrage acelei mângâieri, la care visa din ziua în care o sărutase pentru prima dată. Ridicând încet fața, îi oferî gura și sărutul lui făcu să-i alerge prin tot trupul valuri de foc. Lipindu-se de el, se lăsă copleșită de acea senzație pură de fericire și de euforia îmbrățișării.

Când Matthew ridică în sfârșit capul, tânăra femeie îi simți pe buze respirația sacadată. Deschizând ochii pe jumătate, se simți în al nouălea cer.... Niciodată lumea nu i se păruse mai frumoasă....

– Matthew.... aș vrea, murmură.

Ce-i va spune exact? Oare să continue? Imposibil.... Să se oprească? Ridicol....

– Jenna? o întrebă bărbatul, ai renunțat la Wes? La logodna ta?

La aceste cuvinte, i se păru că inima i se oprește și rămase în brațele sale, fără să spună nimic. Desigur, era încă logodită, dar în adâncul inimii sale, știa că nu va putea să se căsătorească niciodată cu un alt bărbat decât cu Matthew. Niciodată nu va cunoaște o

asemenea fericire în brațele altuia. Hotărârea sa era în sfârșit luată. Trebuia să i-o spună acum?

Minutele treceau, făcând liniștea din ce în ce mai apăsătoare, dar se simțea incapabilă să-i mărturisească sentimentele.

– Eu..... începu în cele din urmă.

– Am înțeles, așa că fără minciună! răspunse Matthew eliberând-o din îmbrățișare pentru a se ridica. Cum poți să înșeli încrederea celui pe care pretinzi că-l iubești, jucându-te cu mine?

– Dar.... cum îți poți imagina un asemenea lucru! exclamă Jenna, îndreptându-se brusc, indignată la această idee care-i venise. Eu nu....

– Cu toate că ești logodită, ai acceptat să te sărut, nu? Și.... Wes? Te-ai gândit la el?

Jenna se ridică tremurând. Cu fiecare minut, noaptea devenea mai întunecată și mai ostilă.

– Ascultă Matthew....

– Ajunge! o întrerupse bărbatul.

Apropiindu-se, își trecu mâinile în jurul taliei sale și o strânse atât de puternic lângă el, încât îi tăie respirația.

– Nu ești decât.... o Mallory! reluă, respingând-o cu un gest de dispreț.

Pe drumul de întoarcere, era atât de întuneric, încât Jennei îi fu greu să-l urmeze pe Matthew pe cărare, poticnindu-se neîncetat. Evident, starea sa sufletească nu modificase ritmul însoțitorului său, care se oprea din când în când pentru a o aștepta, fără să-și ascundă nerăbdarea.

Ajunsa la cabană, tânăra femeie se simți epuizată, fără să pună

la socoteală că fața îi era toată zgâriată de ramuri și o durea. Dar Matthew nu catadicsi să-i acorde nicio privire și se duse în camera sa în pas rapid.

De-abia ajunsă în pat, Jenna izbucni în plâns. Nu fusese atât de tulburată de la moartea mamei sale. Întinsă în întuneric, își aminti clipele de fericire de la Lookout Point și-și reproșă stupiditatea. De ce naiba n-avea niciodată curajul să se impună? Fugise deja din Florida, incapabilă să-și înfrunte logodnicul. Acum, știa că-l iubea pe Matthew, dar nici măcar nu avusese curajul să-i spună. Rezerve sau incertitudini, dorințe sau refuzuri, întotdeauna se eschiva. Oare când va mai găsi intimitatea plăcută a acestei seri înstelate? Poate, se gândi reținându-și un suspin, pierduse singurul bărbat pe care-l iubise vreodată.

Se îndreptă brusc. Știa ce-i rămânea de făcut. Măine, îi va telefona lui Wes, pentru a pune lucrurile la punct. Apoi, se va explica față de Matthew. Poate îi va recâștiga încrederea și, într-o zi.... Se posomorî gândindu-se că nu-i va cere niciodată mâna. Un bărbat atât de mândru de lunga sa tradiție de căsătorii fericite din familie, cu siguranță nu va putea iubi sau respecta o femeie de care fugea ca de ciumă!

A doua zi dimineață, nu-l văzu pe Matthew la micul dejun, deoarece plecase deja... O cuprinse brusc panica. Cum să-l

convingă s-o conducă în oraș, să telefoneze? În aceeași clipă, văzu cheile mașinii lui pe masă. Le privi sceptică, neștiind dacă va avea îndrăzneala să împrumute Land Roverul fără permisiunea sa. Dar brusc, se hotărî. Trebuia să facă ce-i dicta inima și conștiința, înainte de a se răzgândi. Cu atât mai rău dacă Matthew se înfură, trebuia cu orice preț să-l sune pe Wes și să recunoască faptul că totul se terminase între ei.

Punând mâna pe chei, ieși în fugă și urcă în Land Rover. Din clipa în care porni la drum, își simți teama intensificându-se cu fiecare minut. Când intră în pasajul băcăniei din sat, tremura astfel încât ezită să iasă din mașină. Apoi, ca un automat, intră în băcănie și se îndreptă spre telefon. Formă numărul, simțind un nod în stomac. După trei sonerii, auzi o voce dulce:

– Mallory and Sherborn Development Corporation, vă ascult.
Inspiră, apoi vorbi pe nerăsuflăte:

– Pot să vorbesc cu Wesley Sherborn, vă rog? din partea Jennei Mallory.

– O clipă vă rog.

După câteva secunde, o voce masculină răsună în aparat.

– Jenna, unde ești? Ne-ai speriat îngrozitor, fetiço!

Recunoscând vocea tatălui său, Jenna se albi la față. Așadar, apelul fusese transferat în biroul său.

– Tată? bâigui, rezemându-se cu spatele de perete, gata să se prăbușească. Dar.... l-am cerut pe Wes! reluă cu o voce care de-abia se auzea.

– Îi voi spune că ai telefonat. Când te întorci? Ascultă, am mult de lucru, dar vom discuta totul când vei fi acasă. Te așteptăm!

La această intonație imperativă, Jenna închise ochii. Va ceda oare dorinței tatălui său fără să discute? Își dorise întotdeauna să fie mândria și bucuria lui, fără să reușească vreodată. Și acum, va fi mai rău, deoarece nu înțelegea să revină asupra deciziei sale.

– Nu mă întorc acasă, răspunse încet. Iată de ce voiam să vorbesc cu Wes. Nu va mai fi nicio nuntă, tată....

– Cum?!

Jennei nu-i fu greu să-și imagineze mânia tatălui său.

– Ascultă, știu că ești la Albuquerque! Așa că ia primul avion spre Miami. Îți voi pune ordine în idei și te voi face să-ți treacă dorința de a spune orice!

La capătul puterilor, Jenna închise și rămase îndelung nemișcată. Se simțea mai slabă decât un copil. Evident, i se mai întâmplase să-i țină piept tatălui, dar fusese întotdeauna sub orice critică. De data aceasta, se va ține bine. În ciuda tuturor!

Când se întoarse la cabană, Matthew nu era acolo și-i regretă absența. I-ar fi plăcut atât de mult să se împace cu el și să-i împărtășească discuția cu tatăl său! Plimbându-se fără țință prin cabană, ca un suflet chinuit, încercă să-și găsească o ocupație pentru mâini și minte, dar ce să facă? Casa strălucea.... Pentru a suta oară, se duse pe terasă și scrută plopii. Nimeni la orizont. Obosită să-i aștepte întoarcerea, se gândi să se relaxeze făcând o

baie. Izvorul cu apă caldă, iată ce-i trebuia! Dar ezită. De data aceasta, îl va găsi oare?

Aruncând o privire la ceas, văzu că era de-abia ora paisprezece. Avea toată după-amiaza în fața ei. Jurându-și să fie prudentă, porni imediat la drum, fără să ia măcar un prosop.

Din fericire, găsi repede cărarea și brusc, ocolind un tufiș, văzu izvorul. Apa cădea în cascadă de pe o stâncă acoperită cu mușchi pe alta, pentru a se opri într-un bazin umbrit de copaci. Un loc liniștit, ca în amintirile sale...

Se dezbracă imediat, apoi se așează pe o stâncă și încercă apa albastră cu degetul de la picior. Era plăcută și caldă. Brusc, o cuprinse un sentiment de pace și se lăsă să alunece în apă până la bărbie, cu un oftat de fericire.

Capitolul 6

Când auzi o piatră rostogolindu-se, Jenna tresări și privi în jur cu un aer neliniștit. Văzând pe neașteptate o siluetă înaltă care se contura pe albastrul cerului, crezu că inima va înceta să-i bată. Clipi în fața soarelui și nu putu să distingă trăsăturile intrusului. Speriată, își strânse brațele în jurul bustului, cu un gest pudic.

— Ce faci aici, Jenna?

Recunoscând vocea lui Matthew, se simți ușurată, chiar dacă tonul vocii nu prevestea nimic bun. Se lăsă din nou să alunece în apa caldă, pentru a-și ascunde goliciunea.

— Nostimă întrebare.... Mă scald, replică ea.

— Frumos spectacol.... Pot să intru și eu? o întreabă fără să-și ia ochii de la ea.

Jenna își ținu respirația, apoi murmură:

— Nimic mai ușor.

Îl văzu descheindu-și cămașa, apoi scoțându-și hainele, pentru

a intra în apă. Nemișcată, cu inima bătând să-i spargă pieptul și brațele încrucișate pe piept, aștepta. Visase atât de mult această clipă... Violenta sentimentelor pentru Matthew o înfricoșă și o încânta în același timp. Deoarece îl iubea. Din tot sufletul. Dar el? Nu știa, dar era gata să-i aparțină și să se abandoneze în brațele sale. Când Matthew înaintă, simți valuri mici venind să se spargă de pieptul său, în timp ce suprafața apei tremura imperceptibil. Se întoarse pentru a-și ascunde tulburarea.

Aproape imediat, simți mâinile lui Matthew pe umerii săi, trăgând-o spre el. Își lăsa capul pe spate, în timp ce picioarele li se înlănțuiau. Când Matthew se aplecă peste ceafa sa, îi simți răsuflarea și se înfioră la această mângâiere.

– Credeam că voi fi destul de tare pentru a rezista tentației. Dar m-am înșelat. Nimeni și nimic nu mă va împiedica să fac dragoste cu tine. Te doresc, Jenna, atât de mult, încât îmi reneg mândria și principiile. Ești liberă să accepți, sau să refuzi. N-ai de spus decât un cuvânt.... murmură cu o voce răgușită de dorință.

Jenna se apropie și mai mult de el și-i luă fața în mâini. Apoi, cu o voce gătuită de emoție, îi mărturisi:

– Ești prima mea dragoste, Matthew. De când te cunosc îți aparțin. Vreau să fiu a ta.

Lăsa curentul apei s-o ducă încet spre el, până când în sfârșit, vârfurile sânilor îi atinseră bustul.

– Visez asta de atât de mult timp, murmură. Dar aș vrea de asemenea să-ți spun....

– Sst.... o întrerupse bărbatul, punându-i un deget pe gură. Să lăsăm dorința să vorbească pentru noi.....

Mai târziu, Jenna îl observă pe Matthew așezat pe mal alături de ea. Își lăasă privirea să alunece peste bustul bronzat și musculos. La amintirea zbenguieiilor lor, zâmbi în sinea sa. Era a lui și-l iubea. Orice s-ar întâmpla, nu va regreta vreodată clipele petrecute în acel loc vrăjit.

– Fără regrete? întrebă Matthew.

– Nu, dar trebuie să-ți spun ceva foarte important. Mai înainte, nu m-ai lăsat să termin.

– Știu ce-mi vei spune și nu vreau să te ascult.

– Nu, nu poți să știi, murmură Jenna, stupefiată de reacția sa. S-a întâmplat în această dimineață și....

– Ajunge, o întrerupse mângâindu-i părul. N-are rost să te entuziasmezi pentru ce tocmai s-a petrecut între noi. Să-mi spui că logodna ta este o greșeală. Nu-ți va rezolva problemele.

– Dar, în sfârșit.... reluă Jenna.

Îngenunche în fața lui și-și înnodă brațele în jurul gâtului său.

– Aș vrea doar....

– Ascultă, am făcut dragoste pentru că ne-am dorit asta și atât. În ciuda a tot ce ne desparte, de altfel.... Așa că n-are rost să fii de o sensibilitate exagerată.

Atinsă în inimă de aceste cuvinte, Jenna nu îndrăzni să protesteze, de teamă că va dispărea în pădure, dacă insistă. Și

totuși, ar fi vrut să-i dezvăluie conversația cu tatăl său, să-și mărturisească dragostea și dorința de a-i trăi alături. Se obligă să se îndepărteze, dar nu-și putu stăpâni un oftat.

– De acord...

– Nu lua aerul acesta mahnit, spuse Matthew îmbrățișând-o. De ce sunt oare femeile atât de sentimentale?

– Poate pentru că bărbații nu sunt destul, murmură tânăra femeie, punându-și obrazul pe umărul său.

– Să nu te joci cu cuvintele, reluă bărbatul, mângâindu-i ceafa. Orice ai crede, de fiecare dată când voi veni aici, mă voi gândi mereu la ce tocmai am trăit....

– Pentru că este prima dată când.... bâigui Jenna.

– când fac dragoste aici? încheie Matthew, amuzat. Da, dar sunt sigur că nu suntem primii! Este un adevărat colț de paradis. Sunt chiar aproape sigur că dacă străbunicul a construit cabana aici, a făcut-o pentru că izvorul nu este departe!

Apoi, privind-o, ridică din umeri.

– Dar nu cred că te interesează prea mult....

– Oh, ba da! exclamă Jenna, care-și dorea enorm să știe mai multe despre el. De altfel, se gândi, ar fi putut să-l asculte ore întregi, atât de mult o vrăjea vocea sa.

– Mergem? reluă Matthew, întrerupând-o și ridicându-se.

Cu regret, Jenna luă mâna pe care i-o întindea.

Apoi, Matthew privi bazinul din care urca un ușor abur cald. S-ar fi spus că percepe ceva ce doar el putea vedea.

– Pentru indieni, acest izvor cald era sacru: credeau că este o manifestare a spiritelor pământului. În fiecare an, triburile se

adunau aici pentru diferite ritualuri.

Făcu o pauză, apoi adăugă:

– Dar asta era înainte de a fi alungați de pe teritoriile lor de coloniști.

– Este dezgustător! comentă indignată Jenna.

– Nu toți bărbații albi erau răi, spuse Matthew cu ușoară ironie. La fel și femeile albe. Străbunicul și străbunica s-au iubit și s-au căsătorit. S-au stabilit în această regiune și au trăit fericiți. Dovadă că albi și indienii puteau merge alături.... încheie sărind de pe stâncă.

Apoi se întoarse spre tânăra femeie și o ajută să coboare.

– Începe să se înnopteze. Este incredibil cât de repede trece timpul!

– Ce vrei să spui? întrebă Jenna, roșind.

– Când te-am văzut mai devreme, eram furios. Voiam să te fac să te întorci la cabană și să-ți țin o predică despre pericolele de a umbla singură pe munte. Dar m-ai vrăjit.... și mi-am uitat mânia...

– Să spunem că furia ți s-a transformat în pasiune... spuse tânăra femeie, mirată de tonul glumeț al vocii sale, care îi semăna atât de puțin!

– Până la urmă, nu-mi doresc foarte tare să mă întorc acum la cabană, reluă Matthew cu vocea tensionată de dorință.

Luând-o în brațe, o duse până la un pătrat de iarbă mai moale decât catifeaua. Neavând altă dorință decât să fie a sa, Jenna zâmbi când o așeză acolo.

Se înnoptase când se întoarseră la cabană. Pe drum, Jenna se resemnă. Pentru că Matthew refuzase s-o asculte, își promise să

găsească o altă ocazie să-i spună că rupsesse logodna. De fapt, se gândi, el nu se abătuse de la principiile sale, pentru că făcuse dragoste cu o femeie liberă de orice angajament. Totuși, ideea că cedase simplei dorințe fizice pentru ea, îi umbrea bucuria. Măcar dacă ar putea s-o iubească puțin.... Poate cu timpul? se gândi cu melancolie. Era gata să accepte relația lor ciudată, atâta timp cât nu se îndepărta de ea. Acest gând o făcu să se înfioare.

– Ți-e frig? întrebă Matthew, înșelându-se asupra gestului.

Își trecu un braț în jurul umerilor săi. Învăluită de căldura sa, Jenna simți în acea clipă un minunat sentiment de siguranță și savură această clipă de tandrețe.

Acelei zile magice, îi urmă o noapte de pasiune. Un singur regret veni totuși să-i strice fericirea: acela de a-și reține cuvintele de dragoste gata să-i scape de pe buze când o strânse lângă el.

Trei zile mai târziu, în timpul micului dejun, Matthew îi anunță Jennei intenția de a merge la Cripple Creek.

– Am de făcut niște cumpărături și de dat niște telefoane. Poate și tu?

În ultimele zile, tânăra femeie nu se gândise nici la Wes, nici la tatăl său. Totuși, consideră potrivit să-i telefoneze Lisei. Era curioasă să cunoască reacția tatălui său și cea a lui Wes la anunțul ruperii logodnei.

– Ar trebui să-mi sun sora, acceptă ea.
– Familia ta știe unde ești? o întrebă Matthew pe un ton puțin degajat.

– Tata crede că sunt la Albuquerque! A mușcat momeala, mărturisi Jenna, sperând că Matthew n-o va întreba de când și cum știa.

– Ar trebui să-l înfrunți într-o zi, declară bărbatul după o scurtă tăcere. Cu cât aștepti mai mult, cu atât va fi mai greu....

Tulburată, Jenna nu găsea nimic să răspundă.

Când porniră la drum, era dimineată, destul de târziu. Ajuns la Cripple Creek, Matthew merse drept la hotelul "Odiha minunilor".

– Betsy lucrează aici cu jumătate de normă, îi explică Jennei, parcând. Vom trece să-i spunem bună ziua și să vedem dacă poate prânzi cu noi.

Hotelul restaurat în stil victorian trezi admirația Jennei. Când o văzu pe Betsy în spatele biroului de la recepție, nu-și putu stăpâni un strigăt. Ai fi crezut-o ieșită direct dintr-o gravură la modă din secolul al XIX-lea. Văzându-și fratele și pe Jenna, Betsy li se alătură.

– Ce surpriză plăcută! exclamă.

– Ești superbă! spuse încântată Jenna

– Să spunem că semăn mult cu bunica Molly. De altfel, mă simt mai bine în hainele acestea, decât în cele pe care le port în fiecare zi.

Apoi, ridicând jupa lungă, le arată o botină fină, legată cu șireturi.

– Iată singura problemă.... trebuie să port încălțări.

– Greu pentru cineva care trăiește desculț, comentă Matthew.

Spune-mi, ți-ar plăcea să mănânci la prânz cu noi?

Dar Betsy, care-i privea pe rând, nu păru să-l audă. Puțin agasat, fratele său repetă invitația.

– Oh, da, desigur! spuse tânăra femeie imediat, fără să înceteze să-i observe. Dar în aproximativ o oră. Vă convine?

Apoi adăugă, după ce-i măsură cu atenție.

– Am impresia că ceva s-a schimbat între voi doi....

Jenna se întrebă ce bănuieli avea Betsy. Nu-l ținuse pe Matthew de mână, iar el n-o îmbrățișase. Mai mult, de la intrarea în hotel, nu schimbaseră o vorbă, nici măcar o privire. Totuși, Betsy avusese suficientă intuiție pentru a ghici....

– Am înțeles.... Sunteți împreună! spuse pocnind din degete.

– Nu fi stupidă, o întrerupse Matthew care-și stăpânea iritarea. Acum sunt mai multe săptămâni de când suntem împreună.

– Nu înțelegi ce vreau să spun! Sunteți împreună! exclamă Betsy, accentuând pe ultimul cuvânt. Este minunat!

Luă mâna Jennei și o strânse cu efuziune. Puțin stânjenită, tânăra femeie avu brusc sentimentul că este o uzurpatoare.

– Nu este ce crezi.... începu ea.

– Acum, ne privește toată lumea, o întrerupse Matthew aruncând priviri pe furiș în jur.

– Cum strici bucuria oamenilor! replică Betsy. Bine, trebuie să vă las....

– Te superi dacă-l luăm pe Julian de la doică? o întrebă fratele său.

– Îi va plăcea enorm! Pe mai târziu....

Pradă unor sentimente amestecate, Jenna ieși din hotel la brațul lui Matthew. Îi plăcea ideea că Betsy le ghicise secretul. Se simțea mândră că fusese aleasă de un bărbat atât de seducător, dar această bucurie era umbrită de tristețe. Nu împărțea decât nopțile cu el, în timp ce și-ar fi dorit să împartă toată viața.... Dar cum putuse oare afla Betsy?

Când Matthew îl luă pe Julian de la doică, îl aduse la mașină. Surprinsă, Jenna îl văzu atunci scoțând din portbagaj un scăunel înalt și instalându-l pe bancheta din spate, pentru a-l așeza acolo pe băiețel. Apoi, în timp ce rula spre centrul orașului, Jenna puse o întrebare care o sâcâia încă de la prima întâlnire cu Betsy și cu fiul său.

– Nu vreau să par indiscretă, dar ce s-a întâmplat cu tatăl lui Julian?

– Bănuiam că vei pune această întrebare, spuse Matthew cotind pe Bennett Avenue.

– Nu vreau să-ți critic sora pentru că este o mamă singură, adăugă în grabă tânăra femeie. Este o mamă uimitoare și Julian este adorabil.

Jenna simțea de asemenea o ciudată emoție cuprinzând-o când îl vedea pe Matthew strângându-l în brațe pe băiețel.

– Dar mă intrigă, reluă ea.

– Și pe mine, murmură bărbatul parcând Land Roverul în fața cazinoului. Nu știu cine este tatăl. De fapt, acum trei ani, Betsy mi-a spus că va avea un copil și că voia să-l păstreze....

– Curajoasă decizie....

– Betsy este o Wolf, nu uita! Nimeni și nimic nu ne face vreodată să ne schimbăm părerea.

La vocea sa brusc aspră, Jenna îi aruncă o privire uimită. Oare ce subînțelegea prin asta?

– Cai! exclamă Julian, foarte agitat.

De pe scaunul din spate, arăta cu degetul o caleașcă pentru turiști. Două perechi luau loc în ea.

– Cai! strigă din nou băiețelul. Vreau să merg pe cai, unchiule Matthew!

– Și eu vreau să fac o plimbare cu caleașca! Întări Jenna, brusc veselă.

– Bun, de acord, oftă Matthew. Imposibil să rezști la asemenea cerere....

Ținându-l pe Julian de mână, Jenna îl urmă pe Matthew spre calești. Când îi văzu, vizitiul le zâmbi.

– Salut, Matthew. Ce faci?

– Bine. Se poate face o plimbare?

– Nicio problemă! Este gratis, dar bacșișurile sunt binevenite.

– Vei avea un bacșiș bun dacă oferi o plimbare frumoasă nepotului și....

Se întrerupse și-i aruncă o privire rapidă Jennei.

– prietenei mele, încheie încruntându-se.

– Pornim! Suiți și veți avea dreptul la cea mai frumoasă plimbare din viața voastră!

Matthew îi ajută pe Jenna și pe Julian să se urce în caleașcă, apoi li se alătură. Tânăra femeie se instalează pe bancheta roșie și-l luă pe Julian pe genunchi. Vizitiul pocni din limbă și caii se puseră în mișcare. În ciuda mașinilor parcate de-a lungul străzii principale, nu era aproape deloc circulație.

Julian era atât de fericit încât nu înceta să dea din mâini și din picioare pe genunchii Jennei, și ea foarte agitată.

– Este prima dată când mă plimb în caleașcă, recunosc privindu-l pe Matthew cu timiditate.

– Nu se poate!

– Te miră?

– Credeam că prințesele se plimbă cu trăsură în fiecare zi.... începu bărbatul cu un zâmbet ușor.

Jennei i se păru că vede o lumină visătoare trecând prin privirea sa. Să fi fost oare.... mai sentimental decât părea?

Caleașca urcă încet strada mare, apoi merse de-a lungul cazinourilor și prăvăliilor de amintiri. Trecătorii păreau dintr-un alt secol. Unii, în costume, lucrau probabil în cazinourile din oraș. Numai turiștii și oamenii din regiune, ca acel bărbat care părea că putea fi confundat cu un căutător de aur, animau strada.

– Salut, Wolf! tocmai exclamă acesta din urmă, ridicând brațele pentru a-i saluta.

– Salut, Slim, răspunse Matthew, întorcându-i salutul.

Visătoare, Jenna încercă să-și imagineze viața în cetate în perioada goanei după aur și o mulțime de întrebări îi veniră în

minte.

– De unde vine numele de Cripple Creek? "Pârâul schilodit", este mai degrabă ciudat, nu? Întrebă, sigură că Matthew cunoștea răspunsul.

– Odinioară, un mic pârâu curgea în marginea orașului. Într-o zi, o vacă și-a rupt piciorul vrând să-l treacă. Apoi, pe la o mie opt sute nouăzeci, în regiune s-a descoperit aur.

– Atunci a crescut orașul ca o ciupercă?

– Nu întru totul, o corectă bărbatul trecându-și un braț în spatele umerilor săi. Exista deja un oraș odinioară, care se numea Hayden Placer, dar a fost rebotezat Cripple Creek.

– Chiar ai răspuns la orice! Așadar, regiunea n-are niciun secret pentru tine, exclamă Jenna cu admirație.

Vizitiul se întoarce și spuse cu subînțeles.

– Cereți-i să vă spună povestea lui Pearl Devere! Îi sugeră.

– A cui?

Matthew ridică privirea strălucind de maliție asupra ei.

– Pearl Devere. O adevărată celebritate pe aici. Această tânără femeie a deschis....

Tuși pentru a-și drege vocea.

– ... un salon la Cripple Creek. În perioada căutătorilor de aur.

– Un salon adevărat? Ca în Far West? Întrebă Jenna, încruntându-se.

– Dacă vrei. Era cel mai animat din oraș. Cu muzică și fete frumoase pentru acei domni.... reluă bărbatul. La moartea sa, a avut dreptul la funeralii somptuoase, cu escorta poliției călare. Fetele sale aveau inima frântă. Iată...

– este povestea galantă a aurului și a perlei.... încheie Jenna, amuzată.

Ridică ochii spre Matthew, care o observa, părând să se întrebe dacă râdea de el. Descumpănită, tânăra femeie îi zâmbi. Licărirea caldă din ochii negri îi încălzi inima.

– Jenna te-a antrenat în această cursă de turiști? Incredibil, remarcă ironic Betsy.

Matthew, cu ochii ațintiți asupra Jennei care înainta ocolind mesele restaurantului, de-abia o asculta.

– A fost ideea lui Julian, răspunse distrat.

– Julian vrea mereu să se plimbe cu caleașca, spuse calm Betsy. Se lăsă tăcerea.

– Nu văd de ce continui să negi, reluă brusc sora sa. Se vede limpede....

– Dar despre ce vorbești? exclamă Matthew, iritat.

– Nu te enerva. Știi foarte bine despre ce vorbesc, reluă Betsy punându-și mâna peste a sa. Sunt atât de fericită pentru tine. Este mult timp de când sper că te vei îndrăgosti.

– Oh, te rog, fără concluzii pripite!

– De ce te înfurii?

Apoi oftă și continuă:

– Știi, te invidiez....

– Ah da? Și de ce?

– Ai remarcat modul în care te privește? Te adoră, Matthew. Dar dacă te-ar cunoaște la fel de bine ca mine, ei bine.... ai cădea repede de pe pedestal.... adăugă sora sa pentru a-l ironiza....

– Nu înțelegi nimic! mormăi Matthew. Și dacă pot să-ți dau un sfat, nu te atașa prea mult de ea, pentru că este o Mallory și nu va rămâne mult în regiune.

– Ce înseamnă asta? întrebă Betsy, ai cărei ochi albaștri se închiseră la culoare, brusc mânioasă. Dacă vrei să te folosești vreodată de ea pentru a te răzbuna pe tatăl său, atunci....

Se întoarse, văzând-o pe Jenna revenind în sala restaurantului, albă ca varul.

Alăturându-se lui Matthew, Jenna se gândea la discuția telefonică pe care tocmai o avusese cu sora ei. Ca de obicei, aceasta din urmă începuse prin a o întreba unde era, apoi îi mărturisi că tatăl lor nu cedase. Mai rău încă, ceremonia era menținută. Nimeni nu știa că Jenna telefonase să rupă logodna.

– Așadar, Wes nu știe nimic! Dar trebuie neapărat să-l sun.

– N-are rost, o întrerupse Lisa. Este la Key West, la niște prieteni. Încearcă peste o zi sau două.

– Dar nu-i voi putea telefona!

– De ce? După câte știu, nu ești pe o insulă pustie.

În aceeași clipă, în local năvăli un grup de turiști. Jenna acoperi receptorul cu mâna, până intrară în restaurant.

– Dar unde ești? repetă Lisa. Ce este cu zgomotul ăla?

– Nimic. Ascultă-mă, nu mă voi mai întoarce niciodată în Florida.

– Dar Wes crede că nunta va avea loc! exclamă Lisa, consternată. Ai făcut o harababură îngrozitoare, Jenna.

– Îmi pare rău, articulă aceasta cu greutate. N-am vrut niciodată să se ajungă aici....

Cum oare s-ar fi putut căsători cu Wes, când își descoperise dragostea pentru Matthew? Brusc, în minte îi veni un alt gând. Ce fericire, că nu-i spusese nimic despre logodna pe care credea că o rupsese. Totul era greșit în povestea aceasta și avea dreptate să nu aibă încredere în ea. Ce să facă, acum? Îi mai rămânea o ieșire, dar....

– Lisa, ai vrea să-mi faci un serviciu? o întrebă brusc.

– Da...

– Spune-i lui Wes că nunta nu va avea loc. Spune-i de asemenea că-i voi telefona îndată ce voi putea, pentru a-i explica totul, dar trebuie să anuleze totul. Te rog, fă asta pentru mine.

Se lăsă o tăcere care păru o veșnicie.

– De acord, răspunse în sfârșit sora sa.

– O vei face îndată ce se va întoarce de la Key West? Este chiar important. Dacă ai ști....

– Ca și când n-aș ști! se enervă Lisa. Am impresia că sunt singura din familia asta care are capul pe umeri.

– Iartă-mă. Nu asta am vrut să spun. Dar te implor, vorbește-i lui Wes....

– De data aceasta, sunt de acord. Dar va trebui s-o faci și tu într-o zi sau alta. Nu poți fugi mereu de responsabilități adăugă, înainte de a închide.

Ultimele cuvinte ale surorii sale îi răsunau încă în urechi.

Bineînțeles, avea dreptate. Dar timpul era de asemenea cel mai sigur aliat al ei, deoarece îi permitea să ia hotărârile cu maturitate. După ce se liniști, înțelese dintr-o privire că Matthew și Betsy tocmai aveau un schimb de cuvinte cam violent. Îi privi pe rând, neliniștită.

– Totul este în regulă în Florida? întrebă Betsy, puțin crispată.

– Da.... mormăi Matthew. Este bine?

– Imaginează-ți că ea nu s-a atins încă de desert, spuse Betsy surescitată. Și i-am promis s-o duc să viziteze hotelul.

– N-avem timp, reluă Matthew pe un ton puțin amabil.

– Dar ai avut timp mai devreme să te plimbi cu caleașca! remarcă Betsy. Ei bine, de ce părăsești brusc orașul? De fapt, ești prost dispus, pentru că nu-ți place să ți se spună verde în față.

– Încetați.... interveni Jenna cu o voce fără inflexiuni.

Privirea dură a lui Matthew o obligă să tacă, apoi bărbatul se adresa din nou surorii sale.

– Ar trebui să știi că trebuie să gândești puțin înainte să vorbești, sub amenințarea de a spune orice. Vrei să te las să-ți trăiești viața, atunci lasă-mă s-o trăiesc pe a mea!

Jenna aruncă o privire spre Julian, temându-se să nu înceapă să plângă văzându-și mama și unchiul certându-se. Dar băiețelul, se juca indiferent cu lingurița.

– Acum, ajunge... declară Matthew ridicându-se brusc. Jenna, să mergem!

Speriată, tânăra femeie se întreba dacă nu trăia un coșmar.

– Iartă-mă, Betsy, spuse în cele din urmă. Vom vizita hotelul altă dată, dacă nu te superi.

Capitolul 7

Matthew nu-și petrecu noaptea la cabană. După cină, dispăru imediat în munți. Dezamăgită, după ce spălă vasele, Jenna se duse să se culce. Dar chinuită de gânduri, adormi greu. Și totuși, își spuse, situația era dintre cele mai banale... Iubea un bărbat care n-avea încredere în ea. Acum înțelegea că nu se întorcea o pagină fără să se încheie socotelile cu trecutul. Ar fi trebuit să rupă logodna înainte de a încerca să-și construiască o viață nouă.

În zori, se simți obosită după această noapte de insomnie. Dar spre marea sa uimire, oglinda din baie îi arăta o față mai degrabă odihnită. Chiar nu arătase niciodată atât de bine. Părea că luase puțin în greutate, deoarece obrații îi erau mai puțin trași. Și, lucru ciudat, tristețea care-i umbrea privirea dispăruse. Până la urmă îi fu greu să se recunoască în oglindă, sub aspectul acestei femei tinere, cu un aer hotărât. N-avea nimic de-a face cu vechea Jenna, victimă a împrejurărilor și supusă unei vieți pe care n-o alesese.

Trebuia să se bucure oare? Nu știa, dar o liniștea o evidentă: dragostea sa pentru Matthew. Chiar dacă nu va exista un viitor cu el, cel puțin va trăi o nespusă fericire timp de o vară.

Mai bine să iubești și să pierzi ființa iubită decât să nu fi iubit niciodată.... gândi tânăra femeie. Iar eu îl iubesc pe Matthew, își repetă visătoare, îndreptându-se spre bucătărie unde-l descoperi stupefiată pe Matthew, așezat la masă, mâncând cereale. Oare unde își petrecuse noaptea? se întrebă iar.

Când îl văzu ridicând privirea spre ea, ochii săi negri nu reflectau nicio emoție.

– Ei bine, dă-i drumul! Spune-mi! îi sugeră ca și când continua o conversație deja începută.

– Ce să-ți spun? îl întrebă Jenna, uluită.

– Ce încercai să-mi spui într-o seară. N-am vrut să te ascult, dar....

Se întrerupse și o licărire i se aprinse în privire.

– acum, sunt la dispoziția ta, încheie.

Puțin mirată de schimbarea sa bruscă de atitudine, Jenna se gândi o clipă pentru a-și aduna ideile.

– În ziua în care am fost la izvor... începu încet, voiam să te anunț că am rupt logodna.

Îl scrută. Nu-și lua ochii de la ea, dar pe față nu i se citea nimic.

– Ah, da?

– Ai spus că un cuvânt dat este sfânt și că nu te uiți niciodată la femeia altuia.... Așa că să știi că nu mai este niciun bărbat în viața mea, în afară de tine.

– Când ai rupt logodna?

Jenna nu răspunse imediat, tulburată de neîncrederea sa.

– Exact înainte de a merge la izvor. Ți-am împrumutat Land Roverul pentru a merge la băcănie să telefonez....

Tăcu, amintindu-și de asemenea că nu vorbise cu Wes, ci cu tatăl său, care de altfel, nu-i transmisese mesajul. Dar era vina ei?

– Așadar, ai vorbit cu.... Cum se numește?

– Wes, răspunse în șoaptă, întrebându-se dacă îi va spune tot adevărul.

– Atunci, i-ai vorbit? o întrebă cu privirea strălucitoare.

Disperată, Jenna încerca să găsească o porțiță de ieșire. Ce să spună în apărarea sa? Nu promisese Lisa să vorbească în numele său cu Wes?

– Ei bine? Aștept, reluă Matthew cu brațele încrucișate pe piept.

– Da, i-am vorbit, izbucni tânăra femeie, agasată de aerul său superior. De asta mă simt atât de rău. Dar nu poți înțelege.

– I-ai spus că refuzi să te căsătorești cu el? Pentru că dacă acum regreti, nu te teme, nu va afla niciodată ce s-a întâmplat între noi. Mă mulțumesc cu ce ți-am spus: o poveste efemeră, fără niciun angajament....

Jenna se simți cuprinsă de furie și-i trebui o clipă pentru a-și recăpăta controlul asupra emoțiilor.

– Totul s-a terminat între Wes și mine, îl anunță, cu ochii ațintiți în ai săi.

– Ești sigură? o întrebă, ridicându-se.

– De ce mă întrebi asta?

– Pentru că am impresia că nu spui tot adevărul, exclamă peste

umăr, îndepărtându-se.

Jenna îl privi plecând. Acum, era prea târziu pentru a-i mărturisi sentimentele. Și apoi, la ce bun? Auzi ușa trântindu-se. Rămasă singură, se așează și-și luă capul în mâini. Oare Matthew o crezuse? Totuși, îi spusese tot adevărul..... sau aproape.

De la mărturisirea Jennei, două zile mai înainte, Matthew dormea sub cerul liber. Voia să afle ce era cu el. Dar de ce naiba dădea atâta importanță acestei povești? Hotărât lucru, Jenna ocupa mai mult loc decât ar fi vrut în viața sa. "Nu trebuie să te angajezi niciodată cu o Mallory", își repetă ca pentru a implora soarta.

Brusc, picături de ploaie căzură pe părul și pe hainele sale și ridică ochii spre ploi. Cum plouase de dimineată, vegetația mărunță de sub copaci șiroia de apă.

Trebuia să acționeze, se gândi, să afle chiar astăzi adevărul, înainte ca această poveste să-l depășească. Și într-un impuls subit, se ridică și plecă în sat. Odată ajuns, se repezi în băcănie și telefonă la informații pentru a cere numărul societății Mallory and Sherborn, la Miami. Imediat după aceea formă numărul. Când centralista răspunse, îl ceru pe Wes Sherborn.

După câteva clipe de așteptare, auzi o voce bărbătească, mai degrabă plăcută.

– Wes Sherborn. Ce pot face pentru dumneavoastră?

– Încerc s-o găsesc pe Jenna Mallory și cum știu că sunteți prieteni, m-am gândit că m-ați putea ajuta.

– Desigur, dar cine sunteți?

Matthew ezită. De fapt, dacă sunase, era pentru a verifica spusele Jennei, nu pentru a-l prinde în cursă pe tatăl său. Deocamdată, n-avea intenția să-l atragă în Colorado. Și apoi, la ce bun să-și ascundă identitatea? Wes Sherborn îi era complet necunoscut. Părea puțin probabil ca Jenna să-i fi vorbit despre el....

– Mă numesc Matthew Wolf, răspunse în cele din urmă. Sunt un vechi prieten al Jennei. Cred că se va căsători în câteva săptămâni?

– Pe treizeci august. Sunt logodnicul ei, spuse Wes cu o satisfacție perceptibilă.

– Felicitări. Voiam doar să-i trimit un dar de nuntă, în amintirea prieteniei noastre.

– Va fi încântată. Trimiteți-l pe adresa noii noastre locuințe, cadou de la tatăl său! Aveți cu ce scrie?

Perfect calm, Matthew încuviință și notă. Acum știa că Jenna îl mințise.

Două nopți la rând, Matthew nu dormi la cabană și Jenna

începu să se neliniștească. Fără să se preocupe de riscul pe care și-l asuma, luă cheile mașinii sale și se duse la Cripple Creek, sperând s-o găsească pe Betsy. Într-adevăr, avea mare nevoie să se destăinuiească unei prietene....

Din fericire, Betsy nu lucra. O întâmpină cu un zâmbet larg și o invită să bea o răcoritoare în grădină.

– Ce se întâmplă, Jenna? Pari disperată, începu Betsy, după ce-i servi un pahar cu limonadă.

– Nici nu știi ce bine spui....

– Din cauza lui Matthew, nu-i așa?

– De unde știi?

– Îl iubești la nebunie și suferi. Se vede clar.

– Dar el nu vede nimic.... murmură tânăra femeie.

– Vorbește-mi, dacă simți nevoia. Nu știu dacă pot să te ajut, dar măcar pot să încerc.

– Ești amabilă, dar mă tem că este imposibil. Matthew mă disprețuiește. Nu știu dacă asta se datorează urii pe care i-o poartă tatălui meu, dar ceva nu este în regulă între noi. Nu vrea să se angajeze, iată ce nu încetează să repete! Dar eu îl vreau, încheie cu vocea gătuită. Nu doresc să împart doar nopțile cu el, ci și zilele...

– Chiar așa? făcu Betsy, uluită.

– Prima dată când ne-am sărutat, i-am spus că sunt logodită și s-a înfuriat. De atunci, nu are încredere în mine. Dar nu mai sunt logodită! exclamă Jenna care, tulburată, se întrerupse.

– Nu înțeleg nimic. Ești logodită, sau nu?

– Nu mai știu.... făcu Jenna, prăbușindu-se pe scaun. I-am

telefonat lui Wes, dar am dat peste tata. L-am însărcinat să-i spună lui Wes că nu mai vreau să mă căsătoresc cu el. După toate aparențele, n-a transmis mesajul meu. Așa că i-am cerut surorii mele să se ocupe de asta și sper că m-a ascultat. Oricum, pentru mine, s-a terminat....

În fața privirii compătimitoare a lui Betsy, Jenna oftă.

– N-ar fi trebuit să ne logodim niciodată. Dar ne cunoșteam de atât de mult timp! M-a luat pe nepregătite când m-a cerut în timpul mesei de Crăciun. O grozăvie.... Dar familiile noastre păreau atât de fericite.... tata jubila.

Tăcu, simțind lacrimi în ochi.

– Întotdeauna am vrut să fie mândru de mine. Dar nu vreau să mă căsătoresc pentru a-i face lui plăcere. Credeam că sunt în stare, dar am greșit....

– Ești atât de apropiată de tatăl tău?

– Apropiată? repetă gânditoare Jenna. Nu, dar aș vrea să fiu.

Și brusc, simți un dig rupându-se în ea, eliberând sentimente pe care nu le destăinuise niciodată.

– Când părinții au divorțat, aveam paisprezece ani. A fost după ultima noastră vacanță în Colorado. Tata a vrut tutela copiilor. Am vrut să locuiesc cu el, deoarece mama bea și asta mă îngrozea Jenna făcu o pauză.

– Dar m-am dus să locuiesc cu ea la Miami. Avea nevoie de mine. Lisa, favorita tatei, a rămas cu el. Tata a încercat să mă facă să-mi schimb părerea...Înfiorându-se, tăcu din nou.

– și a reușit în clipa crizei cardiace. Apoi, m-am întors la mama.

Se lăsă iar tăcerea, apoi, ca împinsă de o forță irezistibilă, Jenna reluă:

– El mi-a cerut să-i supraveghez faptele și mișcările și să-i dau raportul. Probabil pentru a convinge tribunalul și a obține tutela mea. Spunea că era pentru binele meu și pentru cel al mamei. Am refuzat să intru în jocul său, în afară de sfârșit....

Fără să spună nimic, Betsy luă mâna Jennei între ale sale, pentru a-i arăta afecțiunea. Încurajată de fața sa atentă, tânăra femeie continuă:

– Era la doi ani după divorț. Am avut un accident de mașină. Mama băuse prea mult, ca de obicei. De altfel, nu făcea un mister din asta. Îmi amintesc, așteptam la urgențe și când a sosit tata, mi-a făcut morală. Am țipat că nu trebuia s-o acuze pe mama, că nu era responsabilă de decăderea sa. Totul era din vina lui, deoarece ne făcuse viața un infern!

La capătul puterilor, ridică ochii și privi cerul pentru a-și stăpâni lacrimile.

– Chiar în acea clipă a venit medicul, să ne spună că mama tocmai a murit, reluă cu voce joasă.

– Dar nu erai decât o copilă, Jenna. Nu ești responsabilă, interveni cu blândețe Betsy.

– Aveam șaisprezece ani în acea perioadă... Și dacă i-aș fi vorbit despre problemele noastre familiale, cum îmi ceruse tata? Răul poate nu s-ar fi produs? Mă simt atât de vinovată....

Clătină din cap. Privind înapoi, înțelese că făcuse tot ce putuse, dar nu simți decât o tristețe profundă.

– Și m-am dus să locuiesc cu tatăl și cu sora mea. Atunci mi-a

explicat că eram lipsită de discernământ, că nu trebuia să mă încred în intuiția mea. Pentru el, eram un caracter slab, ca sărmana mea mamă. Mi-a spus de asemenea că eram norocoasă că aveam un tată atât de afectuos și înțelegător ca el! Credea că mama mă montase împotriva lui. Nu era adevărat, dar nu l-am convins să-și schimbe părerea. L-am lăsat să creadă ce voia. Apoi, Lisa m-a sfătuit să nu-l contrazic. I-am urmat sfatul, dar acum am impresia că am greșit....

O privi pe Betsy și văzu compasiune pe fața sa.

– Iată cum am încetat să lupt. Era mai ușor să cedez și să-mi stăpânesc lacrimile, decât să lupt să mă impun. Și când te-am văzut înfruntându-l pe Matthew, am fost încremenită....

– Este felul nostru de a fi în familie. Fiecare spune ce are pe suflet și nu face decât după mintea lui. N-a existat niciodată ranchiună între noi. Dar dacă cineva îi face vreun rău unui membru al familiei, atunci facem front comun!

– Pentru mine, acest gen de reacție este de neconceput....

– În acest caz, înțeleg de ce ai dificultăți cu Matthew.

– Este adevărat, el știe ce vrea și cum să obțină. Imaginează-ți, noi....

Gândindu-se la legătura lor, tăcu, brusc încurcată.

– Da? o încurajă Betsy.

– Matthew și cu mine suntem amănți, exclamă Jenna îmbujorându-se.

– Așadar, am ghicit bine. Sunt fericită pentru voi doi. Dacă îl iubești într-adevăr, atunci mergi până la capăt și asumă-ți alegerile!

Apoi, sora lui Matthew privi spre casă, unde dormea fiul său, și reluă pe un ton visător:

– M-am îndrăgostit o dată în viața mea. Lucra pentru o organizație umanitară și se pregătea să plece în Africa. Visul vieții sale. N-a știut niciodată că eram însărcinată. Ne-am despărțit, el a plecat, iar eu am decis să păstrez copilul. Familia n-a fost de acord, dar m-a susținut. Acum, am un băiețel adorabil și nu regret nimic... pentru că eu am ales. În mod liber.

– Îți va părea ciudat, dar te invidiez.... oftă Jenna. Viața mea nu este decât o serie de regrete și lașități. Singura fericire, este să-l iubesc pe fratele tău. În ziua sosirii mele, n-am crezut de cuviință să-i spun că eram logodită. Când mi-am înțeles greșeala, era deja prea târziu. El are principii foarte stricte și nu iartă nici cel mai mic pas greșit.

– Matthew este un idealist, explică Betsy. Iată de ce mă mir că te tratează în acest mod. Doar dacă nu se protejează cu o platoșă? Pretinde de la alții perfecțiunea, în timp ce el este departe de a fi perfect...

Apoi, văzând-o pe Jenna pe punctul să-i ia apărarea, adăugă:

– Îl ador, dar nu este un înger....

Și încheie cu multă tandrețe:

– În tot cazul, sunt sigură că fratele meu va fi un soț și un tată minunat....

Se lăasă o scurtă tăcere, în timpul căreia Jenna rămase gânditoare.

– Mulțumesc că m-ai ascultat fără să mă judeci, spuse în cele din urmă.

- Oricum, nu te ascunzi și este deja foarte mult....
- Ce mă întristează cel mai mult, este că Matthew mă disprețuiește pentru lașitatea mea. Este adevărat, am fugit ca o hoată din Miami, dar a trebuit să mă îndepărtez pentru a-mi face socotelile.
- Și ai reușit?
- Oh, da! exclamă Jenna. L-am revăzut pe Matthew după toți acești ani și am înțeles că-l iubeam. Asta mi-a dat curajul să-mi înfrunt tatăl....
- Apoi, își reveni în fire și se corectă cu un aer jalnic.
- În sfârșit.... prin telefon. Oricum, acum este prea târziu pentru a da înapoi și nici nu vreau!
- În aceeași clipă, Jenna se întrebă dacă într-adevăr credea ce spusese.
- Desigur, atâta timp cât Matthew va fi lângă ea, era gata de orice. Dar ce se va întâmpla dacă o respingea? Era mai bine să nu se gândească la asta.....

Timp de încă două zile, care fură un supliciu pentru Jenna, Matthew nu se întoarse la cabană. Când în sfârșit reveni, tânăra femeie i se aruncă de gât.

- Am fost atât de îngrijorată.... mărturisi.
- S-a întâmplat ceva în lipsa mea?

Cuibărită lângă el, Jenna nu-i putea vedea expresia feței, dar îi simți neliniștea din voce și se grăbi să-l liniștească.

– Nu, nimic, recunosc eu ea. În afară de faptul că mi-ai lipsit.... Sunt fericită să te văd.

O clipă, Matthew o ținu strâns lângă el, ca și când ar fi dorit s-o țină în brațele sale pentru totdeauna.

– Ce actriță..... spuse cu ironie.

– Ce spui? întrebă tânăra femeie, dându-se înapoi pentru a-l privi în față.

Dar expresia indiferentă și de nedescifrat nu-i lămuri aceste cuvinte ciudate.

– Nu lua aerul acesta ofensat. Sunt aici, asta este esențial, nu?

– Dar s-ar spune că te frământă ceva?

– Ceva? repetă Matthew îndepărtându-se. Oh, absolut nimic, Bucle de Aur! Cum ai spus atât de bine, trebuia să știu unde mă aflu.

A doua zi, în timp ce prepara prânzul, Jenna se gândea la relația sa cu Matthew. Avea impresia că acesta se hotărâse să ia lucrurile cum erau. Dar ce o mira cel mai mult, era neîncrederea față de ea. După îmbrățișarea fugară din ajun, n-o mai luase în brațe.... Oare de ce?

Adâncită în gânduri, nu-l auzi apropiindu-se, dar avertizată de intuiție, se întoarse și-și stăpâni bucuria de a-l vedea. După o tăcere în timpul căreia bărbatul o privi atent, cu un aer ciudat, păru să ezite, apoi spuse brusc:

– Și dacă te va găsi tatăl tău? Ce vei face?

Șocată, Jenna scăpă din mâini roșiile pe care tocmai le spălase.

Ridică speriată ochii spre el.

– Ei bine? reluă Matthew.

Dar Jenna rămase mută, neștiind ce să răspundă. Alertată de un al șaselea simț, înțelese că se pregătea o catastrofă. Exact în clipa în care regăsise puțină speranță....

– Nu știu. Ideea de a-l vedea mă îngrozește. Nu sunt pregătită, recunosc eu ea.

– Este absurd să-ți fie atât de teamă de tată, comentă bărbatul, încruntat.

– Dar nu înțelegi cât de mult mă intimidează! exclamă tânăra femeie, strângându-și nervos mâinile. Îmi va impune voința lui. Doar dacă....

Se întrerupse și-i căută rugătoare privirea.

– Ajută-mă.... Tu poți să-l înfrunți, eu nu.

– Nu vād de ce aş face asta pentru tine, declară Matthew scuturând din cap.

Atinsă în inimă, Jenna tresări.

– Poate ai dreptate.... recunosc eu.

– Atunci, ascultă-ți tatăl. Papa Mallory o va lua înapoi în Florida pe fetița neascultătoare, pentru a o readuce pe drumul drept, adăugă pe un ton cinic.

– Dar în sfârșit, ce trebuie să fac? strigă Jenna în pragul unei crize de nervi. Chiar crezi că mă va găsi? Am crezut că sunt în afară de pericol.

– Există mai multe feluri să-ți dea de urmă, spuse bărbatul cu un gest vag.

Apoi, privind-o mai atent, adăugă:

– Amâni inevitabilul, să știi. Niciodată fuga nu este o soluție.

– Dar, pentru mine, este singura posibilă, răspunse Jenna, consternată. Știu că nu mă înțelegi, suntem atât de diferiți.... Am încă nevoie de timp.

Dar știa că-și făcea iluzii și că el nu putea fi înșelat. De la sosirea sa la cabană, conflictul cu tatăl ei nu se ameliorase deloc.

– Fă-ți curaj și înfruntă-l, îi sugeră Matthew. Ai putea măcar o dată să acționezi ca un adult și să-i ceri să nu se mai amestece în viața ta.

– Ascultându-te, ar părea foarte ușor, acceptă tânăra femeie privind pe fereastră.

Și dacă am pleca amândoi? Munții și pădurile n-au secrete pentru tine. Găsești acolo tot ce-ți trebuie, așa că....

– Nu se pune problema!

– Am putea să ne instalăm o tabără, ar fi amuzant, insistă Jenna.

– Încetează, Jenna. Nu știi ce vorbești.

– Dar....

– N-ar fi trebuit să-ți vorbesc despre tatăl tău. Uită această discuție.

– Să uit? râse amar tânăra femeie.

– Va trebui totuși, într-o zi, să-ți faci curaj și să te comporți ca un adult și nu ca o puștoaică, încheie simplu Matthew.

– În cazul în care voi vedea mai limpede, atunci voi acționa, murmură Jenna întorcându-i spatele.

Matthew ieși și urcă pe muntele de deasupra cabanei. De acolo, cercetă drumul, atent la cel mai mic semn. De când

telefonase în Florida, i se intensifica sentimentul că făcuse o greșeală. Acum, instinctul îl avertiza că dușmanul îi era foarte aproape. În ciuda dorinței de răzbunare, încă la fel de puternică, nu mai știa foarte bine ce era cu el.

Capitolul 8

În fața cabanei, Matthew își măsura cel mai rău dușman, Drake Mallory. Nu se schimbase deloc după toți acești ani: îmbătrânise desigur dar era la fel de arogant!

– Încântat să te revăd, Wolf, începu acesta glacial. Ea unde este?

– Oare unde vă credeți de-mi dați ordine? răspunse Matthew. Nu mai sunt puștiul de odinioară și această cabană nu vă mai aparține. N-aveți ce face aici.

– Ajunge, Wolf. Unde este Jenna?

– Plecați!

În timpul acestui schimb de cuvinte agresiv, Matthew simți tensiunea care creștea între ei. Și totuși, Drake Mallory nu înaintase niciun pas și nici el nu se mișcase.

– Știu că fiica mea este aici. Nu voi pleca până când nu-i voi vorbi, reluă tatăl Jennei ridicând vocea. N-ai dreptul...

– Nu primesc ordine de la dumneavoastră. Jenna nu vrea să vă vorbească.

– Tot la fel de mincinos, Wolf...

– Permiteți-mi să vă întorc complimentul.

Cei doi bărbați se înfruntară din priviri, apoi Matthew continuă, cu un zâmbet sarcastic pe buze.

– Va trebui să treceți peste trupul meu pentru a intra în cabană și a vă revedea fiica. Și vă sfătuiesc să nu încercați....

Fără să vrea, Mallory făcu un pas înapoi.

– Vino, Dungan! strigă el peste umăr.

Matthew tresări. Tocmai își dăduse seama că tatăl Jennei venise însoțit de Slim Dungan, unul din cei mai duri oameni ai munților din regiune. Slim coborî pe treapta Jeepului. Un zâmbet îi apărui pe fața brăzdată de riduri.

– Deocamdată rămân unde sunt, exclamă.

Evident iritat de acest refuz, Mallory strânse din dinți și-și măsură din nou adversarul.

– Dacă i-ai atins un singur fir de păr.... ești un om mort.

– Așa vă tratați afacerile? îl ironiză Matthew. Nu văd de ce i-aș fi făcut vreun rău, când datorez atât de mult familiei sale, continuă pe același ton. Mi-ați mințit mama și nu v-ați ținut cuvântul....

Matthew tăcu, stăpânindu-și mânia care-l cuprindea.

– Ah.... am uitat de soția dumneavoastră care m-a acuzat că beau pe ascuns, de fiica mai mare care m-a lăsat să-mi asum toată responsabilitatea

Lovi cu pumnul în canatul ușii.

– Plecați de aici. Și repede....

Stupefiat de neașteptata sa violență, Drake păru pentru prima dată neliniștit.

– Nu înainte de a ști că ea este bine.... insistă, mai puțin virulent de data aceasta. Sunt sigur că este reținută aici împotriva voinței sale. Un bărbat ca tine este în stare.

– Un bărbat pe jumătate indian, pe deasupra. Un sălbatic, asta vreți să spuneți, nu-i așa?

– Vreau să-mi văd fiica. Vreau să aud din gura ei că nu vrea să-mi vorbească. Dar o cunosc, este rezonabilă și va ceda... încheie Drake Mallory încrucișând brațele.

– Nu.

– Du-te și întreab-o! Aștept.

Matthew îl privi cu atenție pe Drake Mallory. Evident, voia să câștige timp. Numai să nu încerce altă strategie pentru a ajunge la fiica sa.

– Să vină până la fereastră și să-mi facă un semn. Doar să-mi spună că este bine. Până când n-o voi vedea, nu mă voi mișca de aici. Și dacă nu te supui, voi reveni cu poliția.

Matthew ezită. Nu l-ar fi deranjat ca acest bărbat să-și pună amenințarea în practică, dar era mai puțin sigur de reacția femeii. Trebuie să se fi trezit acum, se gândi. Fereastra dormitorului dădea spre curte și probabil nu pierduse nimic din discuție. La urma urmei, va trebui să pună capăt într-o zi acestei situații și să-și înfrunte tatăl! Numai dacă cineva destul de îndrăzneț îi spunea verde în față lui Drake Mallory, acesta își va domoli aroganța și cei care se supuneau de ani de zile, fără nicio vorbă despotismului său, se vor simți mai bine.

– Bine, de acord, acceptă în cele din urmă. Jenna vă va putea spune în sfârșit tot ce crede despre dumneavoastră. Dar dacă refuză, n-o voi obliga.

Își sublinie cuvintele cu o privire sfidătoare.

– Așteptați aici.

Și făcând stânga-mprejur, Matthew intră în cabană.

Ajuns în camera Jennei, văzu că aceasta plecase. Când? Unde? se întrebă. Probabil sărise pe fereastra care dădea pe fațada laterală și fugise în munți.... Acum, trebuia să acționeze repede, înainte de a i se întâmpla o nenorocire.

Recunoscând vocea tatălui său, Jenna aruncase tot ce avea într-un rucsac găsit într-un colț. Mai mult moartă decât vie, trecu peste fereastră, hotărâtă să alerge până la Mom'n Pop, pentru a telefona. Dar cui? Și ce să spună? Va vedea. Important era s-o steargă. Niciodată nu simțise un asemenea sentiment de urgență, nici chiar în ziua în care fugise din Miami. În acea zi, nu știa totuși unde mergea....

Sunt lașă, dar nu-l pot înfrunta acum, se gândi alergând spre plopilor-tremurători. Recunosc că Matthew avusese dreptate când îi spusese să se comporte ca un adult și nu ca o copilă speriată. Dar asta nu-i domolea deloc teama.

Când se crezu în sfârșit în siguranță, se rezemă cu spatele de

un copac pentru a-și recăpăta respirația. Dar răzazul îi fu de scurtă durată, deoarece auzind zgomot de pași și crengi, plecă din nou, înnebunită de panică. Prea târziu.... O mână de fier îi prinsese deja rucsacul, obligând-o să se întoarcă. În zadar se zbatu, nimic de făcut.

– Matthew! exclamă când îl recunosc.

Se simți atât de ușurată, încât era gata să leșine. În aceeași clipă, își aminti ce-i spusese el tatălui său. Și din nou, îl lovi cu picioarele și pumnii pentru a scăpa.

– Jenna, ajunge! îi ordonă Matthew, prinzându-i brațele. Nu înțelegi că vreau să te ajut?

– Să mă ajuți! Ce târg ai încheiat cu tata pentru a mă duce înapoi? strigă aceasta scoasă din sărite.

– N-am tratat cu tatăl tău. A spus că nu se mișcă până când nu-i vei vorbi. A amenințat că se întoarce cu poliția și este în stare. De altfel...

Simțind-o pe Jenna mai calmă, îi dădu drumul, își trecu un braț în jurul taliei sale și o strânse lângă el.

– Nu-i pot reproșa că vrea să se asigure că fiica lui este bine. Mi-a spus chiar că-i va ajunge un semn din partea ta.

– Dar credeam....

– Orice, ca de obicei! Și acum, în loc să cauți să înțelegi, mă agrezezi. Dacă ai fi puțin cu picioarele pe pământ, nu te-ai pune în situații imposibile!

– Atunci, n-ai intenția să mă predai tatei? bâigui tânăra femeie.

– Bineînțeles că nu, oftă Matthew. Ei bine, vrei să te întorci cu mine?

– Nu vreau să-l văd!

– De acord, dar atunci ce vei face?

– Rămân în pădure! Este cel mai bun loc pentru a mă gândi.

Tu ai spus-o, nu?

Eliberând-o din îmbrățișare, bărbatul se așează pe un buștean.

– Pot să te însoțesc și la aeroport. Vei găsi un alt loc pentru a-ți continua jocul de-a v-ați ascunselea.

La aeroport? Și unde să meargă? Poate s-ar fi putut descurca singură, fără el. Poate s-ar fi întors chiar la Miami pentru a-și relua viața și a se supune voinței tatălui său. Problema era că, acum, Matthew făcea parte din viața ei. La bine și la rău....

– Vreau să rămân aici, cu tine. Ce trebuie să fac oare, să te conving? spuse Jenna încet.

– Să mă săruți, de exemplu.

Jenna îi întinse buzele într-un gest de profundă tandrețe. Apoi, Matthew se desprinsese de ea și-i întinse mâna pentru a o călăuzi. A fost ca și când printr-o atingere a baghetei magice, lumea începea din nou să-i zâmbească. Nu mai era o fugă, ci începutul unei aventuri extraordinare cu Matthew.... Jenna simțea o mare bucurie. Oare până la urmă tatăl său nu-i făcuse un serviciu obligând-o să evadeze din cabană? De-a lungul zilelor, își găsisese fără îndoială niște repere, dar lăsându-se cuprinsă de indolență, ca la Miami. Acum era însetată de aer curat și de libertate. Fără o vorbă, porni pe urmele lui Matthew.

Acesta se opri brusc și-i aruncă o privire amuzată.

– Așteaptă-mă aici, mă întorc imediat!

– Unde te duci? îl întrebă, speriată.

– Trebuie să trec pe la cabană pentru a lua material. Și să închid ușile.

– Dar.... Și dacă tata te urmărește?

– M-ar mira, spuse bărbatul râzând, imaginându-și-l pe elegantul Drake Mallory gata să-l urmărească pe munte. Slim este cel care mă îngrijorează în această poveste, reluă, de data asta părând neliniștit.

– Bărbatul acela pe care l-am văzut la Cripple Creek?

– Exact....

Apoi, adăugă după o scurtă tăcere.

– Plec. Mă voi întoarce curând. Să nu-ți faci griji.

După un mic semn de încurajare, coborî cărarea.

Urmărindu-l cu privirea, Jenna lăsa rucsacul și se instală lângă un dud sălbatic. Acum, situația o încânta. Bucuroasă, scrută împrejurimile. Strigătul răgușit al unei păsări fu urmat de un foșnet de pene albastre în frunziș. Puțin mai departe, zbura un fluture frumos, portocaliu cu negru. Visătoare, Jenna îl urmări din ochi până când îl pierdu din vedere. Oare cum putea o creatură atât de fragilă să supraviețuiască printre toate pericolele din pădure? se miră, promițându-și să-l întrebe pe Matthew.

Întors în cabană, Matthew luă din magazie materialul indispensabil pentru o excursie de mai multe zile în munți, și-l ascunse la liziera plopilor. Apoi se întoarse din drum, ușor ca o pisică, se rezemă de un stâlp al cabanei și rămase nemișcat. Nimeni nu-i remarcă prezența. Nici măcar umbra nu-l putea trăda, deoarece soarele apunea deja. Mereu la pândă, se strecură sub fereastra bucătăriei. Auzi mai întâi zgomot de voci. Ciulind

urechile, reuși să înțeleagă conversația dintre Slim și Drake Mallory, refugiați acum în bucătărie și se simți din nou cuprins de ură.

– Nu credeți că exagerați puțin? Îl cunosc pe Wolf de mult și sincer, n-am nimic să-i reproșez.

De data aceasta, recunosc vocea lui Slim Dungan, ale cărui servicii le angajase Drake Mallory. Cunoștea muntele aproape la fel de bine ca el. Dacă Dungan pornea în urmărirea lor, fuga sa cu Jenna nu va fi simplă. Va trebui să riște până la urmă.... Poate cei doi bărbați vor rămâne la cabană, contând pe austeritatea muntelui pentru a o speria pe Jenna? Dar el știa că aceasta nu se va întoarce. Și, fulgerător, înțelese cât de mult se schimbase de la sosirea ei în Colorado.

Se auzi din nou vocea lui Mallory.

– Ea nu mi-a lăsat nici măcar un mesaj. Este incredibil....

Matthew nu-și putu stăpâni un oftat disprețuitor. Așadar, Drake Mallory credea că lumea se învârtea în jurul lui!

– Aș.... reluă Slim. Își va schimba curând părerea.

– Nu sunt atât de sigur.... N-am încredere în acest indian. Dacă o șantajează? Dacă întâmplător nici nu era la cabană când am sosit? Poate nici nu știe că sunt aici. Fetita mea este blândă și delicată. Nu este genul care să alerge pe munți ca o sălbatică.

Apoi se auzi din nou vocea lui Slim, metalică de data aceasta.

– Matthew nu este genul de bărbat care să oblige o femeie să acționeze împotriva voinței sale. Nu mă privește asta, dar am impresia că aveți tot interesul să vă duceți fiica înapoi la Miami cât mai repede posibil. Este o problemă importantă?

– Puțin îmi pasă de impresiile tale, Slim. Te plătesc pentru competență, replică Mallory. Găsește-mi fata și adu-mi-o!

– Și dacă refuză?

– Va accepta. Îți voi da un mesaj pentru ea. Și să te asiguri că-l citește!

Auzind zgomot de scaune și de pași pe podea, Matthew înțelese că se ridicaseră și-i fu greu să mai urmărească discuția. Se îndepărtă prudent de fereastră.

– Mă duc să fac un tur afară, spuse Slim, a cărui voce se apropie. Ca să văd ce se întâmplă.

Matthew auzise suficient. În timp ce străbătu pajiștea, se gândi deja la lupta pe care o va duce cu Slim Dungan. În alte împrejurări s-ar fi bucurat, dar era vorba de Jenna și se temea de această confruntare.

Când îl văzu pe Matthew întorcându-se, Jenna oftă ușurată.

– În sfârșit.... Ei bine?

– Mai târziu. Haide, la drum, Jenna!

– Sunt obosită. Vreau să rămânem aici în noaptea asta! îl rugă.

– În niciun caz. Mai bine petrecem noaptea la cabană și-l înfruntăm pe tatăl tău. Îmi închipui că ar fi interesat să afle ce a făcut fiica sa logodită sub acoperișul unui celibatar, în ultimele săptămâni!

– Dar ți-am mai spus că am rupt logodna, îi explică Jenna, tulburată.

– Da, dar prefer să uit, replică Matthew cu dispreț.

– Crezi că tata va renunța? reluă tânăra femeie pentru a schimba subiectul.

– M-ar mira. Nu uita că a angajat serviciile lui Slim Dungan.

– Și ce-i cu asta?

Așezată pe sacul de dormit, Jenna își trecu mâna prin păr. Ațipise așteptându-l pe Matthew și se simțea foarte tristă.

– Cu excepția câtorva indieni, Slim este cel mai bun urmăritor pe care-l cunosc, explică Matthew.

– Un urmăritor? Tata trimite pe cineva pe urmele mele ca și când aș fi un animal? Dar de ce? se indignă Jenna, ridicându-se în capul oaselor.

– Crede că te-am răpit.

– Este o glumă? spuse Jenna cu ochii măriți de uimire.

– Ți se pare că glumesc?

– Nu.... Dar s-ar spune că nu-ți displace situația.

Se lăsă o clipă de tăcere între ei, apoi bărbatul zâmbi.

– Posibil, admise fără jenă.

– De ce?

– Pentru că Slim este un tip priceput și mi-ar plăcea să aflu cum se va descurca. Frumoasă provocare de acceptat, termină cu un zâmbet în colțul gurii.

– Nu-mi cred urechilor! exclamă Jenna, ridicându-se. Încerc să-mi salvez pielea și tu te crezi într-o competiție!

– Nu lua acest aer ofensat, Jenna. Chiar am intenția să-i dau o lecție tatălui tău. Dar acum trebuie să plecăm. Vom mai vorbi despre toate acestea mai târziu.

Dar nu avură ocazia. După ce merseră mai mult de două ore, Matthew se opri în sfârșit și Jenna se înfodolă în sacul de dormit, moartă de oboseală. Când se trezi în zori, trebui să se ridice și să

pornească iar la drum. Avea crampe musculare, îi era foame și niște bășici la picioare îi încetineau viteza. Oare această cursă nebună nu va înceta niciodată?

– Ei bine, asta ai vrut! spuse Matthew când făcură în sfârșit o pauză să-și potolească setea la o cascadă. Bătrânul Slim probabil este deja pe urmele noastre, dar dacă nu vrei să-mi urmezi ritmul, spune-mi. Și dacă vrei să-ți regăsești tatăl, n-ai de spus decât o vorbă!

Jenna îl privi indignată drept în ochi. Va continua, împotriva tuturor....

Când în sfârșit se opriră pe o pășune înaltă, Jenna rămase cu gura căscată în fața frumuseții peisajului. Pe fundalul unor pini, niște cerbi pășteau printre flori purpurii și munții se conturau pe albastrul minunat al cerului. Un adevărat decor de ilustrată!

Matthew îngenunche lângă un pârâu. Luă apă în mâini și bău cu sete.

– Ești o bună mărșăluitoare, îi spuse fără s-o privească.

– Adevărat? întrebă tânăra femeie, emoționată de compliment.

– N-aș spune-o dacă n-aș crede-o, încheie el ridicându-se.

Apoi, îndreptându-se spre un trunchi de copac doborât peste cascadă, o invită să se așeze.

– Vino aici, vreau să-ți văd picioarele. Adineauri șchiopătai. Sunt sigur că sunt pline de bășici.

Jenna ezită o clipă, stânjenită să-și supună picioarele ochiului său critic.

– Totul este în ordine, spuse, în timp ce călcăele o ardeau.

Insistând, Matthew îi arătă trunchiul de copac.

– Vino și ia loc. Sunt sigur că te doare foarte rău. Dacă nu mai poți să mergi, vom rămâne blocați aici. Ar fi trebuit să bănuiesc, spuse în timp ce ea venea docilă alături.

Îi desfăcu șireturile pantofilor, apoi îi scoase cu blândețe.

– După aceea, vom ridica tabăra. Sunt sigur că avem avans față de Slim. În sfârșit, deocamdată.... Dumnezeu! Ar fi trebuit să mă gândesc că vei purta asemenea șosete....

– De ce?

– Nu-i de mirare că ai făcut bășici cu șosete sintetice. Trebuie lână. Din fericire, mai am o pereche. Cu atât mai rău dacă sunt cam mari, totuși va fi mai bine decât cu acestea.

Ținându-i un picior, își dezlegă bandana și o udă în cascadă. I-o aplică apoi peste picioare, fiind atent să n-o doară. Facinată de dexteritatea și de blândețea sa, Jenna își ținu respirația. Inima îi bătea foarte puternic. Nimeni nu avusese vreodată grijă de ea în acest mod. Cu toată apa ca gheața, o flacăra îi mistuia tot trupul. Obrajii îi ardeau....

Cu atenție, Matthew scoase apoi o trusă de farmacie din rucsacul său și alege o pomadă din care aplică un strat pe locurile cele mai vătămate. Apoi îi pansă picioarele, o încălță cu șosete de lână, apoi cu pantofii, întârziind mai mult decât era necesar asupra gleznelor. Surprinsă, Jenna îl privi făcând toate acestea, uluită să vadă că o simplă îngrijire putea constitui o experiență atât de senzuală.

– Haide, acum să ridicăm tabăra! spuse Matthew brusc, îndepărtându-se.

Descumpănită, porni în urma lui. De fapt, o îngrijise doar

pentru a păstra ritmul. Din păcate, tot restul nu fusese decât rezultatul imaginației sale!

Rapiditatea cu care bărbatul organizează tabăra fu uimitoare. În mai puțin timp decât trebuia pentru a spune, se aflau în jurul unui foc de lemne, bănd cafea în tăcere.

– Viața în aer liber este o experiență care te îmbogățește, deoarece te face să-ți dai seama ce este cu adevărat esențial, afirmă Matthew ridicând ochii spre ea.

– Nostimă filozofie.... exclamă Jenna.

Tăcură din nou.

– Acum nu mai există pericole? îl întreabă, această întrebare arzându-i buzele de un timp.

– Nu este o problemă de viață și de moarte, ci un joc de urmărire. Tatăl tău nu-ți vrea răul și nu poate face nimic împotriva mea.

– Este punctul tău de vedere, nu al meu.... răspunse tânăra femeie. Vorbește-mi despre Slim Dungan. Dacă îți este prieten, atunci de ce ne urmărește?

– N-am spus niciodată că suntem prieteni, o corectă Matthew aruncând o ramură în foc. Am lucrat deseori în echipă în misiuni de salvare pe munte. Acum aproximativ doi ani, am plecat în căutarea unor plimbăreți rătăciți. Ne-am jucat de-a cel care va ajunge cât mai repede să-i găsească.

– Și cine a reușit primul? îl întreabă Jenna.

– Nici unul, nici celălalt, recunosc bărbatul, izbucnind în râs. În timp ce noi făceam pe fanfaronii, un alt salvator i-a găsit. Am fost de râsul întregii văi!

Apoi Matthew adăugă, de data aceasta gânditor.

– Slim trăiește în munți. Uneori, nu-l vezi mai multe luni, e un vânător de capcane. Toată lumea îl știe pe aici. Într-un fel, ideea că tatăl tău l-a angajat îmi displace, dar pe de altă parte....

Ridică din umeri.

– este un tip inteligent și oricum, un adversar de talie.

– Genul de provocare pe care-ți place s-o accepți, spuse Jenna oftând.

– Dacă vrei.

– Oricum, mulțumesc că mă ajuți....

– Nu știi dacă îți fac un serviciu. Cunoști părerea mea asupra problemei.... îi aminti el.

Soarele apunea și aerul devenea tot mai rece. Jenna se înfioră. Matthew îi aruncă o privire.

– Ți-e atât de teamă că Slim te va găsi și te va duce lângă tatăl tău?

Tânăra femeie încuviință, incapabilă să răspundă.

– Nu te teme, nu se va întâmpla. Dacă te vei întâlni cu tatăl tău, nu va fi la ordinul său, ci pentru că vei hotărî tu.

– Promiți?

Matthew dădu încet din cap, încuviințând. Jenna știa că bărbatul nu făcea niciodată promisiuni cu ușurință, așa că se simți în siguranță.

– În schimb.... continuă el.

Numai aceste cuvinte treziră teama femeii, care-l privi speriată.

– într-o zi sau alta, va trebui să-i ții piept și să-i spui să te lase să-ți trăiești viața cum înțelegi.

– Pentru tine este ușor, răspunse Jenna. Îți asumi alegerea.... ca cea de a trăi în acești munți. Ai întors spatele puterii și banilor.

– Poate nu sunt doar un om al munților, cum crezi.... replică Matthew, înfășurându-se în sacul de dormit.

– Ești bărbatul cel mai complex pe care l-am întâlnit vreodată, dar și cel mai cinstit, Matthew.

Cum acesta rămase tăcut, Jenna continuă, ezitând puțin.

– Ești atât de sigur de tine. Eu nu. Dacă ar trebui s-o iau de la început, aș face totul altfel. Nu sunt surprinsă că tata este dezamăgit de atitudinea mea. Eu însămi sunt dezamăgită de ceea ce sunt.... încheie, simțindu-și lacrimile curgând pe obraji.

În aceeași clipă, simți brațul lui Matthew strângându-i umerii.

– Uită toate astea, spuse puțin cam brusc. Pentru câteva zile..... nu vom fi decât noi doi.

Se aplecă spre fața sa și o sărută. Cu inima bătând să-i spargă pieptul, Jenna se înfioră, dar el o strânse și mai puternic în brațe, tandru și protector.

Capitolul 9

Jenna își petrecu noaptea cuibărită lângă el, sub un cer plin de stele și pe un covor de verdeață moale, asemenea catifelei, amețită de aerul tare care o înmiresma. După sărutări tandre, cum Matthew o ținea strâns lângă el fără să spună o vorbă, tânăra femeie se simți cuprinsă de o fericire imensă, cum nu cunoscuse până atunci. Mâine se va trezi în brațele sale. Pe moment, nu cerea nimic altceva, decât această simplă fericire.

Următoarele patru zile, își continuă mersul pe munte, oprindu-se în fiecare seară în alt loc. Matthew răspundea în sfârșit la toate întrebările sale. Îl asculta, uimită de cunoștințele lui. O învățase cum să se orienteze datorită lunii sau soarelui, să descifreze urmele de animale, să facă un foc de lemne. Învăța foarte repede să pescuiască păstrăvi, să recunoască dacă o bacă de pe drum era comestibilă, să prepare cafeaua într-o oală complet afumată, pe focul de lemne.

Învăță de asemenea să vadă și să asculte. Întâlniră cascade, străbătură pășuni acoperite cu flori multicolore, explorară vechi mine de aur părăsite și văzură chiar castori, construind baraje.

Jenna căpătă tot mai multă încredere în ea, în timp ce admirația pentru ghidul său sporea. Și în dimineața celei de-a cincea zile, când Matthew se hotărî să meargă din nou lângă cabană și s-o lase singură la izvorul cald, Jenna nu simți nicio teamă la gândul absenței sale. Se va întoarce, știa asta. Așa că-i făcu veselă cu mâna pentru a-i ura drum bun, bucurându-se de perspectiva unei băi în acest paradis de azur.

– Nu va pleca fără să-i fi vorbit, afirmă Slim, clătinând din cap.

Așezat lângă foc, Matthew, care-l întâlnise pe Slim Dungan pe drumul spre cabană, era gânditor.

– Ea nu vrea să-l vadă, răspunse. N-am niciun amestec....

– Nu este versiunea lui asupra faptelor.... replică Slim ridicând din umeri. Pentru el, i-ai răpit fiica și ai montat-o împotriva sa. Oricum, să spunem că este o adevărată hoinăreală de îndrăgostiți!

– Este modul tău de a vedea lucrurile, acceptă Matthew râzând. Ce mă neliniștește, este să aflu cât timp va mai avea răbdare.

– După părerea mea, atât cât va trebui. Un tur de forță, deoarece are și probleme financiare în Florida...

– Ah, da? făcu Matthew, numai ochi și urechi.

– O problemă de speculație financiară, explică Slim, cu un gest vag. N-am înțeles bine. Vrea să rezolve această chestiune fără să se afle. Dar nu va pleca de aici atâta timp cât nu-i va vorbi fiicei sale, îți garantez!

Se lăsă o liniște tulburată numai de trosnetele focului.

– Nu-i foarte simpatic acest Drake Mallory, ci mai degrabă curajos. Își adoră fiica, reluu în cele din urmă Slim. Dar eu am început să obosesc să alerg după voi. Așa că, dacă ești de acord....

– Da? îl întrerupse Matthew, care se gândea încă la problemele lui Drake Mallory.

– lasă-mă să mă apropiu de fiică și să-i transmit un mesaj de la tatăl său. După aceea, faceți ce vreți, nu-mi pasă! Mi-am îndeplinit misiunea.

Matthew studie propunerea în tăcere. Să-l lase oare să se apropie de Jenna și să-i vorbească? Nu, aceasta se va panica dacă va afla că tatăl său aștepta să se decidă să-i vorbească. Dar pe de altă parte, trebuia și să iasă din acest impas și să termine cu acest joc de-a v-ați ascunselea.

– Cred că am o idee mai bună.

– Te ascult....

Jenna își puse rucsacul ca un om călit al munților.

– Unde mergem astăzi?

– Spre vest.

– Dar este....

– În direcția Mom'n Pop.... încheie el fără s-o privească.

– Ei bine, dacă evităm cabana, înseamnă că tata se mai află acolo.... reluu calm tânăra femeie.

Fără să-i răspundă, Matthew o privi gânditor.

– L-ai întâlnit, nu-i așa? spuse ea ridicând vocea.

– Nu l-am văzut, dar știu că este încă aici.

– Îmi ascunzi ceva....

– Nu, nimic, răspunse ferm bărbatul.

– Nu face pe inocentul.... Te rog, nu strica totul.

Apoi, desfăcându-și rucsacul, se apropie de el și-i luă fața în mâini. Era gata să-i mărturisească dragostea. Oare era momentul? Nu știa.

– Te iubesc, Matthew. Orice s-ar întâmpla, te voi iubi mereu, murmură cu infinită tandrețe.

– Ai încredere în mine? întrebă Matthew, emoționat de mărturisirea sa.

– Din tot sufletul, răspunse simplu Jenna.

– Atunci, continuă să crezi în mine. Nu-ți vreau decât binele.

Ridică rucsacul Jennei și i-l întinse. Aceasta îl luă zâmbind, sigură că nu o va trăda niciodată.

Jenna și Matthew mergeau cu pași repezi prin pădure. Niciunul nu vorbea, ca și când zarurile fuseseră aruncate și destinul nu mai putea fi oprit. O furtună le încetini înaintarea. Aerul proaspăt, parcă spălat, făcu peisajul și mai pur. Jenna nu se plictisea să-l admire. Căută să-și întipărească în memorie aceste clipe de o nespusă frumusețe.... Când în sfârșit Matthew se opri și-i arătă cu degetul băcănia, dulcea visare explodă ca un balon de săpun.

– Am ajuns! spuse sobru bărbatul.

Neliniștită fără să vrea, Jenna privi băcănia, apoi scrută chipul însoțitorului său. Imposibil să ghicească ce gândea... Matthew o luă atunci de braț și o conduse pe cărarea accidentată. Simțind că i se moaie picioarele, Jenna mergea ca într-un vis urât. Cu fiecare pas, simțea panica intensificându-se. În fața băcăniei se afla o

mașină pe care o depășiră și căreia nu se putu stăpâni să-i arunce o privire speriată. Apoi Matthew deschise ușa și intră primul, dându-se într-o parte pentru a o lăsa să treacă. Tot mai neliniștită, Jenna înaintă, apoi se opri brusc. Bărbatul se întoarse și înaintă spre teighea.

– Ia te uită, bună ziua Matthew! spuse băcanul. Ce dorești?

– Chibrituri, sfoară...

Îl urmă pe băcan în depozit și vocile deveniră de neuzit. Paralizată, tânăra femeie privea drept în fața ei. O mână i se puse brusc pe umăr. Tresări.

– Bună ziua, Jenna....

Aceasta închise ochii. Era vocea tatălui său, puțin tremurată. De mânie? De îngrijorare? Greu de spus....

– Bună ziua, tată, făcu, deschizând ochii.

Emoționat, Drake Mallory o privi cu atenție, apoi o luă în brațe. O strânse atât de puternic, încât i se tăie respirația.

– Fetița mea. Am fost nebun de îngrijorare.... murmură el.

Jenna fu incapabilă să-i răspundă la gest, sau să-l respingă. Se simțea dezamăgită. Când tatăl său o eliberă din îmbrățișare, privirile li se întâlniră.

– Nu trebuia să te îngrijorezi, spuse ea.

– Nu m-am putu împiedica, răspunse tatăl său, stăpânindu-și tremurul vocii. Lisa și Wes te sărută....

La aceste cuvinte, Jenna se înfioră, simțindu-se din nou vinovată față de logodnicul său.

– Wes m-a iertat că am rupt logodna?

– Te iartă că ai plecat fără să spui nimic, replică Drake Mallory,

privind pe lângă ea. Dar acum, totul va fi în ordine. Vei deveni din nou o fetiță rezonabilă și....

– N-ai înțeles nimic! murmură tânăra femeie. Îl iubesc pe Matthew și vreau să rămân cu el.

– Matthew Wolf! Dar nu știi nimic despre el! izbucni tatăl său, căruia disprețul îi deformă trăsăturile. Logodnicul tău este un bărbat onorabil, care te iubește și te va iubi toată viața. Haide, să tragem o linie peste această escapadă și să ne întoarcem acasă!

– De data aceasta nu voi ceda, îl avertiză Jenna, cu ostilitate. N-ai înțeles bine, îl iubesc pe Matthew și....

Își puse mâinile pe umerii fiicei sale și declară serios.

– Datorită lui sunt astăzi aici.

– Cum?

– Gândește-te puțin. Puțin îi pasă de tine. Cum crezi că ne-am întâlnit aici? Din întâmplare? El a organizat această întâlnire. Spune-i tu, Slim.

Cu ochii mari de uimire, Jenna se întoarse și-l descoperi pe Slim mai retras.

– Are dreptate, spuse acesta din urmă. Eu am vrut să vă transmită doar un mesaj de la tatăl dumneavoastră, dar el a preferat o confruntare.

La aceste cuvinte, tânăra femeie simți lumea clătinându-se în jurul său. Tatăl său profită de asta pentru a-și juca ultima carte.

– Wolf m-a urmărit ani întregi cu ura sa. Îmi cunoaște punctul slab: fetele mele. Și după ce l-a sunat pe Wes...

– L-a sunat pe Wes? bâigui Jenna cu o voce fără inflexiuni.

– Vezi, nici măcar nu știi! Este capabil de orice pentru a-mi

face rău. Este crud și fără scrupule. A vrut s-o seducă pe Lisa, dar nu i-a mers. Dar tu ești mai naivă decât sora ta și ai căzut în cursă!

– A fost un flirt de adolescenți, spuse Jenna trecându-și obosită o mână peste frunte.

Drake Mallory o bătu ușor pe umăr și o făcu să se întoarcă.

– Oricum, ești victima sa. Ești mult prea candidă pentru a vedea răul din jurul tău, fetița mea, spuse aruncând o privire dușmănoasă la adresa lui Matthew, peste umărul său.

Văzându-i expresia, Jenna se înfioră. Nu putea crede că Matthew o sedusese numai pentru a se răzbuna pe tatăl său. Ultimele zile petrecute cu el fuseseră atât de frumoase....

– Taci, tată, te înșeli, murmură astupându-și urechile cu mâinile. Matthew m-a făcut fericită. Cu el, totul este simplu.... Este generos, cinstit.

– Lasă-mă să râd! Un bărbat care învârte milioane, nu poate fi cinstit! exclamă Drake cu o grimasă ironică.

– Matthew.... este bogat? murmură Jenna în culmea tulburării.

Îl privi din nou pe Slim Dungan pentru a-i căuta confirmarea, dar acesta rămase de marmură.

– Dar în sfârșit, fetiço, nu știi? Are propria sa societate de informatică, "Wolf Cache System". Fabrică sisteme de stocaj de date informatice.

Neîncrezătoare, Jenna îl întrebă din nou din priviri pe Dungan. Dar văzându-i fața încurcată, înțelese că tatăl său spunea adevărul. Așadar, Matthew era un bogat om de afaceri. Oare cum putuse fi atât de naivă? Toate iluziile i se prăbușiră, ca un castel de nisip.

– Haide, să ne întoarcem acasă, spuse în cele din urmă tatăl său, luând-o de cot. Voi face ordine în toate astea.

Jenna se înfioră. Nu, nu putea accepta să-i conducă autoritar viața.... Se dădu un pas înapoi.

– Unde este Matthew? Vreau să-i vorbesc!

– Sunt aici, îl auzi în spatele său.

Sunetul vocii sale o făcu să tremure. Se întoarse și trebui să facă apel la toată energia sa pentru a nu i se arunca în brațe și a-l ruga s-o ia de acolo. Dar, măcar o dată în viață, trebuia să dea dovadă de tărie de caracter.... cum deseori o sfătuisese.

– Este adevărat, ești bogat? exclamă ea.

– Dacă vrei.... acceptă Matthew ridicând din umeri.

– Ai propria ta societate?

– Da.

– De ce nu mi-ai spus?

– Nu te privea.

Mirată, Jenna se încruntă, iar Matthew reluă:

– Ai venit în munți pentru a reflecta, nu pentru a face conversație cu mine!

– I-ai telefonat lui Wes? întrebă tânăra femeie, sărind de la una la alta.

– Da.

– Dar.... de ce nu mi-ai spus nimic? exclamă ea.

– Pentru că am vrut să știu dacă ai mințit, Bucle de Aur, răspunse Matthew.

Cum Jenna îl privea uluită, îi explică:

– Mi-ai jurat că ai rupt logodna. Numai că ai uitat să-ți anunți

logodnicul.

– Ți-aș fi explicat totul, Matthew. Dar tu, cum ai putut acționa în spatele meu? Să spui familiei mele unde eram! Este nedemn....

Distrusă, se întrerupse, deoarece era peste puterile sale să-l acuze că o sedusese pentru a se răzbuna pe tatăl său. Bărbatul o privi cu un aer ciudat și ridică din umeri.

– Credeam că ai încredere în mine. N-am de ce să mă justific. Fie crezi ce spui, fie îmi acorzi încredere....

Cu aceste cuvinte, făcu stânga-mprejur și nu-i mai acordă atenție. Tristă, Jenna înțelese că totul era limpede. Nu-i spusese niciodată că o iubea, deoarece nu simțea nimic pentru ea. Doar se jucase cu ea. Oare nu procedase la fel și cu Lisa? Și în plus, întorsese deja pagina....

Se strădui să-și privească tatăl drept în ochi, așteptându-se să citească acolo triumful, sau aroganța. Dar chipul său răvășit și uluit nu exprima decât teamă și îngrijorare.

– Vino, Jenna, îi ordonă în cele din urmă, cu o voce fără timbru.

Tânăra femeie se întoarse pentru ultima dată, căutându-l din ochi pe Matthew. Dar acesta dispăruse. Deja nu mai exista pentru el....

Îndată ce se întoarse la Miami, regăsirea cu sora sa fu ca un balsam pe inima Jennei.

– Am fost nebună de îngrijorare, spuse Lisa îmbrățișând-o.

Apoi o privi cu admirație.

– În tot cazul, ai o mină splendidă.

Jenna ridică din umeri. De acum, totul îi era egal. Privi pe

fereastră și văzu o plajă cu nisip alb.

– Așadar, ai fost în Colorado? întrebă Lisa.

Revenind cu greu la realitate, Jenna aprobă dând din cap.

– Știai că tata a vândut cabana?

Lisa se încruntă.

– Ah, da? Credeam doar că am încetat să mergem acolo....

Apoi, după ce tuși încurcată, întrebă:

– Ei bine, erai cu Matthew Wolf?

Jenna tresări, gata să izbucnească în plâns.

– Nu vreau să vorbesc despre asta, murmură.

– Cum dorești, acceptă Lissa, cu un aer supărat. Și Wes?

– Wes.... replică Jenna împotriva voinței sale. Acum nu mă mai pot căsători cu el. Mai ales după....

După ce-l iubise și-l pierduse pe Matthew. Dar, datorită lui, înțelesese cel puțin că simțea doar afecțiune pentru Wes. Nu-l va iubi niciodată, chiar dacă ar încerca un milion de ani.

Văzând-o tremurând, Lisa își trecu un braț în jurul umerilor săi.

– Tata a fost extraordinar. Datorită lui, nimeni n-a bănuțit nimic. Toată lumea se bucură la perspectiva căsătoriei. Așa că mai gândește-te și nu lua decizii înainte de a fi vorbit cu Wes....

Jenna închise ochii. Doar ideea de a-și destăinui sentimentele logodnicului său o îmbolnăvea, dar trebuia.

– Ai dreptate....

Brusc, se bătu la ușă. Când ușa se deschise, Jenna își văzu logodnicul, cu un buchet de trandafiri în mână și roși. O urmări cu privirea pe Lisa care ieșea pentru a-i lăsa singuri și brusc,

remarcă paloarea surorii sale. "I-am făcut atâtea griji...." se dojeni.

Rămasă singură cu Wes, îl privi cu atenție. Blond și impecabil, extrem de elegant, era opusul lui Matthew.

– Pentru tine.... făcu bărbatul, întinzându-i buchetul. Sunt fericit să te revăd.

– De ce?

– Pentru că.... ne vom căsători într-o săptămână.

– Ascultă, Wes, nu mă mai pot căsători cu tine, murmură.

– Eu te vreau de soție. Te iubesc, Jenna, spuse repede Wes.

Tânăra femeie oftă. Ar fi preferat s-o urască, sau s-o disprețuiască. Asta i-ar fi ușurat conștiința.

– Și eu, Wes, începu încet. Dar nu este suficient pentru a ne căsători. Dacă ne-am căsători, ar fi pentru că ne cunoaștem dintotdeauna și pentru că o doresc familiile noastre. N-am avut niciun cuvânt de spus, știi asta....

Tăcu. Oare o înțelegea?

– Ai întâlnit pe cineva în Colorado?

– Da, recunosc simplul Jenna, surprinsă de propria sinceritate.

– Și.... aveți proiecte împreună?

– Nu, acceptă ea cu regret. El nu mă iubește....

– Atunci, îți vei petrece viața regretându-l?

– Sper că nu. Dar deocamdată, nu mă pot gândi la viitor. Este prea greu.

– Jenna, dacă ai ști....

Tânăra femeie îl privi. Niciodată nu auzise o asemenea frustrare în vocea lui Wes. Uimită, îl văzu traversând camera și

postându-se în fața ferestrei.

– Și când te gândești că tu crezi că ești singura care suferă dintr-o dragoste fără speranță...

– Și tu....

– Nu ești liberă, punct, spuse Wes cu un râs amar. Și acum, ești părăsită de acel om al munților.

Jenna făcu ochii mari de uimire.

– Oare ce avem noi de pierdut? spuse bărbatul revenind și luându-i mâinile. Familia mea, tatăl tău, doresc să ne căsătorim. Nu vreau să rămân celibatar. Tu și cu mine nu suntem făcuți pentru singurătate. În plus, tu depinzi foarte mult de tatăl tău. Știi că n-ai decât o dorință: să pleci de aici....

Jenna zâmbi slab.

– Așa că ar trebui să ne căsătorim, încheie Wes cu voce mai joasă.

Această sugestie îi păru atât de absurdă, încât tânăra femeie nu putu răspunde.

– Ai înțeles bine, spuse Wes, cu un aer încordat. Ne respectăm și este o bază bună pentru o căsătorie.... de conveniență. Așa că, te cer din nou, fără martori. Ești liberă să răspunzi. Vrei să te căsătorești cu mine?

Jenna îl privi uimită. Prima dată o ceruse în prezența familiilor lor, pentru a-i fi imposibil să refuze. Desigur, îi mai venise acest gând, dar nu-l credea un strateg atât de fin.

Totuși, o deranja un ultim detaliu și voia să aibă inima împăcată.

– Matthew ți-a telefonat? Așa ai știut unde eram?

Bărbatul păru că ezită, dar nu răspunse, mulțumindu-se să dea afirmativ din cap. Răspunsul său mut îi risipi ultima speranță. N-avea rost să se ascundă. Matthew uneltise totul, servindu-se de ea pentru a se răzbuna pe tatăl său. Acceptând să-l ia de soț pe Wes, îi va uzurpa victoria.

Îl privea pe Wes drept în ochi.

– De acord, spuse hotărâtă.

Ușurat, Wes o luă în brațe. Și mai târziu, când Jenna își puse din nou diamantul pe deget, remarcă o mică pată de sânge pe crepul sifid al bluzei. Un spin de trandafir o înțepase exact deasupra inimii. În îmbrățișarea lor înflăcărată, nu simțise nimic....

Ieșind din cameră, Jenna și Wes îi văzură pe Drake și pe Lisa care așteptau pe culoar.

– Ei bine? întrebă Drake îngrijorat.

– Totul este.... cât se poate de bine, răspunse Wes, îmbrățișând-o pe Jenna.

– Sunt atât de fericit, bâigui tatăl său, strângându-i la piept. Ce s-a întâmplat în ultimele săptămâni nu va fi mai curând decât o amintire urâtă.

– Sunt atât de ușurată, murmură Lisa la urechea surorii sale, cu ochii plini de lacrimi. Veți fi foarte fericiți.

Incapabilă să vorbească, Jenna o sărută. Dacă măcar ar putea fi la fel de sigură de fericirea sa, cum erau toți!

Ultimele zile înainte de nuntă trecură într-un fel de ceață. Jennei i se părea că se dedublase. Ziua zâmbea și se prefăcea entuziasmată, așa cum se potrivea unei viitoare mirese, și se

convingea de fericirea sa. Dar seara, înainte de a adormi, revedea munții din Colorado și conversațiile cu Matthew. N-o iubise niciodată. Și acum, râdea probabil de credulitatea sa.

Enervată, Betsy își puse paharul de limonadă pe masă și-i aruncă fratelui său o privire strălucind de mânie.

– N-am văzut niciodată pe cineva atât de încăpățânat!

– Vezi-ți de treburile tale, Betsy, replică Matthew.

– Dar în două zile se va căsători! replică tânăra femeie. Mai poți să oprești totul!

– Nu sunt treburile mele. De altfel, nici ale tale.... spuse bărbatul bând o înghițitură de limonadă.

– Spune-mi ce s-a întâmplat cu adevărat. Nu-mi vine să cred că s-a întors cu tatăl său, după....

– După ce? întrebă cu aviditate fratele său.

– după tot ce mi-a povestit. I-a trebuit mult curaj să plece din Miami. Și să se întoarcă fără scandal....

Se întrerupse din nou și scutură din cap.

– N-are sens. Doar dacă...

– Doar dacă ce?

– Poate ai lăsat-o tu să plece....

– Subiectul este închis, spuse Matthew ridicându-se brusc. Trebuie să plec la Denver. Am decis să vând "Wolf Cache System" și am multe de făcut.

– Ai să mă asculți! exclamă sora sa.

Se ridică și i se așeză în drum, pentru a-l împiedica să iasă.

– Te iubește. N-ar fi plecat niciodată dacă ai fi ridicat măcar un deget s-o reții. De ce n-ai făcut nimic?

– Tatăl său a convins-o că m-am folosit de ea să mă răzbun....

– Și l-a crezut? exclamă stupefiată Betsy.

– Dovada că a plecat cu el!

Părând brusc descumpănit, își trecu o mână prin păr.

– Dacă m-ar fi iubit cum spui, ar fi trebuit să aibă mai degrabă încredere în mine decât în tatăl său. Dar a preferat să-l creadă pe Drake Mallory.... încheie privindu-și sora.

– Te iubește.... repetă Betsy. Mi-a spus-o și probabil ți-a mărturisit-o.

– Da, recunosc Matthew ridicând din umeri. Și ce-i cu asta?

– Dar.... Și tu?

– Ascultă, Betsy, ne-am spus atât de multe lucruri....

– Lasă-mă să râd! Nu se uită acest gen de mărturisire! I-ai spus Jennei că o iubești?

Tăcerea sa, mai elocventă decât orice răspuns, o făcu să ofteze.

– Cum vrei să aibă încredere în tine, dacă nu i-ai declarat dragostea ta? spuse Betsy, incapabilă să-și ascundă dezamăgirea. Pretinzi foarte mult, dar dai puțin.

Și când el ieși, adăugă:

– Gândește-te la asta, înainte de a fi prea târziu, Matthew.

Capitolul 10

În dimineata nunții, Jenna deschise larg fereastra și admiră primele raze de soare care străluceau peste ocean. Apoi, inspiră profund de mai multe ori, pentru a se calma. Și în acea noapte visase munții din Colorado. Dar, se gândi oftând, probabil Matthew o uitase deja...

Cu moartea în suflet, se îndreptă spre baia vecină cu dormitorul și de unde tocmai ieșea când Lisa năvăli în încăpere.

– Totul este în regulă, Lisa? o întrebă, alarmată de fața sa răvășită.

– Da, băigui aceasta din urmă.

Brusc, Lisa făcu ochii mari neliniștiți și păli. Cu mâna la gură, se năpusti în baie și trânti ușa după ea.

– Deschide-mi! ordonă Jenna, foarte îngrijorată.

După un timp, Lisa, trasă la față și cu ochii încercănați, întredeschise ușa.

– Nu te apropia! strigă.

– Dar spune-mi cel puțin ce se întâmplă! o rugă tânăra femeie stăpânindu-și elanul cu care se îndrepta spre ea.

Lisa ieși în sfârșit din baie. Obosită, se așează pe pat și se rezemă cu spatele de perne.

– Nu voiam să-ți spun înainte de luna ta de miere. Nu credeam că mă voi simți atât de rău, atât de repede...

Și adăugă cu un aer provocator.

– Sunt însărcinată.

– Asta este minunat! exclamă Jenna.

Dar sora sa izbucni în plâns și-și vârî capul în perne. Jenna înțelese imediat că nu erau lacrimi de bucurie.... Oare ce se întâmpla!

– Ce va fi cu mine, acum? se lamentă Lisa, plângând încă.

– Dacă mi-ai spune ce nu merge.... Credeam că vrei să ai copii?

Lisa luă o batistă și-și șterse ochii. Așezată pe pat, în mijlocul pernelor de dantelă, părea foarte vulnerabilă.

– Bineînțeles, vreau copii, recunosc cu vocea tremurândă. Dar nu cu Tony. Ascultă, îți voi povesti totul, dar nu astăzi....

Năucită, Jennei îi trebui un timp înainte de a reacționa.

– Dar credeam.... că sunteți fericiți.

– Ne prefacem, continuă Lisa cu greutate. Îți amintești că ți-am spus că-ți voi povesti temerile mele prenuptiale înainte de a fugi în Colorado?

– Credeam că voiai să-mi ridici moralul....

– Asta încercam să fac, fără a intenționa să-ți vorbesc cu adevărat. Dar trebuie să mă destăinui cuiva, altfel s-ar putea să

îneebunesc....

Venind din partea Lisei, de obicei atât de tare, aceste cuvinte o surprinseră pe Jenna, care se rușină brusc de egosimul său din ultimele săptămâni. Așadar, sora sa avea probleme, iar ea nu remarcase nimic.

– Vorbește, îți va face bine.....

După o lungă tăcere, Lisa începu să vorbească:

– Admirabilul nostru tată l-a ales pe Tony ca ginere și sot perfect. La început, totul a fost bine între noi. Tony era frumos, ambițios și avea un viitor frumos în față. Dar am înțeles repede că era posesiv și autoritar. Relațiile noastre s-au degradat repede. Și apoi, mai este ceva... continuă Lisa, privind batista pe care o șifona nervoasă. Iubesc un alt bărbat....

– Cum! Și tata știe? întrebă Jenna, sorbindu-i cuvintele.

– Oh, nu, din fericire! Știa doar că nu voiam să mă căsătoresc cu Tony, ceea ce nu l-a împiedicat să facă presiuni. La capătul puterilor, am acceptat.... Dar am greșit, încheie Lisa, acoperindu-și fața cu mâinile.

Jenna ar fi vrut să-și consoleze sora, dar se simți incapabilă.

– Îmi pare rău. Dacă pot face ceva pentru tine....

– Acum, că sunt însărcinată, este prea târziu. Și când te gândești că am crezut că voi avea într-o bună zi destul curaj....

– să-l părăsești pe Tony?

– să nu mă mai supun autorității tatei! Știi cât este de insuportabil.

Jenna își observă gânditoare sora, apoi brusc îi veni altă idee.

– Și bărbatul acesta pe care-l iubești? Îl vezi?

– Uneori. Este adorabil cu mine, ceea ce face lucrurile și mai dificile. Măcar dacă aș fi avut curajul să vorbesc cu tata.... Dar știi, ca și mine, că nu-i putem refuza nimic.

Cu privirea ațintită asupra Lisei, Jenna trase concluzia că situația sa era mai puțin dramatică decât a ei. Matthew n-o iubise niciodată, altfel s-ar fi bătut cu toți. Acum, se resemnase la o viață fără dragoste.

– Chiar nu pot face nimic pentru tine? întrebă din nou Jenna.

– Să-l faci fericit pe Wes, oftă Lisa, din ai cărei ochi șiroiau lacrimi. Dacă poți....

Karen Dodd înfoie jupele Jennei cu un murmur de aprobare.

– Splendid, se fândosi ea. Nu mai schimb nimic. După o lună petrecută în California în acel centru de tratament cu apă de mare, nu mai sunteți aceeași....

Confuză, se intimidă gândindu-se că fusese indiscretă.

– În sfârșit, vreau să spun că sunteți la fel de frumoasă, dar ați fost atât de slabă...

– Înțeleg foarte bine ce vreți să spuneți, făcu Jenna pentru a întrerupe scurt explicațiile.

Deja îmbrăcată pentru ceremonie, Lisa, foarte palidă, privea pe fereastră fără să spună o vorbă. Jennei îi era greu să se vadă în rochie de mireasă, după ce săptămâni întregi respinsese ideea

căsătoriei. În câteva ore, va fi soția lui Wes. La bine și la rău.... La acest gând, o străbătu o undă de șoc, dar se bătu la ușă și-și veni repede în fire.

– Au sosit coaforul și esteticiana, spuse o voce. Să intre?

– Da, da, încuviință Karen Dodd care, după o ultimă privire asupra rochiei Jennei, se întoarse să-i salute pe nou-veniți.

– Să procedăm în ordine. În timp ce dumneavoastră o machiați pe doamna Mallory-Clarke, dumneavoastră coafați mireasa, îi ordonă coaforului. Apoi o machiați dumneavoastră, în timp ce dumneavoastră o coafați pe Lisa, încheie întorcându-se apoi spre esteticiană. Nu vreau să lăsăm nimic la întâmplare, nu-i așa Jenna?

Așezată în fața măsuței de toaletă, Jenna o privea pe esteticiană pudrând-o și machind-o. Făcea minuni, se gândi, deoarece tânăra femeie a cărei imagine o vedea în oglindă nu semăna deloc cu cea care venise din Colorado, acum câteva zile...

Apoi, privind-o pe ascuns pe Lisa, deja machiată și coafată, o găsi strălucitoare. Esteticiana reușise să estompeze urmele suferinței și să atenueze paloarea tenului acum de un roz delicat. Din nou se bătu la ușă. Încă de dimineață, telegramele de felicitare soseau în număr mare, fără să se uite detaliile de ultimul minut și întrebările stupide.... Lisa se ridică pentru a merge să

răspundă și ieși din cameră.

– Așa! Gata! spuse esteticiana aranjând voalul.

Se dădu înapoi pentru a-i acorda o privire admirativă.

– Sunteți splendidă.

– Nu, dumneavoastră sunteți o magiciană, o corectă Jenna, prefăcându-se entuziasmată.

– Poate, acceptă esteticiana, impresionată de compliment. Dar sunteți atât de frumoasă, încât n-am avut mare lucru de făcut....

Când esteticiana își lua rămas-bun, intră Lisa.

– Ce se întâmplă? întrebă Jenna, alarmată de aerul său încurcat.

– Trebuie.... să-ți înmânez un plic oarecum special, murmură Lisa oftând adânc.

Evident, ziua se anunța agitată! Surprizele apăreau ca diavolii din cutie. Și cu toate acestea, trebuia să-și păstreze mintea limpede....

– Am spus să se depoziteze totul pe verandă, spuse Jenna plictisită.

– Dar pe plic este specificat să ți se înmâneze personal, insistă Lisa, întinzându-i-l.

Intrigată, tânăra femeie îl luă, apoi descifra scrisul cu cerneală roșie. Știu din instinct că mesajul venea de la Matthew. Inima începu să-i bată atât de puternic, încât își duse mâna la piept pentru a o împiedica să explodeze.

– Ce ai? o întrebă sora sa, văzând-o foarte palidă.

Tremurând, Jenna se așează într-un fotoliu adânc și privi din nou plicul din mâinile sale. Îl desfăcu și scoase de acolo un act

făcut de notar. Înțelegând fulgerător despre ce era vorba, scoase un strigăt care o alarmă pe Lisa, deja foarte îngrijorată.

– Te rog, spune-mi ce este....

– Este actul de donație al cabanei, cu un bilet de la Matthew, băigui Jenna. Ascultă: "Îți dau această cabană și chiar mai mult.... Am fost foarte dur cu tine. Meriți să fii fericită și sper că vei fi", citi în șoaptă.

Nu-și revenea! Îi oferea cabana, în timp ce ținea la ea ca la ochii din cap și n-ar fi vândut-o pentru tot aurul din lume. Mai ales fiicei dușmanului său declarat. Asta nu putea să însemne decât un singur lucru: o iubea!

Jenna ridică ochii spre Lisa și se însufleți.

– Ce s-a întâmplat între tine și Matthew când ne-am petrecut vacanțele la cabană? Lisa, trebuie să-mi spui adevărul!

Cu privirea emoționată, își ruga sora, dar aceasta păru stânjenită.

– Chiar vrei să știi? Nu sunt mândră de asta....

– Spune, este într-adevăr important.

– Oh, n-a fost mare lucru, să știi! oftă Lisa. Îl găseam foarte seducător și alergam neîncetat după el. În primii doi ani, el a rezistat și nu s-a întâmplat nimic....

– Și după aceea?

– Numai câteva sărutări în ultima vară. Dar n-a mers nimic între noi și eram pe cale să ne despărțim când ne-a descoperit tata....

Tăcu un timp, apoi reluă:

– Tata m-a palmuit și mi-a ordonat să mă întorc la cabană.

Evident, l-a acuzat pe Matthew că m-a sedus.... l-a spus niște lucruri îngrozitoare.

Lisa tăcu din nou, tulburată de amintirea acelor clipe neplăcute.

– Continuă. Te rog.... o imploră Jenna, sorbindu-i cuvintele.

– l-a spus că nu era decât un indian, un sălbatic și că-i interzicea să se atingă de un singur fir de păr al fetelor lui. Și l-a amenințat de asemenea că dă foc cabanei sale. Vorbea de cabană....

La aceste cuvinte, Jenna se înfioră de durere și de rușine. De-abia îi venea să creadă că tatăl său rostise asemenea cuvinte.... Înțelegea mai bine disprețul lui Matthew împotriva lui. El, care era atât de mândru de moștenirea strămoșilor săi....

– Dar tata a spus că a încercat să te seducă, reluă.

– S-a comportat întotdeauna ca un adevărat gentleman, răspunse Lisa zâmbind cu tristețe. Nici măcar nu l-am apărât când tata a debitat acele orori. Mi-e rușine.... murmură în sfârșit, plecând capul.

Făcu o pauză și-și puse mâinile pe pântec.

– și copilul acesta! Care-i va fi viața, acum?

– Aș vrea să-mi mai spui un lucru, reluă Jenna, strângându-i mâinile.

– Am impresia că ți-am spus deja tot, Jenna.

– Tata a declarat că Matthew l-a sunat pe Wes pentru a-l informa unde mă aflam. Este adevărat?

Desigur, cunoștea deja răspunsul, dar nu se putu împiedica să se agățe de o aparentă speranță.

– Aș fi preferat să nu-mi pui întrebarea, murmură sora sa. Da, l-a sunat pe Wes, dar nu știu ce și-au spus. Oricum, tata a luat avionul spre Colorado puțin mai târziu seara, pentru a te aduce.

– Ai vrea să mă lași puțin singură, te rog? Sosesc imediat, spuse cu o voce fără timbru.

Lisa o privi o clipă, apoi dădu din cap.

– Mă duc să văd dacă au sosit limuzinele.

Apoi, înainte de a ieși, adăugă:

– Oricum, dacă ai nevoie de mine...

Jenna îi adresă un zâmbet slab pentru a-i mulțumi, apoi se ridică și privi pe fereastră. Afară, grădina întreținută cu grijă strălucea. N-avea nimic de-a face cu natura sălbatică din Colorado.... Wes era de asemenea mult diferit de bărbatul pe care-l iubea.... Constată din nou că dragostea sa pentru Matthew era mai puternică decât orice. Desigur, o trădase, dar nu încetase să-l iubească. Și el o iubea. Altfel, de ce i-ar fi oferit cel mai prețios bun al său, cabana strămoșilor? Dar o îndoială i se strecură totuși în minte.

Dacă i-o dăduse tocmai pentru a-i aminti timpul petrecut de amândoi acolo? Nu, era imposibil! Și de altfel, la ce bun să se tot gândească la asta? Voia răspunsuri? Depindea doar de ea! Trebuia să acționeze. Și repede.

Iute ca fulgerul, întinse brațul și puse mâna pe telefonul de lângă pat. După ce ceru numărul lui Betsy la informații, îl formă cu inima bătând puternic. Soneria răsună de mai multe ori. Jenna se ruga ca prietena sa să fie acasă. Când era gata să închidă, o voce gătuită răspunse în sfârșit.

– Oh, Betsy.... oftă Jenna, atât de ușurată s-o audă, încât era gata să izbucnească în plâns.

– Jenna? Ce s-a întâmplat? După câte îmi amintesc, astăzi te căsătorești?

– Da, dar.... Spune-mi unde este Matthew? Trebuie să-i vorbesc. Este urgent.

– Nu știu nimic. A venit să mă vadă acum câteva zile, dar ne-am certat. De atunci, nu l-am mai văzut.

– V-ați certat? De ce?

Tinerei femei i se păru că percepe un oftat adânc la celălalt capăt al firului.

– Pentru că acționează ca un imbecil. N-ar fi trebuit să te lase să pleci niciodată, Jenna. Asta i-am spus.

– Nu m-a reținut....

– Dar te iubește, afirmă Betsy. Problema este că nu vrea să recunoască! Încă îmi ador fratele, dar este foarte orgolios. Îți reproșează că n-ai avut încredere în el. Îmi pare rău, Jenna. Aș fi vrut să te ajut, dar n-am putut face nimic....

– Oricum, mulțumesc că ai încercat, Betsy.... La revedere....

– La revedere, Jenna. Nu știu dacă ai dreptate să te căsătorești, dar este alegerea ta.... Așa că, toate urările mele de fericire.

Tânăra femeie închise. Totul i se încurca în minte. Trădarea lui Matthew, donarea cabanei și conversația cu Betsy.... Da, aceasta din urmă avea dreptate, hotărî: trebuia să facă alegerea sa. Jenna își întâlni privirea în oglindă. Îi reveni atunci în memorie imaginea sa în ziua probei de rochie. Nicio licărire n-o anima atunci, dar acum, privirea îi strălucea și obrajii îi erau roz de emoție.

Brusc, știu că nu va mai fi niciodată victima voinței altuia. Se va lupta cu greutatea pentru fericirea sa. Puțin îi păsa de criticile sau de furia tatălui său. Îl voia pe Matthew!

Râse ușor, triumfător. Nimeni și nimic n-o va împiedica să-l caute, până la capătul lumii dacă trebuia. Nu se va recunoaște învinsă atâta timp cât nu-i va vorbi. Ridicându-și jupoanele apretate, Jenna se repezi spre ușă și o deschise cu un gest brusc. Pe culoar, o văzu pe Karen Dodd, cu un blocnotes în mână, luând notițe.

– Sunteți splendidă! Așteptați o clipă. Vreau să mă asigur că drumul este liber, înainte să coborâți scara.

– Nu va fi necesar, o întrerupse Jenna repezindu-se la capătul coridorului.

– Așteptați! strigă Karen Dodd, grăbindu-se în urma sa. Nu înțelegeți! Dacă logodnicul dumneavoastră este jos și vă vede, va fi o catastrofă! Știți bine că asta aduce ghinion! Vă rog, domnișoară Mallory, opriți-vă!

Dar Jenna n-o asculta. Își ridică jupa și jupoanele, descoperindu-și picioarele încălțate în mătase și jartiera brodată cu satin alb și coborî în grabă scara. De-abia ajunse în hol, că-l văzu pe Wes.

– Wes! îl strigă alergând spre el.

Îl văzu oprindu-se brusc și întorcându-se pentru a o privi cu un aer surprins.

– Jenna? Crezi că trebuia să ne vedem înainte de ceremonia religioasă?

– Trebuia să te văd imediat. Trebuie să-ți vorbesc. Este

într-adevăr foarte important.

– Presupun.... spuse Wes, urmând-o în bibliotecă.

Ajunși acolo, Jenna închise ușa după ei și se întoarse spre el.

– N-ai fost niciodată atât de frumoasă, murmură Wes, frapat de expresia de pe chipul său. Ochii îi strălucesc ca niște diamante.

Jenna fu jenată de compliment, deoarece dacă strălucea, era datorită iubirii pe care i-o inspira un alt bărbat. Cu un aer hotărât, își scoase inelul de logodnă de pe deget, fără greutate, ca și când nu fusese niciodată la locul său acolo, și i-l întinse fără să spună o vorbă.

– Ce se întâmplă? întrebă Wes, fără să ia diamantul.

– Nu mă pot căsători cu tine. Respectul și prietenia nu sunt suficiente, și iubesc un alt bărbat. Nu pot să renunț la el.

– Matthew Wolf? Așadar, într-adevăr îl iubești? întrebă încet Wes, impresionat de atâta energie.

– Din tot sufletul.

– Dar.... ți-am povestit cum te-a găsit tatăl tău. Datorită lui....

Răvășită, Jenna lăsa capul în jos. Văzând-o gata să plângă, Wes nu mai putu să tacă.

– Ascultă, Drake mi-a interzis să-ți spun adevărul, dar cu atât mai rău. Ai dreptul să știi. Oricum, nimic nu te va mai face să-ți schimbi părerea.

– Ce să știi? bâigui Jenna, tremurând.

Închise ochii și-i redeschise. Un alt dezastru? Va mai putea să-l suporte?

Matthew nu te-a trădat, Jenna. Cred că încerca să afle dacă această nuntă va avea loc sau nu. Când i-am spus că ne vom

căsători, a cerut adresa noastră pentru a trimite un cadou de nuntă. I-am dat-o. N-am știut cine era, până când i-am vorbit despre asta tatălui tău. Drake a devenit nebun de furie. A făcut apropierea și...Stupefiată, Jenna era gata să leșine. Înnebunită de fericire, se înalță pe vârful picioarelor și-l sărută.

– Mulțumesc. Eram sigură... Acum, trebuie să-l găsesc.

– Mult noroc, Jenna, îi spuse Wes pe un ton binevoitor. Și să fii fericită.

Când tânăra femeie ajunsese în ușă, îl văzu pe Matthew în hol. Auzind zgomot de pași, acesta se întoarse și alergă spre ea. O luă în brațe, strângând-o ca un nebun.

– Matthew, murmură Jenna, râzând și plângând de fericire.

– Taci, spuse bărbatul, acoperind-o cu sărutări.

– Am venit să te iau. N-ar fi trebuit să te las să pleci niciodată. Iartă-mă....

– Asta este tot? Oare n-ai uitat ceva? îl întrebă revoltată brusc, printre lacrimi.

– Că ești în rochie de mireasă și pe punctul de a te căsători cu alt bărbat? Cu atât mai rău. Într-o zi sau alta, ați fi înțeles că a fost o greșeală....

– Ai dreptate, interveni Wes, care li se alăturase.

Auzindu-și rivalul, Matthew o strânse atât de puternic, încât îi

tăie respirația.

– Căsătoria noastră era sortită eșecului.... reluă Wes cu un zâmbet trist. Nu mai rămâne decât să anunț invitații. Dar nu mă sperie.

– Va fi bine, Sherborn, îl încurajă Matthew pe un ton autoritar. Apoi, coborî privirea asupra chipului Jennei, conducând-o spre ușa de la intrare.

– Mergem?

– Nu încă, se încăpățână tânăra femeie, refuzând să înainteze. Într-adevăr, ai uitat ceva.

– Dar.... ce?

– Ești cam încet la minte, bătrâne, interveni Wes, observându-l pe Matthew cu un aer amuzat. Apoi se întoarse și se îndepărtă cu nonșalanță, cu mâinile în buzunare.

Matthew plecă ochii spre tânăra femeie și o privi cu un aer întrebător. Apoi, înțelese în sfârșit și un zâmbet îi luminează fața.

– Te iubesc.... spuse tandru și mândru în același timp.

Atunci, porțile paradisului se deschisă în fața Jennei, care se cuibări lângă el. Matthew o ridică în brațe și ieși din casă pentru a se îndrepta spre mașina închiriată, parcată foarte aproape de limuzine. Șoferii care își pierdeau vremea fumând o țigară, îi priviră. Trena de satin a rochiei Jennei mătura solul în urma lor și voalul diafan flutura în aer. După o clipă de surpriză, șoferii aplaudară, dar entuziasmul le fu întrerupt de un urlet furios.

Drake Mallory se năpusti afară, arătându-le pumnul.

– Wolf! Mi-ai răpit fiica. Îți jur că mi-o vei plăti. Dacă mai pui vreodată piciorul aici....

Jenna cu brațele în jurul gâtului lui Matthew, nu mai tremură la cuvintele tatălui său. Îi strigă vorbele care fusese sfătuită de atâtea ori să le spună:

– Este viața mea! Lasă-mă s-o trăiesc așa cum cred!

În culmea fericirii, Matthew deschise portiera pasagerului ca să intre în mașină. Se grăbi să urce și el, în timp ce tânăra femeie deschidea geamul, aplecându-se în afară.

Își pierduse tatăl și regreta, dar își găsisese dragostea vieții. Poate într-o zi, cei doi bărbați se vor împăca? Oricum, nu-și va pierde speranța, până când această minune se va întâmpla.

Matthew demară.

– Gata? o întrebă privind-o cu dragoste.

– Gata pentru orice....

Și când el dădu înapoi, își văzu tatăl, încă nemișcat în ușă, cu umerii prăbușiți.

Aplecându-se peste geamul portierei, Jenna strigă:

– Te iubesc tată, dar nu mai sunt o fetiță.

Era femeie, femeia lui Matthew Wolf. În ciuda tuturor. Pentru toată viața.

Epilog

Doi ani mai târziu, în camera sa a spitalului din Denver, Jenna Mallory Wolf, palidă dar zâmbitoare, strângea mâna soțului său iubit, contemplând leagănul în care dormea copilul lor. Ce drum parcurseră de la vacanța în Colorado....

Extrem de mulțumită, Jenna se simțea cea mai fericită femeie din lume. Totuși, două umbre îi tulburau fericirea.

Mai întâi, sora sa pierduse copilul și hotărâse să divorțeze. Ceea ce nu se făcuse fără greutate. Jenna oftă. I-ar fi plăcut ca sora sa să vină să împartă cu ea bucuria acestei nașteri.... Dar înțelegea de asemenea că acest eveniment îi trezea amintiri prea dureroase....

Când era adâncită în gândurile sale, se bătu la ușă. Prin ușă întredeschisă, o femeie zâmbitoare își trecu capul.

– Oare aici doarme cel mai frumos bebeluș din lume?

Recunoscând-o pe Lisa, Jenna nu-și putu reține un strigăt de

bucurie. Întinse brațele surorii sale și-l văzu pe însoțitorul său. Cu gura căscată, întâlni privirea lui Wes.

Matthew păru de asemenea foarte mirat.

– Sper că nu te deranjează că am venit cu Wes? întrebă Lisa, cu ochii încețoșați de lacrimi.

– Nu, bineînțeles. Dar.... dacă mi-ai putea explica, ceru Jenna, intrigată.

În acea clipă, Wes o îmbrățișă pe Lisa și zâmbi.

– Dacă ți-aș spune că femeia vieții mele este de acum liberă.... îi mărturisi.

Brusc, totul se lămurii. Lisa îl iubea pe Wes și sora sa era pasiunea secretă a acestuia din urmă. Îi privi pe amândoi și le zâmbi. Apoi, căutându-l pe Matthew cu privirea, observă că acesta dispăruse, probabil pentru a-i lăsa să se bucure singuri de regăsirea familială.

– Vă iubeați fără să știu. Dar atunci....?

– Am vrut să divorțez de mult timp, dar n-am vrut ca Tony să creadă că era din cauza unui alt bărbat. Căsătoria noastră a fost o greșeală, încă de la început. În plus, n-am vrut să-l contrariiez pe tata.... îi explică sora sa. Când am înțeles că m-am îndrăgostit de Wes, am rezistat. Din cauza ta, Jenna, deoarece am crezut că-l iubeai și el de asemenea, de altfel. Am crezut că îndoielile tale, apoi admirația excesivă pentru Matthew, se datorau unei crize de teamă.... prenuptială. Doream fericirea ta și pe cea a lui Wes.

Tăcu, apoi adăugă cu regret:

– Erați promiși unul celuilalt dintotdeauna, așa că n-am vrut să stric totul. Tata credea că formați cuplul perfect, dar mi-ar plăcea

să se resemneze....

Jenna oftă. Încă o umbră care plana asupra fericirii sale.... Nu reușise niciodată să facă pace cu tatăl său. Și Lisa, favorita lui Drake Mallory, se îndepărtase de el. Știa de asemenea că Matthew nu-i va ierta niciodată tatăl, nici chiar din dragoste pentru ea. Cunoscându-și soțul, bărbat mândru și circumspect, nu-l întrebese niciodată nimic, refuzând să renunțe la demnitatea sa pentru a-i face plăcere. Timp de doi ani, Jenna reconstituise treptat acel puzzle al relațiilor furtunoase dintre tatăl său și familia Wolf. Drake nu cumpăraseră cabana pentru familie, ci mai întâi pentru escapade extraconjugale. Soția sa, descoperind cuibul de plăceri, încercase să semene confuzie, făcând din acea cabană un loc liniștit de vacanță....

Jenna înțelesese atunci repede că de când era copilă, căsătoria părinților săi fusese la ananghie. Dar cu toate acestea, tatăl său îi lipsea. Acum nu se mai temea că suferă influența lui, nici nu mai tremura în fața autorității sale.

Aruncând o privire spre leagăn, oftă.

În acea clipă, ușa se deschise și-l văzu pe Matthew în compania lui Drake Mallory. Uluite de acest spectacol incredibil, Lisa și Jenna îi priviră pe cei doi bărbați, incapabile să reacționeze. Drake ducea în brațe o mulțime de cadouri pentru bebeluș. Jenna remarcă de asemenea că tatăl său plângea, în ciuda eforturilor de a-și stăpâni lacrimile.

— Vă cer iertare..... murmură Drake.

— Dar cum.... bâigui Jenna, mirată.

Își observă soțul, neîndrăznind să creadă că era cel care

provocase această întâlnire.

— Nimic mai simplu.... mărturisi acesta din urmă, privind-o cu tandrețe. Te iubesc și știam că vei fi fericită să-ți revezi tatăl. Ce poate fi mai simplu....

Jenna îi zâmbi. Totul fusese spus. Datorită minunatului său soț, din viața sa fuseseră alungați ultimii nori. Și nimic nu va mai veni să le tulbure vreodată fericirea.

Sfârșit